

ЦАРИНСКИ ЗАКОН

Д Е О П Р В И

ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

ГЛАВА I

ПРИМЕНА И ДЕФИНИЦИЈЕ ПОЈМОВА

Члан 1.

- (1) Овим законом уређују се царинско подручје, царински погранични појас, царински прелаз, царинска роба, царински надзор и контрола, царинске повластице, царинска вредност, царински поступак који се примењује на увоз робе у Републику Србију (у даљем тексту: Србија), извоз робе из Србије и транзит робе преко њене територије, права и обавезе лица која учествују у царинском поступку, као и права и обавезе царинског органа у царинском поступку.
- (2) Овим законом утврђује се надлежност Управе царина и других органа за спровођење одредаба овог закона, као и других закона чије је спровођење поверено Управи царина, односно другим органима.
- (3) Овим законом уређује се и организација, обављање послова и управљање Управом царина, овлашћења лица запослених у Управи царина, овлашћења и одговорности у прикупљању, евидентирању, обради и заштити података у вези са пословима Управе царина, као и поступак пријема радника, распоређивања, напредовања у служби, права, обавезе и одговорности запослених у Управи царина.
- (4) Овај закон примењује се на целом царинском подручју Србије.

Члан 2.

Царински поступци прописани овим законом спроводе се у складу са принципима слободне трговине, уз обезбеђење ефикасне царинске контроле и уважавање принципа процене ризика и његовим управљањем.

Члан 3.

- (1) Царински органи примењују информационе технологије када је то исплативо и ефикасно за Управу царина, као и за привреду уопште. Директор Управе царина (у даљем тексту: директор) одређује услове под којим привредни субјекти могу да се обраћају Управи царина електронским путем.
- (2) При увођењу информационе технологије царински органи примењиваће међународно прихваћене стандарде.
- (3) Информациона технологија подразумева и:

- 1) методе електронске трговине као алтернативу методама заснованим на документацији;
- 2) електронске методе за утврђивање исправности, као и методе засноване на документацији;
- 3) право царинских органа да задрже информацију за сопствену употребу, и да размене такву информацију са другим царинским управама и свим другим правно заинтересованим странама уз употребу метода електронске трговине.

Члан 4.

Закони, други прописи, одлуке и мере у вези са царином, осим у службеном гласилу, могу се објављивати и у другим средствима информисања, укључујући и електронска средства.

1. ДЕФИНИЦИЈЕ

Члан 5.

- (1) Поједини појмови, у смислу овог закона, имају следећа значења:
 - 1) лице је физичко или правно лице или друго лице предвиђено важећим прописима, које има пребивалиште, односно седиште у Србији;
 - 2) лице које има пребивалиште, односно седиште у Србији је:
 - физичко лице које има пребивалиште на територији Србије;
 - правно лице које има седиште, регистровано представништво или сталну пословну јединицу на територији Србије;
 - 3) царински орган је надлежна организациона јединица или овлашћени службеник Управе царина;
 - 4) царинарница је организациони, односно подручни орган у структури Управе царина где се у целини или делимично могу спровести све или поједине царинске радње утврђене царинским прописима;
 - 5) царински статус је статус робе у царинском поступку, као домаће или стране;
 - 6) домаћа роба је:
 - роба у целини добијена или произведена у царинском подручју у складу са чланом 37. овог закона;
 - роба увезена из других држава која је стављена у слободан промет;
 - роба добијена или произведена у царинском подручју, ако је добијена или произведена од робе увезене из других држава која је стављена у слободан промет или која је у целини добијена или произведена у царинском подручју, а

која садржи робу увезену из других држава која је стављена у слободан промет;

- 7) страна роба је роба која није дефинисана као домаћа роба, као и домаћа роба која је изнета из царинског подручја, осим у случају примене одредаба чл. 124. и 125. овог закона;
- 8) мере комерцијалне политике су мере које прописују државни органи, које нису утврђене Царинском тарифом и које утичу на извоз и увоз робе, укључујући заштитне мере, квантитативна ограничења и забране;
- 9) царински дуг је обавеза лица да плати износ царине и других увозних дажбина за одређену робу у складу са прописима;
- 10) увозне дажбине су царина и друге дажбине које се плаћају при увозу робе;
- 11) царински надзор је скуп општих мера и радњи Управе царина у циљу спровођења царинских и других прописа у односу на робу која подлеже царинском надзору, укључујући мере за обезбеђење истоветности робе од приспећа на царинско подручје до окончања царинског поступка (праћење и чување царинске робе, узимање узорака, проспеката, фотографија или других података), стављање царинских обележја и оверу прописаних докумената;
- 12) царинска контрола је предузимање појединих радњи од стране Управе царина, као што су: преглед робе, узимање узорака, контрола постојања и аутентичности документације, преглед књиговодствених и других докумената, преглед превозних средстава, преглед пртљага и друге робе коју једно лице носи са собом или на себи и спровођење службених провера и сличних радњи у циљу обезбеђивања правилне примене царинских и других прописа;
- 13) царински дозвољено поступање са робом и употреба је стављање робе у царински поступак, уношење робе у слободну зону, поновни извоз робе из царинског подручја, уништење и уступање робе у корист државе;
- 14) пуштање робе је одлука царинског органа којом се одобрава коришћење робе у сврхе наведене у царинском поступку спроведеном над робом;
- 15) царински поступак је поступак стављања робе у слободан промет, поступак транзита, поступак царинског складиштења, поступак активног оплемењивања, поступак прераде под царинском контролом, поступак привременог увоза, поступак пасивног оплемењивања и поступак извоза, где учесници у поступку стичу права и обавезе везане за робу;
- 16) царински агент је физичко лице запослено у правном лицу регистровано за обављање делатности међународне шпедиције, овлашћено од стране Управе царина за спровођење радњи у царинском поступку или у вези са тим поступком;
- 17) декларисање је радња којом лице од царинског органа захтева, у прописаној форми и на прописани начин, спровођење одговарајућег царинског поступка над робом;

- 18) подносилац декларације–декларант је лице које подноси декларацију у своје име или лице у чије име се подноси декларација;
 - 19) носилац одобрења је лице које је добило одређено одобрење у царинском поступку;
 - 20) кријумчарење је кретање робе преко царинске линије на скривен начин и уз избегавање мера царинског надзора, при чему се избегава, делимично или у целини, плаћање увозних дажбина, примена забрана, односно ограничења или се прибављају погодности противно одредбама овог закона или других закона које примењују царински органи;
 - 21) скривена роба је роба која није пријављена царинском органу која се преноси или превози тако да спречава или отежава препознавање или откривање приликом уобичајеног прегледа царинског органа;
 - 22) превозно средство је средство које се користи за превоз, односно пренос лица или робе копном, водом или ваздухом;
 - 23) линијски руководилац је руководилац који је у директној линији надгледања и управљања над појединцем у хијерархијској структури органа;
 - 24) овлашћени царински службеник је лице запослено у Управи царина које обавља послове у складу са одредбама овог и других закона, као и у складу са овлашћењима пренетим од директора.
- (2) Поједини појмови употребљени у чл. 139. до 152. овог закона имају следећа значења:
- 1) добијени производи су сви производи који се добијају као резултат оплемењивања;
 - 2) еквивалентна роба је домаћа роба која се користи уместо увозне робе у процесу оплемењивања;
 - 3) норматив је количина или проценат производа који се добијају оплемењивањем одређене количине увезене робе.
- (3) Поједини појмови употребљени у чл. 167. до 181. овог закона имају следећа значења:
- 1) привремени извоз робе је стављање робе у поступак пасивног оплемењивања;
 - 2) процес оплемењивања је процес из члана 139. став 2. овог закона;
 - 3) добијени производи су производи настали као резултат процеса оплемењивања;
 - 4) норматив је количина или проценат добијених производа насталих оплемењивањем одређене количине привремено извезене робе.

2. ЦАРИНСКО ПОДРУЧЈЕ

Члан 6.

- (1) Царинско подручје Србије (у даљем тексту: царинско подручје) обухвата територију, територијалне воде и ваздушни простор изнад Србије.
- (2) Царинско подручје је ограничено царинском линијом која је истоветна са границом Србије.

3. ЦАРИНСКИ ПОГРАНИЧНИ ПОЈАС

Члан 7.

- (1) Царински погранични појас на копну обухвата део царинског подручја у ширини 15 км од царинске линије Србије.
- (2) Одредба става 1. овог члана примењује се и кад царинска линија прелази граничном реком.
- (3) Царински погранични појас на граничном језеру обухвата део царинског подручја Србије од царинске линије на језеру и до 5 км копна од обале језера.
- (4) Кад царински погранични појас обухвата део насеља, сматра се да је цело насеље у оквиру тог појаса.
- (5) Влада Републике Србије (у даљем тексту: Влада) утврђује линију царинског пограничног појаса, посебна права и обавезе лица која живе у царинском пограничном појасу.
- (6) Овлашћени царински службеник може да провери идентитет лица које се креће у царинском пограничном појасу, као и да захтева од таквог лица да докаже да је роба коју носи или превози набављена у царинском подручју, да је увезена, или да са робом поступа у складу са прописима.
- (7) Ако се не обезбеде докази из става 6. овог члана, над робом се спроводи поступак у складу са одредбама овог закона.

4. ЦАРИНСКИ ПРЕЛАЗ

Члан 8.

- (1) Царински прелаз је место одређено за увоз, извоз и транзит робе, као и за прелаз лица и превозних средстава преко царинске линије на граничном прелазу.
- (2) Царински прелаз може бити међународни и погранични.
- (3) Влада утврђује царинске прелазе и њихову категоризацију.
- (4) Пројектовање, изградња, односно реконструкција граничног прелаза за део који је одређен за спровођење царинског надзора и царинског поступка, врше се на основу сагласности директора.

Члан 9.

- (1) Преко пограничних царинских прелаза могу прелазити и преносити царинску робу лица која то право имају на основу закона или међународног уговора.
- (2) Преко пограничних царинских прелаза двовласници могу преносити ствари потребне за обрађивање њихових имања, као и друге ствари које могу преносити на основу међународног уговора.
- (3) Лекари, ветеринари и друго медицинско особље који имају боравиште у царинском пограничном појасу у случају хитне потребе могу преносити инструменте и лекове потребне за обављање своје делатности преко пограничних царинских прелаза.
- (4) Ватрогасци, односно друга лица која учествују у спасавању људи и имовине могу преносити потребну опрему и остала техничка средства преко свих царинских прелаза.

Члан 10.

Директор одређује време у коме роба може бити унета или изнета из царинског подручја.

Члан 11.

Роба која подлеже граничним инспекцијским контролама (санитарна, фито–санитарна, ветеринарска и др.) превози се, односно преноси преко царинских прелаза који су одређени прописима који уређују вршење тих контрола.

5. ЦАРИНСКА РОБА

Члан 12.

- (1) Царинска роба је роба која се увози, односно уноси или прима у царинско подручје, која се из тог подручја извози, односно износи или шаље или је преко тог подручја у транзиту, односно проноси се преко царинског подручја.
- (2) Царинском робом, у смислу става 1. овог члана, сматрају се и:
 - 1) живе животиње које се увозе, извозе или су у транзиту;
 - 2) електрична енергија, гас или течност који се електричним водовима, цевоводима или на други начин увозе, извозе или су у транзиту;
 - 3) превозна средства којима се роба и путници превозе преко царинске линије, или која су намењена за превоз робе и путника преко царинске линије;
 - 4) бродови и авиони који се набављају у иностранству, ако се почну привредно искоришћавати пре преласка царинске линије;

- 5) ствари које су на царинско подручје доспеле на други начин;
 - 6) домаћа роба у транзиту из једног места у друго место у царинском подручју преко страног царинског подручја.
- (3) Царинском робом, у смислу става 1. овог члана, не сматрају се:
- 1) јавне исправе;
 - 2) поштанске пошиљке које не садрже царинску робу;
 - 3) трговачка кореспонденција, пословне књиге и робна, правна и финансијска документација;
 - 4) чекови, менице, обвезнице, акције и ефективни новац.

6. ОБАВЕШТАВАЊЕ О ЦАРИНСКОЈ РОБИ

Члан 13.

- (1) Државни органи (судови, инспекцијски органи, органи унутрашњих послова и др.) дужни су да најближем царинском органу пријаве сву робу и превозна средства која се код њих налазе, која су од стране тих органа привремено задржана или коначно одузета, а постоји основана сумња да је то царинска роба над којом није спроведен царински поступак у складу са одредбама овог закона.
- (2) Роба и превозна средства из става 1. овог члана не могу се предати другом лицу пре него што се плате увозне дажбине. Државни органи из става 1. овог члана дужни су да уплате увозне дажбине пре предаје царинске робе купцу или другом лицу коме су робу уступили.
- (3) Увозне дажбине плаћају се по подмиривању трошкова насталих у вези са робом из става 2. овог члана (трошкови чувања, продаје и сл.).

7. ЦАРИНСКИ НАДЗОР И КОНТРОЛА

Члан 14.

Царински органи могу, у складу са прописима, предузимати и спроводити мере царинског надзора и контроле које сматрају неопходним за примену царинских и других прописа.

Члан 15.

- (1) Царински надзор и контрола обухватају мере за спречавање неовлашћеног поступања са царинском робом.
- (2) Забрањено је скривање или лажно приказивање царинске робе ради избегавања царинског надзора и контроле.

Члан 16.

- (1) Царинском надзору односно контроли подлежу роба, путници и чланови посаде који се искрцавају, односно укрцавају на

бродове и ваздухоплове из става 2. тач. 1, 3. и 4. овог члана, као и саобраћај између бродова и обале.

- (2) Царинском надзору и контроли не подлежу:
 - 1) домаћи и страни војни бродови;
 - 2) бродови док плове на деловима граничних река на којима се по међународним уговорима не може вршити царински надзор;
 - 3) бродови и ваздухоплови органа унутрашњих послова;
 - 4) домаћи и страни војни ваздухоплови.
- (3) Лица из става 1. овог члана дужна су да царинску робу пријаве царинском органу ради спровођења царинског поступка.

Члан 17.

- (1) Поред мера утврђених овим законом Влада може прописати и посебне мере царинског надзора и контроле.
- (2) Прописом из става 1. овог члана могу се утврдити и посебни услови за транзит одређене акцизне робе, укључујући и:
 - 1) граничне прелазе преко којих се обавља транзит;
 - 2) време у коме се мора обавити транзит;
 - 3) путни правац којим се може вршити транзит;
 - 4) обавезу опремања превозних средстава електронским или другим уређајима који обезбеђују праћење док су у транзиту;
 - 5) обавезу посебне регистрације за транзит такве робе.
- (3) Директор прописује врсту и тип царинских обележја и начин њихове употребе.
- (4) Царинска обележја из става 3. овог члана морају остати истоветна као у моменту стављања, док их надлежни царински орган не скине, осим ако овим законом није друкчије одређено.

8. ОБАВЕЗА ПЛАЋАЊА УВОЗНИХ ДАЖБИНА

Члан 18.

- (1) Роба која се увози подлеже плаћању увозних дажбина, осим ако овим законом није друкчије одређено.
- (2) Плаћању увозних дажбина не подлеже:
 - 1) роба у транзиту преко царинског подручја;
 - 2) извезена домаћа роба која се у земљу враћа непродата или се враћа зато што не одговара обавезама које произлазе из уговора, односно пословног односа на основу ког је била извезена;
 - 3) роба коју су домаћи држављани пријавили приликом изласка из земље која се враћа из иностранства;

- 4) документација која се шаље у вези са међународним лицитацијама и конкурсима;
- 5) штампани или снимљени материјал из области културе, просвете и науке, као и документација коју лица примају на основу међународних уговора;
- 6) телевизијске, филмске или на други начин снимљене вести или слике и програмски прилози за директну емисију средствима јавног информисања;
- 7) потрошни материјал који се бесплатно прима из иностранства, а који је намењен учесницима међународних симпозијума, конференција и сличних састанака који се одржавају у Србији;
- 8) пољопривредни производи који остају у Србији као резултат умножавања у процесу производње семенске робе од привремено увезеног семенског материјала.

Члан 19.

- (1) Износ увозних дажбина за робу за коју је настала обавеза плаћања тих дажбина утврђује се према стању робе и у складу са прописима који важе:
 - 1) за робу која се увози– на дан прихватања декларације;
 - 2) за робу коју путници собом носе– на дан царинења;
 - 3) за авионе и бродове купљене у иностранству ако се привредно искоришћавају пре преласка царинске линије– на дан добијања привременог пловидбеног листа;
 - 4) за робу смештену у консигнационом складишту– на дан кад је купац преузео робу са консигнационог складишта;
 - 5) за робу која је била привремено увезена у царинско подручје– на дан прихватања декларације за коначно царинење, односно на дан доношења одлуке о обрачуну и наплати;
 - 6) за робу и превозна средства из члана 13. овог закона– на дан извршности одлуке органа којом је роба или превозно средство одузето, односно на дан доношења одлуке о дозволи извршења;
 - 7) за робу која се из консигнационог складишта преноси у царинско складиште– на дан прихватања декларације;
 - 8) за транзитну робу која је на царинском подручју задржана ради увоза– на дан прихватања декларације за царинење те робе, а ако декларација није поднесена – на дан доношења одлуке о наплати увозних дажбина;
 - 9) за робу која се царини по службеној дужности– на дан доношења одлуке о наплати увозних дажбина.
- (2) Износ увозних дажбина за робу произведену или оплеменењу у слободној зони која се ставља у промет на домаћем тржишту утврђује се по прописима који важе на дан прихватања декларације.

- (3) Ако је основ за настанак обавезе плаћања увозних дажбина различит од основа из ст. 1. и 2. овог члана, износ увозних дажбина утврђује се према стању робе и у складу са прописима који важе у време када је најраније било могуће утврдити постојање обавезе плаћања увозних дажбина.

Члан 20.

Ако роба која се увози буде уништена док се налази под царинским надзором, престаје обавеза плаћања увозних дажбина.

ГЛАВА II

ПРИМЕНА МЕЂУНАРОДНИХ УГОВОРА И ВОЂЕЊЕ УПРАВНОГ ПОСТУПКА

1. ПРИМЕНА МЕЂУНАРОДНИХ УГОВОРА

Члан 21.

Одредбе овог закона не примењују се на плаћање увозних дажбина за робу која се увози, као и на спровођење царинског поступка, ако је то друкчије уређено међународним уговором.

2. ВОЂЕЊЕ УПРАВНОГ ПОСТУПКА

Члан 22.

На поступак пред царинским органима примењују се одредбе закона који уређује општи управни поступак, осим ако овим законом није друкчије предвиђено.

Члан 23.

- (1) Лице које од царинског органа захтева доношење одређене одлуке, мора изнети све чињенице и околности и поднети исправе и друге доказе значајне за доношење одлуке.
- (2) Одлука се доноси без одлагања, а најкасније у року предвиђеном одредбама закона који уређује општи управни поступак.
- (3) Ако царински орган у царинском поступку у целини прихвати захтев, може одлуку по захтеву дати у виду забелешке на самом захтеву. На захтев подносиоца, царински орган ће издати одлуку у писаној форми.

Члан 24.

- (1) Против првостепене одлуке коју у управном поступку донесе царински орган може се уложити жалба Комисији за жалбе Управе царина. Жалба не задржава извршење одлуке.
- (2) Комисија из става 1. овог члана има пет чланова из реда службеника Управе царина, које на предлог директора именује функционер који руководи органом државне управе надлежним за послове финансија и економије (у даљем тексту: министар). Комисија доноси пословник о свом раду.

Члан 25.

Против другостепене одлуке која је донета у управном поступку може се, у складу са одредбама Закона о управним споровима, покренути управни спор пред надлежним судом.

3. ПРАВО ЗАСТУПАЊА

Члан 26.

- (1) Лице о чијим правима и обавезама се одлучује може одредити заступника за предузимање свих или само неких радњи у поступку који води царински орган. Заступник мора имати седиште, односно боравиште у Србији.
- (2) Заступање може бити:
 - 1) непосредно, ако заступник иступа у име и за рачун другог лица, или
 - 2) посредно, ако заступник иступа у своје име, а за рачун другог лица.
- (3) Посредни заступник је правно лице регистровано за послове међународне шпедиције и уписано у посебан регистар заступника код Управе царина. Посредни заступник је дужан да води евиденцију о свим радњама које предузима као посредни заступник пред царинским органима, а на начин који одреди Управа царина.
- (4) Лицу запосленом код посредног заступника, Управа царина ће издати дозволу да ради као царински агент ако:
 - 1) положи испит после обуке коју организује и чији програм утврђује Управа царина;
 - 2) није запослен у Управи царина или није члан уже породице лица запосленог у Управи царина; и
 - 3) није правноснажно осуђивано или кажњавано за кривична дела или прекршаје спољнотрговинских, девизних, царинских или пореских прописа, или за друга дела или прекршаје неспојиве са положајем царинског агента.
- (5) Царински агент може поверити другом лицу запосленом код посредног заступника извршење појединих радњи у царинском поступку. Царински агент је одговоран за радње тог лица.

- (6) Управа царина води регистар царинских агената. Царинским агентима уписаним у регистар додељује се посебан идентификациони број, идентификациона картица и лични печат. Облик и садржину идентификационог броја, идентификационе картице и личног печата прописује директор Управе царина.
- (7) Трошкове полагања испита и издавања идентификационог броја, идентификационе картице и личног печата сноси царински агент.
- (8) Управа царина може привремено, најдуже шест месеци, одузети дозволу царинском агенту ако не плати царински дуг или ако не поступа у складу са обавезама утврђеним одредбама овог закона.
- (9) Управа царина може трајно одузети дозволу царинском агенту ако после издавања дозволе наступе околности из става 4. тач. 2. и 3. овог члана. Поновни захтев за издавање дозволе не може се поднети пре истека рока од три године од дана правноснажности одлуке о одузимању дозволе.
- (10) Заступник се мора изјаснити о томе кога заступа, да ли је заступање непосредно или посредно, а на захтев царинског органа мора поднети и веродостојну исправу са овлашћењем за заступање.
- (11) Сматраће се да иступа у своје име и за свој рачун лице које се не изјасни да иступа у име или за рачун другог лица или се изјасни да иступа у име и за рачун другог лица али не може о томе поднети веродостојну исправу.

4. ОПШТА ОБАВЕШТЕЊА О ПРИМЕНИ ЦАРИНСКИХ ПРОПИСА

Члан 27.

- (1) Лице које увози или извози робу или заинтересовано лице може, без накнаде, захтевати од царинског органа обавештење о примени царинских прописа.
- (2) Накнада се може захтевати ако за царински орган настану трошкови у вези са анализом или вештачењем робе на коју се захтев за давање обавештења односи, као и у вези израде извештаја или враћања робе подносиоцу захтева.
- (3) Царински орган је дужан да одговори на сва питања у року од 15 дана од дана пријема захтева, под условом да информације које представљају тајну или информације које се односе на трећа лица сматра поверљивим.

5. ОБАВЕЗУЈУЋА ОБАВЕШТЕЊА

Члан 28.

- (1) На основу писаног захтева подносиоца, Управа царина издаје:
 - 1) обавезујуће обавештење о сврставању робе по Царинској тарифи;

- 2) обавезујуће обавештење о пореклу робе.
- (2) Обавезујуће обавештење из става 1. овог члана има дејство одлуке донете у управном поступку.
- (3) Обавезујуће обавештење о сврставању робе по Царинској тарифи и обавезујуће обавештење о пореклу робе из става 1. овог члана обавезује царински орган према лицу коме је дато у погледу сврставања робе по Царинској тарифи за робу за коју се царински поступак спроводи после датума издавања тог обавезујућег обавештења. Обавезујуће обавештење о пореклу робе обавезује царински орган према лицу коме је дато за ону робу за коју је поступак утврђивања порекла робе, у складу са овим законом, спроведен после датума издавања тог обавезујућег обавештења.
- (4) Лице које се позива на обавештење из става 1. овог члана мора доказати:
 - 1) у случају обавезујућег обавештења о сврставању робе по Царинској тарифи – да роба коју декларише у свим елементима одговара роби која је описана у обавештењу;
 - 2) у случају обавезујућег обавештења о пореклу робе – да роба и околности на основу којих се одређује порекло робе у свим елементима одговара роби и околностима које су описане у обавештењу.
- (5) Обавезујуће обавештење из става 1. овог члана Управа царина ће поништити, ако се заснива на неистинитим или непотпуним подацима које је дао подносилац захтева.
- (6) Обавезујуће обавештење о сврставању робе по Царинској тарифи престаје да важи:
 - 1) ако због измене прописа обавезујуће обавештење није у складу са важећим прописима;
 - 2) ако обавезујуће обавештење није у складу са одлуком надлежног суда или обавезујућим одлукама међународних организација;
 - 3) кад је обавезујуће обавештење поништено или укинато, о чему мора бити обавештено лице коме је дато.
- (7) У случајевима из става 6. тач. 1. и 2. овог члана дато обавештење престаје да важи на дан почетка примене донетог прописа или одлуке.
- (8) Обавезујуће обавештење о пореклу робе престаје да важи:
 - 1) ако због измене прописа или закључења међународног уговора, обавезујуће обавештење није у складу са прописима, односно међународним уговором;
 - 2) ако обавезујуће обавештење није у складу са обавезујућим правилима међународних организација о пореклу робе;
 - 3) ако је обавезујуће обавештење поништено, укинато или измењено у складу са овим законом, о чему мора бити обавештено лице коме је дато.
- (9) У случајевима из става 8. тач. 1. и 2. овог члана обавезујуће обавештење престаје да важи на дан ступања на снагу, односно

даном почетка примене донетог прописа, међународног уговора или одлуке.

- (10) Лице коме је дато обавезујуће обавештење из става 1. овог члана које је престало да важи, може се позивати на то обавештење најдуже три месеца од дана престанка његове важности, ако је пре престанка његовог важења закључило купопродајни уговор за одређену робу на основу тог обавезујућег обавештења.
- (11) Изузетно од одредбе става 10. овог члана, у случајевима из става 6. тач. 1. и 2. и става 8. тач. 1. и 2. овог члана прописом, међународним уговором, односно одлуком може се одредити дужи рок за коришћење датог обавештења.
- (12) Обавезујуће обавештење из става 1. овог члана може се употребити за одређивање увозних дажбина, односно за одређивање висине извозних надокнада или повраћаја.

Члан 29.

- (1) Влада може прописати обавезу плаћања посебне накнаде за обавештења из члана 28. овог закона, висину и начин плаћања те накнаде.
- (2) Плаћање накнаде из става 1. овог члана не искључује обавезу плаћања административне таксе.

6. ОСТАЛЕ ОДРЕДБЕ О ВОЂЕЊУ УПРАВНОГ ПОСТУПКА

Члан 30.

Лица која учествују или су у вези са спољнотрговинским прометом, дужна су да на захтев царинског органа ставе на располагање сва потребна документа и податке, без обзира на коришћени медиј, и пруже другу помоћ потребну за примену прописа.

Члан 31.

- (1) Подаци који су поверљиви или су прибављени на начин из члана 30. овог закона, сматрају се службеном тајном и не смеју се од стране царинских органа даље саопштавати без писане сагласности лица или овлашћеног органа који их је дао.
- (2) Саопштавање поверљивих података дозвољено је у случајевима кад је царински орган, у складу са прописима, дужан или овлашћен да то учини.

Члан 32.

- (1) Ради спровођења царинског надзора или контроле, учесници у спољнотрговинском промету који располажу исправама или подацима из члана 30. овог закона дужни су да их чувају пет календарских година.
- (2) Рок из става 1. овог члана почиње да тече последњег дана календарске године у којој је:

- 1) прихваћена декларација за стављање робе у слободан промет или прихваћена извозна декларација;
- 2) окончан царински надзор над робом која је на основу њене употребе (у посебне сврхе) стављена у слободан промет уз повољније увозне дажбине;
- 3) окончан други царински поступак за робу која је стављена у тај царински поступак;
- 4) кориснику слободне зоне престао тај статус, за робу која је била смештена у слободној зони.

Члан 33.

Евиденцију о обиму, вредности и структури извоза и увоза робе, о царинским дужницима, настанку, износу и плаћању царинског дуга, као и друге евиденције из своје надлежности води Управа царина.

Д Е О Д Р У Г И

УВОЗНЕ ДАЖБИНЕ

ГЛАВА I

ЕЛЕМЕНТИ ЗА ОДРЕЂИВАЊЕ УВОЗНИХ ДАЖБИНА

1. ЦАРИНСКА ТАРИФА

Члан 34.

- (1) На робу која се увози у царинско подручје плаћа се царина по стопама утврђеним Царинском тарифом.
- (2) Царинска тарифа прописана је Законом о Царинској тарифи.
- (3) Изузетно од одредбе става 1. овог члана, роба намењена за коришћење у сопственом домаћинству коју физичка лица уносе у путничком промету или примају из иностранства у поштанском саобраћају, осим робе која је у складу са одредбама овог закона ослобођена обавезе плаћања увозних дажбина, царини се по јединственој царинској стопи у висини од 10%.
- (4) Влада утврђује вредност робе на коју се примењује јединствена царинска стопа из става 3. овог члана.

2. ДРУГЕ УВОЗНЕ ДАЖБИНЕ

Члан 35.

На робу која се увози, царински органи наплаћују и друге увозне дажбине, као и порезе и акцизе у складу са законима који уређују та питања или прописима донетим на основу тих закона.

3. ПОРЕКЛО РОБЕ

1) Непреференцијално порекло робе

Члан 36.

- (1) Непреференцијално порекло робе прописује се овим законом ради:
 - 1) примене Царинске тарифе, осим у случајевима предвиђеним чланом 21. овог закона;
 - 2) примене мера комерцијалне политике;
 - 3) издавања уверења о пореклу робе.
- (2) Робом пореклом из одређене државе, односно заједнице држава (у даљем тексту: држава), у складу са овим законом сматра се:
 - 1) роба у целини произведена у тој држави;
 - 2) роба која је у довољној мери прерађена у тој држави.
- (3) Влада прописује услове и начин доказивања порекла робе из ст. 1. и 2. овог члана у складу са правилима Светске трговинске организације и препорукама Светске царинске организације.

Члан 37.

Робом из члана 36. став 2. овог закона, сматрају се:

- 1) минерални производи извађени из земљишта у тој држави;
- 2) биљни производи узгојени или убрани у тој држави;
- 3) приплоди животиња рођених и узгојених у тој држави;
- 4) производи добијени од живих животиња узгојених у тој држави;
- 5) производи добијени ловом и риболовом у тој држави;
- 6) производи добијени од риба узгојених у тој држави;
- 7) производи морског риболова и други производи извађени из мора изван територијалних вода те државе, пловним објектима регистрованим у тој држави који плове под њеном заставом;
- 8) роба добијена или произведена на бродовима– фабрикама искључиво од производа извађених из мора изван територијалних вода, под условом да су такви бродови –

фабрике регистровани у тој држави и да плове под њеном заставом;

- 9) производи узети са морског дна изван територијалних вода те државе, под условом да она има искључиво право на експлоатацију морског дна и тла под њим;
- 10) остаци и отпаци производа добијени из производних делатности или употребљаваних предмета, ако су у тој држави прикупљени и ако су погодни само за поновно добијање сировине;
- 11) друга роба која је произведена у тој држави искључиво од робе наведене у тач. 1. до 10. става 1. овог члана или од њених деривата, независно од степена обраде.

Члан 38.

- (1) Роба у чију је производњу укључено више од једне државе, сматраће се пореклом из државе у којој је прошла последњу битну, економски оправдану обраду или прераду, под условом да је та прерада обављена у погону опремљеном за ту намену и да доводи до значајних промена производа или до потпуно новог производа.
- (2) Приликом одређивања порекла робе у складу са одредбом става 1. овог члана, користе се следећи критеријуми:
 - 1) измена тарифне ознаке из Царинске тарифе;
 - 2) критеријум вредности (ad valorem);
 - 3) критеријум обраде или прераде.
- (3) Влада прописује услове за примену критеријума из става 2. овог члана у складу са правилима Светске трговинске организације и препорукама Светске царинске организације, у складу са одредбама члана 40. овог закона.

Члан 39.

Обрада или прерада на основу које се добијени производ сврстава у тарифну ознаку различиту од ознаке за коришћене материјале сматраће се комплетним процесом из члана 38. став 1. овог закона.

Члан 40.

При одређивању порекла увезене робе, независно од тога да ли је измењена тарифна ознака те робе, не узимају се у обзир следеће радње:

- 1) поступање неопходно за очување својстава производа приликом превоза или ускладиштења;
- 2) радње које служе за олакшавање отпреме или транспорта робе;
- 3) радње које се односе на паковање или припрему робе за продају;
- 4) једноставни поступци са робом, нарочито: вентилација, дистрибуција, сушење, хлађење, отклањање оштећених

делова, отклањање масноће и рђе, фарбање ради заштите од природних утицаја, уклањање рђе, прање, чишћење, просејавање или покривање, сортирање, одвајање или разврставање, мерење, тестирање или баждарење, паковање или распакивање заједно спакованих пакета или препакивање, дељење терета, обележавање, етикетирање и други знакови разликовања, растварање у води или некој другој течной супстанци, јонизација, сољење, љушћење, дробљење, уклањање семена из воћа, клање животиња;

- 5) једноставно склапање делова производа у целовит производ;
- 6) било која комбинација поступања, односно радњи из тач.1. до 5. става 1. овог члана.

Члан 41.

Прерада или обрада робе за коју се утврди да је њен једини циљ избегавање примене одредаба које се у Србији примењују на робу из одређених држава, неће се сматрати довољном да таквој роби обезбеди статус робе произведене у држави у којој је таква радња изведена.

Члан 42.

- (1) Царинским или другим прописима може се прописати подношење исправе за доказивање порекла робе.
- (2) Поред исправе из става 1. овог члана царински орган може, у случају основане сумње, захтевати и додатни доказ о пореклу робе.

2) Преференцијално порекло робе

Члан 43.

Правила о преференцијалном пореклу која роби у царинском поступку обезбеђују повољнији третман из члана 21. овог закона, утврђују се међународним уговорима, односно у складу са аутономним преференцијалима или царинским мерама са одлагањем које обезбеђују смањење увозних дажбина или ослобођење од плаћања увозних дажбина за одређене робе.

3) Заједничке одредбе за преференцијално и непреференцијално порекло робе

Члан 44.

- (1) Управа царина дужна је да обавезујуће обавештење из члана 28. овог закона изда у најкраћем року, а најкасније у року од 150 дана од дана подношења захтева.
- (2) Обавезујуће обавештење из става 1. овог члана важи три године од дана издавања под условом да чињенице на којој је засновано, укључујући и правила о пореклу робе која су важила у време одлучивања, остану упоредиве.
- (3) Ако у поступку оцене обавезујућег обавештења из става 1. овог члана Управа царина донесе друкчију одлуку, поништава

обавезујуће обавештење из става 1. овог члана, под условом да заинтересовано лице унапред обавести о томе.

ГЛАВА II

ЦАРИНСКА ВРЕДНОСТ

Члан 45.

Одредбама чл. 46. до 62. овог закона утврђује се царинска вредност робе ради примене стопа из Царинске тарифе и обрачуна осталих увозних дажбина, као и примене нетарифних мера у складу са прописима којима се уређује спољнотрговински промет.

Члан 46.

- (1) Царинска вредност увезене робе је њена трансакцијска вредност, коју чини стварно плаћена цена или цена коју треба платити за робу која се продаје ради извоза у Србију, увећана, ако је неопходно, у складу са одредбом члана 54. овог закона, под условом да:
 - 1) за купца нема ограничења у располагању или употреби робе, осим ограничења која:
 - предвиђају прописи или појединачни акти донети на основу тих прописа,
 - ограничавају географско подручје где роба може да се препрода, или
 - битно не утичу на вредност робе;
 - 2) продаја или цена робе не подлежу услову или накнади чија се вредност не може утврдити у односу на вредност робе која се вреднује;
 - 3) ниједан део прихода од касније препродаје, располагања робом или употребе робе посредно или непосредно не припада продавцу, осим ако се одговарајуће усклађивање може извршити у складу са одредбама члана 54. овог закона;
 - 4) купац и продавац нису међусобно повезани или, ако јесу, да је трансакцијска вредност прихватљива за царинске сврхе, у складу са одредбом става 3. овог члана.
- (2) Два лица се сматрају међусобно повезаним, ако:
 - 1) једно лице припада групи овлашћених лица или је директор другог и обрнуто;
 - 2) су правно признати партнери у послу;
 - 3) су у односу послодавца и запосленог;

- 4) је једно од њих власник или контролише или поседује 5% или више акција са правом гласа, односно управљачких права у оба лица;
 - 5) једно од њих контролише друго;
 - 6) су посредно или непосредно под контролом трећег лица;
 - 7) заједно, контролишу треће лице;
 - 8) су међусобно:
 - у сродству у правој линији до другог степена;
 - у сродству у побочној линији до другог степена;
 - у тазбинском сродству до другог степена.
- (3) Лица која су међусобно пословно повезана, на начин да је једно од њих искључиви заступник, искључиви дистрибутер или искључиви концесионар другог, сматраће се повезаним ако је испуњен неки од критеријума из става 2. овог члана.
- (4) У поступку процене прихватљивости трансакцијске вредности у складу са одредбама става 1. овог члана околност да су купац и продавац повезана лица није довољан разлог да се не прихвати одређена трансакцијска вредност.
- (5) Ако је то неопходно, царински орган утврдиће околности купопродаје и прихватити трансакцијску вредност, под условом да постојећа повезаност није утицала на цену робе.
- (6) Ако царински орган има разлога да на основу обавештења добијених од увозника или на други начин посумња да је постојећа повезаност утицала на цену робе, дужан је да о томе обавести увозника и пружи му могућност за одговор. На захтев увозника, царински орган о разлозима за сумњу обавештава увозника у писаном облику.
- (7) У случају купопродаје између повезаних лица, трансакцијска вредност се увек прихвата и роба вреднује у складу са одредбом става 1. овог члана, кад увозник докаже да је таква вредност утврђена у исто или приближно исто време, приближно једнака:
- 1) трансакцијској вредности приликом продаје између неповезаних лица за идентичну или сличну робу намењену за извоз у Србију;
 - 2) царинској вредности идентичне или сличне робе утврђеној у складу са одредбама члана 51. овог закона;
 - 3) царинској вредности идентичне или сличне робе утврђеној у складу са одредбама члана 52. овог закона.
- (8) Приликом поређења треба узети у обзир очите разлике у комерцијалним нивоима и количинама, елементима из члана 54. овог закона и трошковима које је имао продавац при продаји у којој продавац и купац нису повезани, а којих нема при продаји у којој су продавац и купац повезани.
- (9) Поређење из става 7. овог члана врши се на захтев увозника и служи само за потребе поређења.

- (10) Сматра се да у складу са одредбом става 1. тачка 2. овог члана, продаја или цена робе подлеже услову или накнади чија се вредност не може утврдити и у случају ако:
- 1) продавац утврђује цену увезене робе под условом да купац купи и другу робу у одређеним количинама;
 - 2) цена увезене робе зависи од цене или цена по којима купац увезене робе продаје другу робу продавцу увезене робе;
 - 3) се цена утврђује на основу начина плаћања који није у вези са увезеном робом (када је увезена роба полупроизвод који продавац обезбеђује, под условом да ће продавац примити одређену количину готове робе).

Члан 47.

- (1) Стварно плаћена цена или цена коју треба платити је укупно извршено плаћање или плаћање које треба извршити од стране купца продавцу или у његову корист, за продату увезену робу или плаћање од стране купца трећем лицу да би се измирила обавеза продавца.
- (2) Плаћање из става 1. овог члана може се извршити готовим новцем, акредитивом или другим договореним инструментом плаћања.
- (3) Радње које предузима купац о сопственом трошку, осим радњи члана 54. овог закона, за које је потребно извршити усклађивање вредности, неће се сматрати посредним плаћањем продавцу, и у случају кад су биле предузете у корист продавца, и њихов трошак се приликом утврђивања царинске вредности увезене робе неће додавати стварно плаћеној цени, односно цени коју треба платити.

Члан 48.

- (1) Царинска вредност за увезену робу која се не може одредити у складу са одредбама члана 46. овог закона, одређује се као трансакцијска вредност идентичне робе продате за извоз у Србију и извезене у исто или приближно исто време као и роба која се вреднује.
- (2) За одређивање царинске вредности из става 1. овог члана примењује се трансакцијска вредност идентичне робе продате на истом комерцијалном нивоу и у приближно истој количини као и роба која се вреднује. Кад нема такве продаје, може се користити трансакцијска вредност идентичне робе продате на различитој комерцијалној основи, односно у различитим количинама, уз потребна усклађивања разлика које проистичу из комерцијалних основа или количине, под условом да се таква усклађивања могу спровести на основу поднесених доказа који јасно показују примереност и тачност усклађивања, независно од тога да ли усклађивање доводи до пораста или смањења вредности.
- (3) Кад су трошкови и плаћања из члана 54. став 1. тачка 1. алинеје 4, 5. и 6. овог закона укључени у трансакцијску вредност, усклађивање се врши на основу разлика у тим

трошковима и ценама између увезене робе и идентичне робе које могу настати због разлика у удаљености и врсти превоза.

- (4) Ако се у случајевима из ст. 1. до 3. овог члана утврди да постоји више од једне трансакцијске вредности за идентичну робу, за одређивање царинске вредности примењује се најнижа од постојећих вредности.

Члан 49.

- (1) Царинска вредност за увезену робу која се не може одредити у складу са одредбама чл. 46. и 48. овог закона, одређује се као трансакцијска вредност сличне робе продате за извоз у Србију и извезене у исто или приближно исто време као и роба која се вреднује.
- (2) За одређивање царинске вредности из става 1. овог члана примењује се трансакцијска вредност сличне робе продате на истом комерцијалном нивоу и у приближно истој количини као и роба која се вреднује. Кад нема такве продаје, може се користити трансакцијска вредност сличне робе продате на различитим комерцијалним основима, односно у различитим количинама, уз потребна усклађивања разлика које проистичу из комерцијалних основа, односно количине, под условом да се таква усклађивања могу спровести на основу поднесених доказа који доказују примереност и тачност усклађивања, независно од тога да ли то усклађивање доводи до пораста или смањења вредности.
- (3) Кад су трошкови и плаћања из члана 54. став 1. тачка 1. алинеје 4, 5. и 6. овог закона укључени у трансакцијску вредност, усклађивање се врши на основу разлика у тим трошковима и ценама између увезене робе и сличне робе које могу настати због разлика у удаљености и врсти превоза.
- (4) Ако се у случајевима из ст. 1. до 3. овог члана утврди да постоји више од једне трансакцијске вредности за сличну робу, за утврђивање царинске вредности примениће се најнижа од постојећих вредности.

Члан 50.

- (1) Кад се царинска вредност увезене робе не може утврдити у складу са одредбама чл. 46, 48. и 49. овог закона, царинска вредност се утврђује у складу са одредбама члана 51. овог закона.
- (2) Ако се царинска вредност не може утврдити у складу са одредбама члана 51. овог закона, примењују се одредбе члана 52. овог закона, а на захтев увозника може се заменити редослед примене одредаба чл. 51. и 52. овог закона.

Члан 51.

- (1) Ако се идентична или слична увезена роба продаје у Србији у истом стању у каквом је увезена, царинска вредност робе која се вреднује утврђује се на основу јединичне цене по којој се највећи број јединица идентичне или сличне увезене робе

продаје у исто или приближно исто време као и роба која се вреднује, и то лицима која нису повезана са лицима од којих ту робу купују, под условом да се цена умањи за износ:

- 1) уобичајене провизије која је плаћена или коју треба платити или уобичајеног увећања ради остваривања добити и покрића општих трошкова продаје у Србији који настају за увезену робу исте врсте или групе производа;
 - 2) уобичајених трошкова превоза и осигурања робе и других пратећих трошкова који настају у Србији;
 - 3) увозних и других дажбина које се плаћају у Србији приликом увоза или продаје робе.
- (2) Ако се у исто или приближно исто време увоза робе која се процењује не продаје нити идентична нити слична увезена роба, царинска вредност се утврђује према јединичној цени по којој се идентична или слична роба продаје у Србији у истом стању у каквом је и увезена, и то у најкраћем року после увоза робе која се вреднује, при чему тај рок не може бити дужи од 90 дана од дана увоза.
- (3) Ако се у Србији не продаје идентична или слична увезена роба у истом стању у каквом је увезена, царинска вредност, ако то увозник захтева, утврђује се према јединичној цени по којој се увезена роба после даље прераде продаје у највећој укупној количини лицима у Србији која нису повезана са лицима од којих купују такву робу, с тим што се узима у обзир вредност која је додата прерадом и одбици из става 1. овог члана.

Члан 52.

- (1) Царинска вредност увезене робе, у складу са одредбама овог члана, утврђује се на основу обрачунате вредности, која представља збир следећих елемената:
- 1) вредности материјала употребљеног у производњи или другој врсти прераде, као и трошкова производње, односно друге врсте прераде увезене робе;
 - 2) износа добити и општих трошкова који одговара уобичајеном износу који се остварује при продаји робе исте врсте или групе као што је роба која се вреднује и коју је произвео произвођач у земљи извоза за извоз у Србију;
 - 3) трошкова и давања из члана 54. став 1. тачка 1. алинеје 4, 5. и 6. овог закона.
- (2) Лице које нема седиште или пребивалиште на територији Србије није дужно да омогући преглед или дозволи приступ било ком рачуну или другој евиденцији ради одређивања обрачунате вредности.
- (3) Царински орган може, ради утврђивања царинске вредности у другој држави, проверавати обавештења добијена од произвођача робе уз његов пристанак, под условом да је влада те државе благовремено обавештена и да не спречава проверу.

Члан 53.

- (1) Царинска вредност увезене робе која се не може утврдити у складу са одредбама чл. 46. до 52. овог закона, утврђује се на основу расположивих података у Србији, уз примену метода усклађених са принципима и одредбама:
 - 1) Споразума о примени члана VII Општег споразума о царинама и трговини из 1994. године;
 - 2) члана VII Општег споразума о царинама и трговини из 1994. године;
 - 3) овог закона.
- (2) Царинска вредност, у складу са одредбама овог члана, неће се одређивати према:
 - 1) продајној цени робе која се производи у Србији;
 - 2) систему који омогућује да се у царинске сврхе прихвати виша од две могуће вредности;
 - 3) цени робе на домаћем тржишту земље извознице;
 - 4) трошковима производње, осим обрачунате вредности која се утврђује за идентичну или сличну робу у складу са одредбама члана 52. овог закона;
 - 5) цени робе намењене извозу у другу државу, а не за тржиште Србије;
 - 6) минималним вредностима;
 - 7) произвољним или непостојећим вредностима.

Члан 54.

- (1) У поступку утврђивања царинске вредности, у складу са одредбама члана 46. овог закона, цени која је стварно плаћена или коју треба платити (трансакцијска вредност) за увезену робу додају се:
 - 1) трошкови до износа који сноси купац, а нису укључени у стварно плаћену цену или цену коју треба платити за робу, и то:
 - провизије и накнаде посредовања, осим куповне провизије;
 - амбалаже, која се ради царињења сматра јединственим делом предметне робе;
 - паковања (радна снага и материјал);
 - превоза увезене робе до луке или места уласка у царинско подручје Србије;
 - утовара, истовара и трошкова руковања који су повезани са превозом увезене робе до луке или до места уласка у царинско подручје;
 - трошкови осигурања;

- 2) одговарајући део вредности роба и услуга које је купац испоручио, без наплате или по сниженој цени, ради употребе у производњи и продаји увезене робе ради извоза до степена до кога та вредност није укључена у стварно плаћену цену или цену коју треба платити:
 - материјала, компонената, делова и сл. садржаних у увезеној роби;
 - алата, матрица, калупа и сл. коришћених у производњи увезене робе;
 - других материјала утروшених у производњи увезене робе;
 - пројектовања, развоја, уметничког рада, обликовања, планова и цртежа урађених изван Србије неопходних за производњу увезене робе;
 - 3) накнаде за коришћење права интелектуалне својине, укључујући накнаду за лиценце за робу која се вреднује које купац плаћа као услов за продају робе која се процењује, ако такве накнаде нису укључене у стварно плаћену цену или цену коју треба платити, осим плаћања за добијање права за репродукцију увезене робе;
 - 4) део износа остварен даљом продајом, уступањем или употребом увезене робе који се плаћа продавцу, осим плаћања купца за добијање права за дистрибуцију и препродају увезене робе, ако та плаћања нису услов продаје за извоз у Србију.
- (2) Цена која је стварно плаћена или цена коју треба платити, увећава се у складу са одредбама овог члана на основу мерљивих података.
- (3) У поступку утврђивања царинске вредности нису дозвољена друга увећања стварно плаћене цене или цене коју треба платити, осим оних која су прописана овим чланом.

Члан 55.

Царинска вредност робе не обухвата плаћања и трошкове који нису урачунати у стварно плаћену цену или цену коју треба платити, под условом да су посебно исказани, а односе се на:

- 1) изградњу, монтажу, подизање, одржавање или техничку помоћ који су обављени или ће бити обављени после увоза индустријских постројења, машина или опреме;
- 2) превоз робе после њеног уласка у царинско подручје Србије;
- 3) камате које проистичу из финансијског споразума који је закључио купац, а које се односе на куповину увезене робе, независно од тога да ли је финансирање обезбедио продавац, банка или друго лице, под условом да је финансијски споразум сачињен у писаној форми и да, када се захтева, купац може доказати:
 - да декларисана цена робе одговара стварно плаћеној цени или цени коју треба платити;

- да каматна стопа не прелази уобичајену висину за такве трансакције у време и у држави у којој је финансирање обезбеђено.

Члан 56.

У поступку утврђивања царинске вредности прихватају се све врсте снижења цена и готовинских попушта која су уобичајена за увезену идентичну или сличну робу, ако су уговорени пре обављеног увоза и остварени у уговореном року.

Члан 57.

- (1) Царинска вредност робе која није продата ради извоза у Србију и царинска вредност робе која се привремено увози, утврђују се у складу са одредбама чл. 48. до 53. овог закона.
- (2) Ако се за робу која се увози по основу закупа или лизинга царинска вредност не може утврдити у складу са одредбом става 1. овог члана и за коју уговором није предвиђена могућност куповине, царинска вредност је износ закупнине за уговорени период закупа, односно лизинга, увећан ако је неопходно, у складу са одредбом члана 54. овог закона.
- (3) Царинска вредност робе која се оштети пре пуштања робе подносиоцу декларације, утврђује се на основу одговарајуће уговорене цене умањене за проценат оштећења.
- (4) Проценат оштећења утврђује царински орган.
- (5) Ако је у току царинског поступка уговорена нова цена која одговара условима из члана 46. овог закона, та цена представља нову царинску вредност.
- (6) Ако је роба декларисана за слободан промет део веће количине исте робе купљене у оквиру једне трансакције, стварно плаћена цена или цена коју треба платити у складу са одредбом члана 46. став 1. овог закона је део укупне цене који одговара декларисаној количини. Стварно плаћена цена или цена коју треба платити на исти начин се утврђује и у случају пропасти или оштећења дела испоручене робе насталог пре стављања слободан промет.
- (7) Ако је после стављања робе у слободан промет продавац умањио стварно плаћену цену или цену коју треба платити, тако умањена цена ће бити узета у обзир приликом утврђивања царинске вредности у складу са одредбом члана 46. овог закона ако царински орган утврди да:
 - 1) је роба имала недостатке у време прихватања декларације за стављање у слободан промет;
 - 2) је продавац умањио цену у вези са извршењем гарантне обавезе предвиђене уговором о продаји робе закљученим пре стављања робе у слободан промет;
 - 3) недостатак робе није узет у обзир приликом закључења уговора о продаји робе.

- (8) Стварно плаћена цена или цена коју треба платити умањена у складу са одредбама става 6. овог члана, може се узети у обзир приликом одређивања царинске вредности ако је до промене дошло најкасније 12 месеци од дана прихватања декларације за стављање робе у слободан промет.

Члан 58.

Ако је у поступку утврђивања царинске вредности увезене робе неопходно одложити коначно утврђивање царинске вредности, роба се може предати подносиоцу декларације под условом да положи обезбеђење у висини могућег износа царинског дуга.

Члан 59.

- (1) При утврђивању царинске вредности носача података који садрже податке или програмска упутства за употребу опреме за обраду података (у даљем тексту: програмска подршка) не урачунава се цена или вредност програмске подршке, под условом да је та вредност или цена исказана одвојено од вредности носача података.
- (2) Носачем података из става 1. овог члана не сматрају се укључени склопови, интегрисана кола, полупроводници и слични уређаји или производи који садрже такве укључене склопове или уређаје.
- (3) Подацима и програмским упутствима из става 1. овог члана не сматрају се звучни, кинематографски или видео снимци или упутства.

Члан 60.

- (1) Царински орган може да захтева од декларанта да поднесе све исправе и податке који су потребни за утврђивање царинске вредности у складу са одредбама чл. 46. до 53. овог закона.
- (2) Одредбе чл. 54. до 62. овог закона не ограничавају право царинских органа да утврде истинитост и исправност изјаве, исправе или декларације поднете ради утврђивања царинске вредности.

Члан 61.

Царински орган је дужан да увозника, на његов захтев, у писаној форми обавести о царинској вредности која је утврђена у складу са одредбама овог закона, као и о методу који је примењен приликом утврђивања те вредности.

Члан 62.

Ако су елементи за утврђивање царинске вредности робе изражени у страној валути, страна валута прерачунава се у динаре по званичном курсу важећем на дан утврђивања износа увозних дажбина.

Д Е О Т Р Е Ћ И

СТАТУС РОБЕ ОД УЛАСКА У ЦАРИНСКО ПОДРУЧЈЕ ДО ОДРЕЂИВАЊА ЦАРИНСКИ ДОЗВОЉЕНОГ ПОСТУПАЊА ИЛИ УПОТРЕБЕ

ГЛАВА I

УЛАЗАК РОБЕ У ЦАРИНСКО ПОДРУЧЈЕ

Члан 63.

- (1) Роба која улази у царинско подручје од тренутка уласка подлеже мерама царинског надзора, а по потреби и мерама царинске контроле, у складу са одредбама овог закона и прописа донетих на основу овог закона.
- (2) Роба остаје под царинским надзором док се не утврди царински статус робе, док се њен царински статус не промени, односно док се роба не смести у слободну зону, поново извезе или уништи у складу са одредбама члана 188. овог закона.

Члан 64.

- (1) Лице које уноси робу у царинско подручје дужно је да робу пријави и без одлагања превезе путем, на начин и у року који одреди царински орган до царинарнице или до другог места које одреди или одобри царински орган, или у слободну зону.
- (2) Лице које преузме одговорност за превоз робе после уношења у царинско подручје одговорно је за извршавање обавеза из става 1. овог члана.
- (3) Заповедник брода који стиже у царинско подручје или друго одговорно лице, и заповедник ваздухоплова који стиже у царинско подручје или лице које је тај заповедник овластио, одмах по доласку, а пре истовара робе, подноси царинском органу манифест за сву робу која се превози као терет тим бродом или ваздухопловом.
- (4) Брод или ваздухоплов не могу напустити царинско подручје луку, односно аеродром без одобрења царинског органа. Заповедник брода који напушта царинско подручје или друго одговорно лице, и заповедник ваздухоплова који напушта царинско подручје или лице које је тај заповедник овластио, пре одласка подноси царинарници манифест за сву робу која се превози као терет тим бродом или ваздухопловом.
- (5) Форма и садржина манифеста за ваздухоплове мора бити у складу са стандардима Међународног удружења за ваздушни саобраћај (IATA).
- (6) Заповедник брода или ваздухоплова или овлашћено лице у Србији, мора да потврди да манифест садржи комплетне,

истините и тачне податке о роби која се превози тим бродом или ваздухопловом.

- (7) Одредбе става 1. овог члана не искључују примену прописа из области путничког, пограничног или поштанског саобраћаја, под условом да се применом тих прописа не спречава царински надзор и контрола.
- (8) Влада може прописати посебне услове за увоз, односно транзит путем далековода и цевовода.

Члан 65.

- (1) Кад због непредвиђених околности или више силе није могуће испунити обавезе из члана 64. став 1. овог закона, лице које је дужно да испуни те обавезе или друго лице које је преузело испуњење обавеза, мора одмах да о томе обавести надлежни царински орган.
- (2) Када због непредвиђених околности или више силе није дошло до потпуног губитка робе, лице које је дужно да ту обавезу испуни или друго лице које је преузело испуњење обавезе, мора одмах да обавести најближи царински орган и о месту где је роба смештена.
- (3) Царински орган утврђује мере које ће се предузети да би се омогућио царински надзор над робом из става 2. овог члана.

Члан 66.

- (1) Кад је брод или ваздухоплов из члана 64. овог закона приморан да се због непредвиђених околности или више силе заустави или привремено задржи на царинском подручју, а да при том није могуће испунити обавезе из члана 65. став 2. овог закона, заповедник брода или ваздухоплова или лице које поступа уместо њега, дужно је да одмах о томе обавести царински орган.
- (2) Царински орган утврђује мере које треба предузети да би се омогућио царински надзор над робом из става 1. овог члана.

Члан 67.

Влада прописује посебне мере царинског надзора и царински поступак који се примењују у путничком промету, као и у различитим видовима саобраћаја (друмски, железнички, ваздушни, речни и поштански).

ГЛАВА II

ДЕКЛАРИСАЊЕ РОБЕ

Члан 68.

Робу која је у складу са одредбама члана 64. овог закона допремљена царинском органу или до другог места које је царински орган

одредио или одобрио, декларише лице које је унело робу у царинско подручје или лице које је преузело одговорност за робу после њеног уласка, или од њих овлашћено лице.

Члан 69.

Одредба члана 68. овог закона односи се и на:

- 1) робу коју уносе путници;
- 2) робу стављену у царински поступак без предаје царинском органу.

Члан 70.

- (1) По допреми робе, а пре декларисања, уз одобрење царинарнице, роба се може прегледати и могу се узети узорци ради одређивања царински дозвољеног поступања или употребе робе.
- (2) Одобрење за даље царински дозвољено поступање или употребу робе даје се на захтев лица које је овлашћено да над робом спроведе царински дозвољено поступање или употребу.

ГЛАВА III

САЖЕТА ДЕКЛАРАЦИЈА И ДОПРЕМА ДЕКЛАРИСАНЕ РОБЕ ЦАРИНСКОМ ОРГАНУ

Члан 71.

- (1) Роба допремљена царинском органу у складу са одредбом члана 64. овог закона, мора бити обухваћена сажетом декларацијом.
- (2) Сажета декларација подноси се одмах по допреми робе царинском органу.
- (3) Царински орган може продужити рок за подношење сажете декларације, а најдуже до истека првог радног дана после допреме робе.
- (4) Сажета декларација подноси се на обрасцу који прописује министар.
- (5) Царински орган може одобрити коришћење комерцијалних и транспортних исправа (фактура, пакинг листа, спецификација, товарни лист, манифест, теретница, коносман и сл.) као сажете декларације, под условом да садрже податке неопходне за идентификовање робе.

Члан 72.

Сажету декларацију подноси:

- 1) лице које је робу унело у царинско подручје, или лице које је преузело одговорност за робу после њеног уласка, или

2) лице које поступа у име лица из тачке 1. овог става.

Члан 73.

- (1) У случају редовног превоза исте робе истим превозним средствима од стране истог лица, царински орган може дозволити да се за такву робу и превозна средства која прелазе преко царинске линије у одређеном временском периоду поднесе једна декларација (периодична декларација).
- (2) На захтев декларанта, царински орган може одобрити претходно декларисање робе, ако је такав захтев поднет најкасније три дана пре допреме робе.
- (3) Министар прописује услове за периодично и претходно декларисање робе.

Члан 74.

Сажета декларација не подноси се у писаној форми за робу коју увозе путници, за писмоносне пошиљке и поштанске пакете, ако се тиме не спречава спровођење мера царинског надзора и спровођење захтеваног и дозвољеног царинског поступка.

Члан 75.

- (1) Роба се може истоварити или претоварити из превозних средстава на основу одобрења царинског органа, и то на месту и у време које је за то одредио, односно одобрио тај орган.
- (2) Одобрење из става 1. овог члана није потребно у случају непосредне опасности која условљава да се роба или део робе одмах истовари, о чему царински орган мора бити обавештен без одлагања.
- (3) Ради прегледа робе и превозних средстава којима се она превози, царински орган може у сваком тренутку захтевати да се роба истовари, односно распакује.

Члан 76.

Роба се не сме премештати са места на које је првобитно смештена без одобрења царинског органа.

ГЛАВА IV

ОБАВЕЗА ДА СЕ ЗА РОБУ ОДРЕДИ ЦАРИНСКИ ДОЗВОЉЕНО ПОСТУПАЊЕ ИЛИ УПОТРЕБА

Члан 77.

Царински орган одређује царински дозвољено поступање или употребу за робу која му је допремљена.

Члан 78.

- (1) Радње које су потребне да се за робу обухваћену сажетом декларацијом, одреди царински дозвољено поступање или употреба, морају да се обаве у року од:
 - 1) 45 дана од дана подношења сажете декларације за робу допремљену воденим путем, или
 - 2) 20 дана од дана подношења сажете декларације за робу допремљену на други начин.
- (2) Изузетно од одредбе става 1. овог члана, у зависности од околности, царински орган може одредити краће рокове или одобрити продужење рокова из тог става.

ГЛАВА V

ПРИВРЕМЕНИ СМЕШТАЈ РОБЕ

Члан 79.

Роба допремљена царинском органу има статус робе у привременом смештају све док јој се не одреди царински дозвољено поступање или употреба.

Члан 80.

- (1) Роба у привременом смештају може бити смештена на месту и под условима које је одобрио царински орган.
- (2) Царински орган може да захтева од држаоца робе да положи обезбеђење за наплату царинског дуга који може настати у складу са одредбама овог закона.

Члан 81.

Над робом у привременом смештају могу се предузимати радње неопходне за очување у непромењеном стању, односно радње којима се не мења њен изглед и битна својства.

Члан 82.

- (1) Ако у роковима утврђеним чланом 78. овог закона нису спроведене неопходне радње ради одобравања царински дозвољеног поступања или употребе робе, царински орган без одлагања предузима неопходне мере за одређивање статуса робе, укључујући и њену продају.
- (2) Док се не одреди статус робе, царински орган може, на ризик и о трошку држаоца робе, да премести робу на друго место под надзором тог органа.

ГЛАВА VI

ОДРЕДБЕ КОЈЕ СЕ ПРИМЕЊУЈУ НА РОБУ У ПОСТУПКУ ТРАНЗИТА

Члан 83.

- (1) На робу која је у поступку транзита при уносу у царинско подручје не примењују се одредбе члана 64, осим ст. 1. и 2, као ни одредбе чл. 65. до 82. овог закона.
- (2) Кад роба која је у поступку транзита стигне на одредиште у царинском подручју и буде допремљена царинском органу, примењују се одредбе чл. 70. до 82. овог закона.

ГЛАВА VII

ОСТАЛЕ ОДРЕДБЕ

Члан 84.

- (1) У случају опасности по живот и здравље људи или опасности од загађења, царински орган може предузети мере ради отклањања опасности, укључујући и уништење допремљене робе, о чему је дужан да обавести држаоца робе.
- (2) Трошкове предузетих мера, укључујући и трошкове уништења робе, сноси држалац робе.

Члан 85.

Ако царински орган утврди да је роба неовлашћено унета у царинско подручје или да роба није стављена под царински надзор, предузеће неопходне мере ради одређивања статуса робе, укључујући и њену продају.

Д Е О Ч Е Т В Р Т И

ЦАРИНСКИ ДОЗВОЉЕНО ПОСТУПАЊЕ ИЛИ УПОТРЕБА РОБЕ

ГЛАВА I

ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 86.

- (1) За робу може да се, у складу са условима прописаним овим законом, одреди царински дозвољено поступање или употреба без обзира на њену врсту или количину, порекло, одредиште или начин отпреме, ако овим законом није друкчије одређено.
- (2) Изузетно од одредбе става 1. овог члана, царински дозвољено поступање или употреба неће се одредити ако је то у супротности са мерама заштите јавног морала, заштите здравља и живота људи, животиња или биља, заштите националног блага историјске, уметничке или археолошке вредности или заштите права интелектуалне својине и сл., утврђене прописима који уређују те области.

ГЛАВА II

ЦАРИНСКИ ПОСТУПЦИ

1. СТАВЉАЊЕ РОБЕ У ЦАРИНСКИ ПОСТУПАК

Члан 87.

- (1) Роба над којом треба да се спроведе царински поступак мора да буде обухваћена декларацијом за тај царински поступак.
- (2) Домаћа роба пријављена за извоз, пасивно оплеменењивање, поступак транзита или поступак царинског складиштења налази се под царинским надзором од тренутка прихватања декларације до тренутка напуштања царинског подручја, уништења, односно до раздужења декларације.
- (3) Директор може одредити поједине царинарнице или њихове организационе јединице за царињење одређене робе и спровођење одређених поступака, односно одредити царинарнице или њихове организационе јединице које не могу царинити одређену робу и спроводити одређене поступке.

Члан 88.

- (1) Декларација се подноси:
 - 1) у писаној форми;
 - 2) електронском разменом података, ако то допуштају техничке могућности и ако употребу електронских средстава одобри директор;
 - 3) другим радњама којима држалац робе захтева стављање робе у царински поступак, када је таква могућност предвиђена прописима.
- (2) Министар прописује облик, садржину и начин подношења и попуњавања декларације и других образаца који се употребљавају у царинском поступку.

1) Декларација у писаној форми

Редовна декларација

Члан 89.

- (1) Декларација у писаној форми подноси се на прописаном обрасцу, мора да буде потписана од њеног подносиоца, као и да садржи све податке неопходне за примену прописа којима је уређен царински поступак за који се роба пријављује.
- (2) Уз декларацију се прилажу исправе потребне ради примене прописа царинског поступка за који се роба пријављује.

Члан 90.

Царински орган ће одмах прихватити декларацију која је поднета у складу са одредбом члана 89. овог закона, под условом да је роба обухваћена декларацијом допремљена царинарници.

Члан 91.

Декларацију са исправама потребним ради примене прописа којима је уређен поступак за који је роба пријављена, може да поднесе увозник, односно извозник или лице које он овласти у складу са одредбом члана 26. овог закона.

Члан 92.

- (1) После прихватања декларације декларант може на сопствени захтев, уз одобрење царинског органа, да измени или допуни један или више података у декларацији, с тим да се измене и допуне односе само на робу која је првобитно била обухваћена том декларацијом.
- (2) Царински орган неће одобрити измене и допуне из става 1. овог члана ако је захтев за измену, односно допуну поднет након што је:
 - 1) обавестио декларанта да намерава да прегледа робу,

- 2) утврдио да су подаци нетачни, или
- 3) пустио робу декларанту.

Члан 93.

- (1) Царински орган, на захтев декларанта, поништиће прихваћену декларацију ако декларант достави доказе да је роба грешком пријављена за царински поступак обухваћен том декларацијом или да због посебних услова спровођење царинског поступка над робом за који је та роба пријављена није више оправдано.
- (2) Ако је царински орган обавестио декларанта да ће да изврши преглед робе, захтев за поништење декларације неће бити прихваћен док се преглед не изврши.
- (3) Декларација се не може поништити после стављања робе у слободан промет, осим ако прописима није друкчије предвиђено.
- (4) Поништење декларације не спречава примену казnenих одредаба овог закона.

Члан 94.

У спровођењу царинског поступка за који је роба декларисана примењују се прописи који важе на дан прихватања декларације, ако није друкчије прописано.

Члан 95.

Царински орган може, ради контроле прихваћене декларације да:

- 1) изврши преглед исправа које су приложене уз декларацију;
- 2) захтева да му декларант достави и друге исправе како би утврдио тачност података наведених у декларацији;
- 3) изврши преглед робе или узме узорке ради анализе и испитивања робе.

Члан 96.

- (1) Превоз робе до места где ће се извршити њен преглед или узимање узорака, као и поступање са робом неопходно за преглед или узимање узорака, обавља декларант, или се обавља на његову одговорност. Трошкове који из тога настану сноси декларант.
- (2) Декларант има право да присуствује прегледу робе или узимању узорака.
- (3) Царински орган може да захтева да декларант или његов заступник присуствује прегледу робе или узимању узорака, на месту и у време које одреди царински орган, како би пружио неопходну помоћ ради олакшавања прегледа или узимања узорка.
- (4) За узорке узете у складу са важећим прописима, царински орган није у обавези да плати накнаду. Трошкове анализе и прегледа сноси царински орган.

Члан 97.

- (1) У случају кад је прегледан део робе која је обухваћена декларацијом, резултат делимичног прегледа примењује се на сву робу обухваћену том декларацијом.
- (2) Декларант може да затражи поновни преглед робе ако сматра да резултат делимичног прегледа није одговарајући за преосталу пријављену робу.
- (3) Кад декларација обухвата два или више наименовања, сматра се да подаци који се односе на свако наименовање представљају посебну декларацију.

Члан 98.

- (1) Ако је декларација контролисана, резултати контроле, као и друге утврђене чињенице су основ за примену прописа који уређују царински поступак у који је роба стављена.
- (2) Ако декларација није контролисана, подаци које је декларант навео у декларацији су основ за примену прописа који уређују царински поступак у који је роба стављена.

Члан 99.

- (1) Царински орган дужан је да предузме мере потребне за идентификацију робе, ако је идентификација неопходна за спровођење царинског поступка за који је роба декларисана.
- (2) Царинска обележја стављена на робу или превозна средства може уклонити или уништити царински орган или се то може учинити уз одобрење тог органа, осим у случајевима кад је због непредвиђених околности или више силе њихово уклањање или уништење неопходно ради заштите робе или превозног средства.

Члан 100.

- (1) Царински орган ће пустити робу декларанту ако су испуњени услови за стављање робе у одређени царински поступак и ако роба није предмет мера ограничења или забрана, кад податке у декларацији провери и прихвати, или их прихвати без контроле.
- (2) У случају из става 1. овог члана примењиваће се одредба члана 101. овог закона.
- (3) Царински орган ће пустити робу декларанту и у случају кад се контрола декларације не може завршити у примереном року и када ради контроле декларације није неопходно да роба буде на месту где се врши контрола декларације.
- (4) Роба обухваћена једном декларацијом пушта се истовремено.
- (5) У случају из става 3. овог члана, ако је декларацијом обухваћено више врста робе, сматраће се да је за сваку врсту робе поднета посебна декларација.

Члан 101.

- (1) Ако прихватањем декларације настане царински дуг, роба ће бити пуштена декларанту после плаћања износа царинског дуга или после полагања обезбеђења у том износу.
- (2) Одредба става 1. овог члана не примењује се на поступак привременог увоза са делимичним ослобођењем од плаћања увозних дажбина.
- (3) Кад царински орган, у складу са одредбама овог закона којима је уређен поступак за који је роба декларисана захтева полагање обезбеђења, таква роба ће бити пуштена кад буде положено обезбеђење.

Члан 102.

Царински орган може предузети потребне мере, укључујући враћање робе у иностранство, одузимање робе и њену продају, ако:

- 1) роба не може бити оцарињена јер:
 - није било могуће почети или наставити са прегледом робе у року који је одредио царински орган из разлога које је проузроковао декларант, или
 - нису биле поднете исправе потребне да би се роба ставила у одређени царински поступак, или
 - царински дуг није плаћен, односно није дато обезбеђење за плаћање тог дуга у прописаном року, или
 - је роба предмет забрана и ограничења.
- 2) роба није у прописаном року преузета након што је оцарињена.

Поједностављена декларација

Члан 103.

- (1) Царински орган, у случајевима и на начин које прописује Влада, ради поједностављења поступка, одобриће:
 - 1) да декларација не садржи неке од података или да се уз њу не прилажу неке од исправа из члана 89. овог закона;
 - 2) да нека од комерцијалних или службених исправа приложених уз захтев за стављање робе у царински поступак замени декларацију;
 - 3) да се роба стави у одређени поступак на основу књиговодствене исправе, у ком случају царински орган може декларанта ослободити обавезе допремања робе;
 - 4) посебан поступак за декларисање експресних пошиљака.
- (2) Поједностављена декларација, комерцијална, службена или књиговодствена исправа морају садржати податке неопходне за

идентификацију робе. Књиговодствена исправа мора садржати датум уношења.

- (3) Декларант је дужан да, у року који одреди царински орган, поднесе допунску декларацију која може бити општа, периодична или збирна.
- (4) Влада може прописати случајеве у којим се неће подносити допунска декларација.
- (5) Допунска декларација и поједностављена декларација чине целину на коју се примењују прописи који важе на дан прихватања поједностављене декларације.
- (6) Прихватање књиговодствене исправе из става 1. тачка 3. овог члана има исто правно дејство као и прихватање декларације из члана 89. овог закона.
- (7) Влада може прописати поједностављен поступак, у смислу одредаба ст. 1. до 6. овог члана за транзит робе.

Остале декларације

Члан 104.

- (1) Кад се декларација подноси електронском разменом података, усмено или на други начин, сходно ће се примењивати одредбе чл. 89. до 103. овог закона.
- (2) Кад се декларација подноси електронском разменом података, царински орган може одобрити да се уз декларацију не подносе исправе из члана 89. став 2. овог закона, с тим да су те исправе доступне царинском органу.

2) Накнадна контрола декларације

Члан 105.

- (1) Царински орган може, по службеној дужности или на захтев декларанта, проверавати исправност декларације и после пуштања робе.
- (2) Царински орган може после пуштања робе, ради провере тачности података наведених у декларацији, да изврши контролу комерцијалних докумената и података у вези са увозом и извозом те робе или у вези са накнадним комерцијалним пословима са том робом.
- (3) Контрола може да се обави у просторијама декларанта, у просторијама другог лица које је укључено у пословни однос, односно у просторијама лица које поседује исправе и податке из става 2. овог члана.
- (4) Царински орган може, поред радњи из ст. 1. до 3. овог члана, да изврши и преглед робе, ако је роба још увек доступна.
- (5) Ако се накнадном провером декларације утврди да су прописи који уређују царински поступак примењени на основу неистинитих или непотпуних података, царински орган ће, у складу са прописима, предузети потребне мере за правилно спровођење поступка, у складу са новим околностима.

- (6) Контроле из става 1. овог члана, укључујући и мере из става 5. овог члана, могу се спроводити до истека рока од пет година од дана прихватања декларације.
- (7) Министар прописује начин спровођења радњи и мера из члана 95. овог закона и става 5. овог члана.

2. СТАВЉАЊЕ РОБЕ У СЛОБОДАН ПРОМЕТ

Члан 106.

Стављањем робе у слободан промет (што подразумева окончање прописаних поступака у вези са увозом робе, као и наплату свих прописаних увозних дажбина, пореза, акциза и других накнада) страна роба стиче статус домаће робе.

Члан 107.

Ако се пошиљка састоји од робе која се сврстава у више тарифних ознака, а сврставање робе и обрада декларације би проузроковали рад и трошкове несразмерне обрачунатој царини, царински орган може, на захтев декларанта, дозволити да се царина за целу пошиљку обрачуна на основу сврставања у тарифну ознаку оне робе чија је стопа царине највиша.

Члан 108.

- (1) Роба стављена у слободан промет уз повољнију стопу царине или без плаћања царине, под условом да се употребљава у одређене сврхе, остаје под царинским надзором.
- (2) Царински надзор престаје кад престану и услови због којих је одобрена повољнија стопа царине, или због којих царина није плаћена, кад се роба извезе или уништи или кад је допуштена употреба робе у друге сврхе од оних које су прописане за примену повољније стопе царине, под условом да су плаћене увозне дажбине.
- (3) На робу из става 1. овог члана сходно се примењују одредбе чл. 114. и 116. овог закона.

Члан 109.

- (1) Роба стављена у слободан промет губи статус домаће робе, ако је:
 - 1) декларација за стављање робе у слободан промет поништена после стављања робе у слободан промет, или
 - 2) износ увозних дажбина који се за робу плаћа, враћен:
 - у поступку активног оплемењивања уз примену система повраћаја, или
 - ако роба има недостатке или не задовољава услове из уговора у складу са којим је увезена, или

- у случајевима кад је повраћај увозних дажбина условљен извозом, односно поновним извозом робе или стављањем робе у неки други одговарајући царински дозвољен поступак или употребу.

3. ПОСЕБНИ ПОСТУПЦИ

1) Заједничке одредбе

Члан 110.

- (1) Посебни поступци у смислу одредаба чл. 111. до 115. овог закона су:
 - 1) поступак транзита;
 - 2) поступак царинског складиштења;
 - 3) поступак активног оплемењивања уз примену система одлагања;
 - 4) поступак пасивног оплемењивања;
 - 5) поступак прераде под царинском контролом;
 - 6) поступак привременог увоза.
- (2) Увозна роба у смислу одредаба чл. 110. до 117. овог закона је роба стављена у поступак са одлагањем и роба над којом је на основу поступка активног оплемењивања уз примену система повраћаја спроведен поступак стављања у слободан промет, уз испуњење услова из члана 149. овог закона.
- (3) Роба у непромењеном стању је увозна роба која у поступку оплемењивања или у поступку прераде под царинском контролом није била предмет обраде или прераде.

Члан 111.

- (1) Поступци из члана 110. став 1. овог закона могу се применити на основу одобрења царинског органа.
- (2) Влада може прописати услове за спровођење поступака из члана 110. став 1. овог закона.

Члан 112.

Уз испуњење посебних услова који се односе на одређени поступак, одобрење из члана 111. и члана 128. став 1. може се издати:

- 1) лицу које пружи потребне гаранције за правилну примену одобреног поступка (у даљем тексту: носилац одобрења);
- 2) у случајевима кад царински орган има могућност надзора и контроле над одобреним поступком.

Члан 113.

- (1) Одобрење из чл. 111. и 112. овог закона мора да садржи услове прописане за примену одређеног поступка.
- (2) Носилац одобрења мора да обавести царински орган о свим чињеницама које настану после издавања одобрења које утичу на његову даљу примену или садржину.

Члан 114.

- (1) Носилац одобрења дужан је да положи одговарајуће обезбеђење за плаћање царинског дуга који би могао настати у вези са робом стављеном у поступак из члана 110. став 1. овог закона.
- (2) Изузетно од одредбе става 1. овог члана, Влада може прописати услове под којим се неће полагати обезбеђење из става 1. овог члана.

Члан 115.

- (1) Поступак предвиђен одредбом члана 110. став 1. овог закона сматраће се окончаним кад се одреди нов царински дозвољен поступак или употреба за робу која је била стављена у тај поступак, или за добијене или прерађене производе после оплемењивања.
- (2) Царински орган дужан је да предузме неопходне мере у односу на робу за коју поступак није завршен у складу са прописаним условима.

Члан 116.

Права и обавезе носиоца одобрења за неки од царинских поступака из члана 110. овог закона могу се, уз испуњење услова које одреди царински орган, пренети на друго лице које испуњава услове за одговарајући поступак.

Члан 117.

Услови у погледу обезбеђивања простора за рад царинских радника и опреме потребне за спровођење царинског надзора и одговарајућих поступака утврђују се уговором закљученим између царинског органа и носиоца одобрења.

2) Поступак транзита

Опште одредбе

Члан 118.

- (1) Поступак транзита је кретање робе под царинским надзором између два места унутар царинског подручја, и то:
 - 1) стране робе која при томе не подлеже наплати увозних и других дажбина или мерама комерцијалне политике;

- 2) домаће робе намењене извозу за коју је поступак извозног царинења спроведен у царинарници у унутрашњости земље.
- (2) Кретање робе из става 1. овог члана може бити:
 - 1) у оквиру поступка транзита;
 - 2) на основу TIR карнета, под условом да то кретање:
 - почиње или се завршава ван царинског подручја;
 - односи се на испоруку робе која мора бити истоварена у царинском подручју а која се транспортује са робом коју треба истоварити у другој држави;
 - 3) на основу АТА карнета који се користи као транзитни документ;
 - 4) од једног до другог места у царинском подручју;
 - 5) путем поште, укључујући и поштанске пакете.
- (3) Поступак транзита почиње декларисањем робе у улазној граничној царинарници или царинарници где је роба претходно декларисана, а завршава кад се роба, са одговарајућим исправама, допреми одредишној царинарници.
- (4) Поступак транзита може се одобрити за робу чији увоз није забрањен.

Члан 119.

Поступак транзита спроводи се без обзира на посебне одредбе које се примењују на превоз робе стављене у неки од царинских поступака из члана 110. став 1. тачке 2. до 6. овог закона.

Члан 120.

- (1) Поступак транзита завршава се предајом робе и одговарајућих транзитних докумената одредишној царинарници у складу са одредбама овог закона.
- (2) Царински орган окончаће поступак када је у могућности, да поређењем података који су на располагању код улазне и одредишне царинарнице, утврди да је поступак завршен на прописан начин.

Члан 121.

- (1) Лице које је преузело одговорност за робу у поступку транзита одговорно је за:
 - 1) предају робе одредишној царинарници у непромењеном стању, у року и уз поштовање мера које су предузете ради обезбеђења идентичности робе;
 - 2) поштовање одредаба поступка транзита.
- (2) Поред обавеза лица из става 1. овог члана, превозник или прималац робе који прими робу, а који зна да је роба у поступку транзита, одговорни су за предају робе одредишној царинарници

у непромењеном стању и у року који одреди царински орган, уз поштовање мера предузетих ради утврђивања истоветности робе.

Посебне одредбе за поступак транзита

Члан 122.

- (1) Лице из члана 121. став 1. овог закона дужно је да положи обезбеђење за плаћање царинског дуга или других дажбина које би могле настати у вези са робом.
- (2) Обезбеђење може да буде:
 - 1) појединачно обезбеђење – за један транзитни поступак, или
 - 2) генерално обезбеђење – за више транзитних поступака, уз одобрење директора.
- (3) Одобрење из става 2. тачка 2. овог члана даје се лицу:
 - 1) које има седиште или пребивалиште у царинском подручју;
 - 2) које редовно користи поступак транзита и за које је царинском органу познато да је у могућности да испуни своје обавезе у вези са поступцима транзита;
 - 3) које није извршило тежи прекршај царинских прописа.

Члан 123.

Обезбеђење из члана 122. овог закона не полаже се у случају:

- 1) превоза поштом или ваздушним саобраћајем;
- 2) превоза железницом;
- 3) преноса цевоводом или далеководом.

Члан 124.

- (1) Домаћа роба у поступку транзита може се, у складу са условима прописаним у ставу 2. овог члана, кретати из једног места у друго у царинском подручју, са преласком преко територије друге државе, без промене њеног царинског статуса.
- (2) Кретање робе из става 1. овог члана може се обавити:
 - 1) под условом да је таква могућност предвиђена међународним уговором;
 - 2) на основу TIR карнета;
 - 3) на основу АТА карнета који се користи као транзитни документ;
 - 4) поштом, укључујући и поштанске пакете.
- (3) У случајевима из става 2. тачка 1. овог члана сходно ће се примењивати одредбе чл. 121. до 123. овог закона.

Члан 125.

Влада прописује услове за транзит робе без спровођења царинског поступка из једног места у друго у царинском подручју, са преласком преко територије друге државе.

3) Поступак царинског складиштења

Члан 126.

- (1) Поступак царинског складиштења може се одобрити за смештај у царинско складиште:
 - 1) стране робе, која у том случају не подлеже плаћању увозних дажбина и мерама комерцијалне политике;
 - 2) домаће робе намењене извозу, која смештајем у царинско складиште подлеже примени мера које се, у складу са прописима, примењују на извоз те робе.
- (2) Царинско складиште је место где се роба може сместити у складу са прописаним условима, које одобри царински орган и које је под царинским надзором.
- (3) Влада прописује случајеве у којима се роба из става 1. овог члана, која није смештена у царинско складиште, може ставити у поступак царинског складиштења.

Члан 127.

- (1) Царинско складиште може бити јавно складиште или приватно складиште.
- (2) Јавно складиште је царинско складиште у коме лице може складиштити робу.
- (3) Приватно складиште је царинско складиште намењено складиштењу робе држаоца складишта.
- (4) Држалац складишта је лице коме је царинарница одобрила да управља царинским складиштем.
- (5) Корисник складишта је лице које је према декларацији обавезно да стави робу у поступак царинског складиштења или лице на које су права и обавезе тог лица пренете.

Члан 128.

- (1) За управљање складиштем потребно је одобрење царинског органа, осим у случају кад царински орган управља царинским складиштем.
- (2) Лице које жели да управља царинским складиштем мора да царинарници поднесе писани захтев са подацима потребним за давање одобрења, са образложењем економске потребе за складиштењем робе. Одобрење из става 1. овог члана садржи услове за управљање царинским складиштем.
- (3) Одобрење за управљање царинским складиштем може се издати лицима са седиштем или пребивалиштем у Србији.

- (4) Одобрењем из става 1. овог члана одређује се врста складишта и услови под којима држалац управља складиштем, врста робе која се може сместити у складиште и друге обавезе држаоца складишта према царинском органу.
- (5) Подносилац захтева прилаже доказе да испуњава услове прописане у вези са смештајем одређене врсте робе, обављањем појединих делатности или у вези са руковањем робом која се смешта у такво складиште.

Члан 129.

Држалац царинског складишта одговоран је:

- 1) да се роба смештена у царинском складишту не узима или не премешта без мера царинског надзора;
- 2) за испуњење обавеза које произлазе из поступка царинског складиштења;
- 3) за испуњење посебних услова садржаних у одобрењу за управљање царинским складиштем.

Члан 130.

Права и обавезе држаоца складишта могу се, уз сагласност царинског органа, пренети на друго лице.

Члан 131.

Царински орган, поред обезбеђења из члана 114. овог закона, може затражити од држаоца складишта да положи обезбеђење да ће испунити обавезе прописане у члану 129. овог закона.

Члан 132.

- (1) Држалац царинског складишта дужан је да води евиденцију о роби која се налази у поступку царинског складиштења на начин који одобри царински орган.
- (2) Роба која је предмет поступка царинског складиштења мора се евидентирати чим се унесе у царинско складиште.

Члан 133.

- (1) Кад постоје оправдани економски разлози који не отежавају царински надзор, царински орган може одобрити:
 - 1) да се у простору царинског складишта смести домаћа роба, осим робе наведене у члану 126. став 1. тачка 2. овог закона;
 - 2) прераду стране робе у просторима царинског складишта, у оквиру поступка активног оплемењивања, у складу са условима за спровођење тог поступка;

- 3) прераду стране робе у просторима царинског складишта, у оквиру поступка прераде под царинском контролом, у складу са условима за спровођење тог поступка.
- (2) У случајевима из става 1. овог члана не сматра се да је над робом спроведен поступак царинског складиштења.
- (3) У случајевима из става 1. овог члана води се евиденција у складу са одредбом члана 132. овог закона.

Члан 134.

Држање робе у поступку царинског складиштења није временски ограничено.

Члан 135.

- (1) Увозна роба може бити предмет уобичајеног поступања које се обавља ради очувања робе, побољшања њеног изгледа или квалитета, односно припреме за тржиште.
- (2) Радње из става 1. овог члана врше се под царинским надзором, уз претходно обавештавање царинског органа.

Члан 136.

- (1) Роба се може привремено изнети из царинског складишта, ако то захтевају посебне околности.
- (2) Царински орган одобрава изношење робе и одређује услове за изношење робе из става 1. овог члана.
- (3) За време док није у царинском складишту, роба може бити предмет уобичајених радњи из члана 135. овог закона.

Члан 137.

Царински орган може одобрити да се роба у поступку царинског складиштења премести из једног царинског складишта у друго.

Члан 138.

- (1) Ако је за увозну робу у поступку царинског складиштења настао царински дуг, трошкови складиштења и одржавања робе који настану за време складиштења неће се урачунати у царинску вредност робе, под условом да су ти трошкови приказани одвојено од стварно плаћене цене, односно цене коју треба платити за ту робу.
- (2) Ако је роба била предмет уобичајених радњи из члана 135. овог закона, приликом утврђивања висине царинског дуга може се на захтев декларанта прихватити врста робе, царинска вредност и количина у време настанка царинског дуга, као да роба није била предмет уобичајених радњи.
- (3) Ако се увозна роба ставља у слободан промет на основу књиговодствених исправа, прихватиће се врста, царинска вредност и количина робе у тренутку стављања робе у поступак

царинског складиштења, осим ако декларант захтева да се прихвати царинска вредност утврђена у тренутку настанка царинског дуга.

- (4) Накнадне провере из члана 105. овог закона могу се вршити и у случају из става 3. овог члана.

4) Поступак активног оплемењивања

Опште одредбе

Члан 139.

- (1) Поступак активног оплемењивања у царинском подручју обухвата примену једног или више процеса оплемењивања, и то за:
- 1) царинску робу, за коју се не плаћа царина нити подлеже мерама комерцијалне политике, а намењена је поновном извозу у облику добијених производа (систем одлагања);
 - 2) царинску робу, која је стављена у слободан промет уз плаћање царине, за коју се може одобрити повраћај царинског дуга, ако се роба извезе из царинског подручја у облику добијених производа (систем повраћаја).
- (2) Процес оплемењивања, у смислу овог закона, је обрада робе, укључујући њену монтажу, склапање и уградњу у другу робу, оправка робе, укључујући њену рестаурацију и довођење у исправно стање, као и употреба одређене робе која није садржана у добијеним производима, али која омогућава или олакшава производњу добијених производа, чак и ако је у потпуности или делимично искоришћена у производњи.

Члан 140.

- (1) У складу са одредбама овог члана, царински орган одобрава:
- 1) оплемењивање уз употребу еквивалентне робе;
 - 2) да се производи добијени од еквивалентне робе могу извести пре увоза робе.
- (2) Еквивалентна роба мора да буде истог квалитета и истих својстава као и увозна роба.
- (3) Влада може прописати у којим случајевима се не може употребљавати еквивалентна роба или у којима еквивалентна роба не мора бити истог квалитета и истих својстава као увозна роба.
- (4) У случају из става 1. овог члана, увозна роба ће се за царинске сврхе сматрати еквивалентном робом, а еквивалентна роба увозном робом.

Одобрење

Члан 141.

- (1) Царински орган даје одобрење на писани захтев лица које врши или организује активно оплемењивање.

- (2) Одобрење ће се дати:
- 1) лицима са седиштем или пребивалиштем у царинском подручју;
 - 2) ако се увозна роба може препознати у добијеном производу, а у случају употребе еквивалентне робе у складу са условима из члана 140. овог закона;
 - 3) ако се поступком активног оплемењивања постижу повољнији услови за извоз или поновни извоз добијених производа, под условом да нису угрожени основни интереси домаћих произвођача сличних или истих производа (економски услови).
- (3) Влада прописује начин утврђивања испуњења економских услова из става 2. тачка 3. овог члана.

Спровођење поступка

Члан 142.

- (1) Царински орган одређује рок у коме се добијени производи морају извести или се морају поновно извести, односно у коме се мора захтевати други царински дозвољен поступак или употреба.
- (2) Приликом одређивања рока из става 1. овог члана царински орган узима у обзир време потребно за обављање активног оплемењивања и отпрему добијених производа.
- (3) Рок из става 1. овог члана почиње да тече од дана кад је царинска роба стављена у поступак активног оплемењивања.
- (4) Царински орган може продужити рок из става 1. овог члана на основу благовременог и оправданог захтева носиоца одобрења, с тим да укупан рок не може бити дужи од 12 месеци.
- (5) У случају из члана 140. став 1. тачка 2. овог закона, царински орган одређује рок у коме царинска роба мора бити декларисана за поступак, а рок почиње да тече од дана прихватања декларације за извоз добијених производа израђених од еквивалентне робе.
- (6) Влада може прописати посебне рокове за одређене процесе оплемењивања или за поједине врсте увозне робе.

Члан 143.

- (1) Царински орган утврђује норматив за производе добијене из одређене количине увозне робе у поступку активног оплемењивања, односно кад је то могуће, метод за утврђивање норматива.
- (2) Норматив се утврђује према околностима у којима се врши или треба да се врши активно оплемењивање.
- (3) Кад то околности дозвољавају, а посебно кад се активно оплемењивање обавља уз јасно одређене техничке услове с робом истих својстава, а добијени производи су уједначеног

квалитета, царински орган може на основу претходно утврђених стварних података одредити стандардне нормативе.

Члан 144.

- (1) Добијени производи и роба у непромењеном стању морају се поновно извести.
- (2) Изузетно од одредбе става 1. овог члана, поступак активног оплемењивања може се окончати и стављањем добијених производа и робе у непромењеном стању у слободну зону, стављањем у поступак царинског складиштења или стављањем у слободан промет.
- (3) Услови за стављање добијених производа и робе у непромењеном стању у слободан промет испуњени су кад носилац одобрења изјави да није у стању да за такву робу одреди друго царински дозвољено поступање или употребу за које не би било потребно плаћање увозних дажбина.
- (4) Ако је одобрено стављање добијених производа и робе у непромењеном стању у слободан промет, носилац одобрења дужан је да плати компензаторну камату за период од дана прихватања декларације за поступак активног оплемењивања до дана стављања у слободан промет по стопи коју одређује Влада.

Члан 145.

- (1) Ако у вези са поступком активног оплемењивања, у складу са одредбама члана 146. овог закона настане царински дуг, износ тог дуга утврђује се на основу прописа за одређивање висине увозних дажбина који су важили за увозну робу у време прихватања декларације за стављање те робе у поступак активног оплемењивања.
- (2) Ако је увозна роба у време прихватања декларације испуњавала услове за примену преференцијалног царинског режима утврђеног на основу уговора о слободној трговини, захтев декларанта за примену тог режима биће прихваћен ако такав режим важи за идентичну робу и у време прихватања декларације за стављање робе у слободан промет.

Члан 146.

- (1) Добијени производи који се стављају у слободан промет подлежу примени повољнијих царинских стопа због употребе у посебне сврхе (научне, хуманитарне и др.), ако је такав повољнији третман предвиђен за идентичну увозну робу.
- (2) Добијени производи не подлежу плаћању увозних дажбина, ако је ослобођење од плаћања увозних дажбина, у складу са одредбама овог закона, предвиђено за увоз идентичне робе.

Члан 147.

- (1) Добијени производи или роба у непромењеном стању, делимично или у целини, могу се привремено извозити ради даљег

оплеменења изван царинског подручја, уз одобрење царинског органа, у складу са условима прописаним за поступак оплеменења изван царинског подручја.

- (2) Ако настане царински дуг у вези са поново увезеним производима, наплаћују се:
 - 1) увозне дажбине за добијене производе или робу у непромењеном стању из става 1. овог члана обрачунате у складу с одредбама чл. 145. и 146. овог закона;
 - 2) увозне дажбине за производе поново увезене, после оплеменења изван царинског подручја, чији ће износ бити обрачунат у складу са одредбама које уређују поступак пасивног оплеменења, под истим условима који би били примењени да су производи извезени у складу са тим поступком били стављени у слободан промет пре извоза.

Посебне одредбе за систем повраћаја

Члан 148.

- (1) Систем повраћаја може се применити у случајевима утврђеним овим законом.
- (2) Систем повраћаја не примењује се на робу увезену у оквиру поступка активног оплеменења, која у време прихватања декларације за стављање робе у слободан промет:
 - 1) подлеже количинским увозним ограничењима;
 - 2) испуњава услове за примену преференцијалног царинског режима у виду царинских квота или испуњава услове из члана 21. овог закона.
 - 3) приликом извоза може бити предмет примене извозних надокнада у складу са прописима.

Члан 149.

- (1) У декларацију за стављање робе у слободан промет уноси се напомена да се примењује систем повраћаја и услови из датог одобрења.
- (2) Царински орган може захтевати да се одобрење из члана 141. овог закона приложи уз декларацију за стављање робе у слободан промет.

Члан 150.

У оквиру система повраћаја не примењују се одредбе члана 140. став 1. тачка 2. и став 2, члана 142. став 3. и чл. 144. и 145. овог закона.

Члан 151.

Привремени извоз добијених производа који је обављен у складу са одредбом члана 147. став 1. овог закона не сматра се извозом у смислу одредбе члана 152. овог закона, осим ако ти производи не буду поново увезени у року који је одредио царински орган.

Члан 152.

- (1) Носилац одобрења за поступак активног оплемењивања може захтевати повраћај увозне царине ако царинском органу докаже да је увезена роба која је била стављена у слободан промет у оквиру система повраћаја у облику добијених производа или робе у непромењеном стању:
 - 1) извезена, или
 - 2) извозно оцарињена или стављена, у намери да се поновно изведе у транзитни поступак, у поступак царинског складиштења, поступак привременог увоза или поступак активног оплемењивања, или у слободну зону, ако су испуњени остали прописани услови.
- (2) У случају из става 1. тачка 2. овог члана добијени производи и роба у непромењеном стању сматрају се страном робом.
- (3) Повраћај увозних дажбина може се захтевати најкасније у року од једне године од дана кад је настао царински дуг.
- (4) Добити производи или роба у непромењеном стању, који су били стављени у царински поступак или у слободну зону, стављају се у слободан промет, а износ увозних дажбина који је враћен, односно за који је извршено ослобођење, сматраће се износом царинског дуга.
- (5) У случају из става 4. овог члана примењује се одредба става 1. тачка 2. овог члана.

5) Поступак прераде под царинском контролом

Члан 153.

- (1) У поступку прераде под царинском контролом одобрава се употреба стране робе на царинском подручју, ради прераде којом се мења њена природа или стање.
- (2) На робу која се прерађује под царинском контролом не плаћају се увозне дажбине нити се примењују мере комерцијалне политике, ако није друкчије утврђено овим законом.
- (3) Производи из става 1. овог члана сматрају се прерађеним производима и могу се ставити у слободан промет, уз обрачун увозних дажбина по стопи која је за њих утврђена.

Члан 154.

Влада прописује услове за одобравање поступка прераде под царинском контролом.

Члан 155.

Одобрење за прераду под царинском контролом издаје царински орган на писани захтев лица које врши или организује прераду.

Члан 156.

Одобрење за прераду под царинском контролом даје се:

- 1) лицима која имају седиште или пребивалиште у Србији;
- 2) ако се увозна роба може препознати у прерађеним производима;
- 3) ако није економски оправдано да се производ од прерађене робе врати у првобитно стање;
- 4) ако се прерадом под царинском контролом не избегава примена правила о утврђивању порекла робе или количинска ограничења која се односе на увоз робе која је добијена прерадом.

Члан 157.

Одредбе члана 142. ст. 1, 2. и 4. и члана 143. овог закона сходно се примењују и у поступку прераде под царинском контролом.

Члан 158.

Ако у поступку прераде робе под царинском контролом настане царински дуг у вези са робом у непромењеном стању или за производе чија прерада није достигла степен обраде предвиђен у одобрењу, износ тог царинског дуга утврђује се на основу прописа за одређивање износа увозних дажбина који су за увозну робу важили у време прихватања декларације којом је роба стављена у поступак прераде под царинском контролом.

Члан 159.

- (1) Ако је, у време када је стављена у поступак прераде под царинском контролом увозна роба испуњавала услове за преференцијални царински режим на основу уговора о слободној трговини, односно у складу са аутономним преференцијалима или царинским мерама са одлагањем, а такав се режим може применити и за производе идентичне прерађеним производима стављеним у слободан промет, увозне дажбине за прерађене производе обрачунавају се по стопи царине утврђене за тај повлашћени режим.
- (2) Ако је преференцијални царински режим из става 1. овог члана условљен применом царинских квота или највишим стопама царине, повлашћени режим може бити одобрен у случају кад у време прихватања декларације за стављање прерађеног производа у слободан промет, увозна роба испуњава услове за примену тог режима, а отпис количина биће извршен од квота које важе за увезену робу, а не за прерађени производ.

6) Поступак привременог увоза

Члан 160.

У поступку привременог увоза царински орган одобрава употребу у царинском подручју стране робе намењене поновном извозу, у неизмењеном

стању, осим уобичајеног смањења вредности због употребе, уз потпуно или делимично ослобођење од плаћања увозних дажбина и без примене мера комерцијалне политике.

Члан 161.

Одобрење из члана 160. овог закона даје се на писани захтев лица које употребљава робу или организује да се она употреби.

Члан 162.

Царински орган одобрава поступак привременог увоза ако се може утврдити истоветност увезене робе.

Члан 163.

- (1) Царински орган одређује рок у коме се увезена роба мора поновно извести или се мора одобрити ново царински дозвољено поступање или употреба те робе, при чему овај рок мора бити довољан за постизање сврхе привременог увоза.
- (2) Изузетно од одредбе става 1. овог члана, царински орган може продужити рок из тог става, на основу писаног захтева заинтересованог лица.

Члан 164.

Влада прописује случајеве привременог увоза са потпуним или делимичним ослобађањем од обавезе плаћања увозних дажбина.

Члан 165.

- (1) Износ увозних дажбина које се делимично плаћају на привремено увезену робу утврђује се у висини од 3% од износа увозних дажбина које би се платиле за робу кад би се она ставила у слободан промет, на дан прихватања декларације за привремени увоз, за сваки месец или део месеца за време док је роба привремено увезена.
- (2) Укупан износ увозних дажбина из става 1. овог члана не може бити виши од износа који би се платиле ако би се роба ставила у слободан промет на дан кад је стављена у поступак привременог увоза, с тим да у тај износ не улазе камате.
- (3) Ако је за робу која се ставља у слободан промет плаћен укупан износ увозних дажбина у складу са одредбом става 2. овог члана, сматра се да је за ту робу измирен царински дуг. У случају да је за робу која се ставља у слободан промет износ увозних дажбина делимично плаћен, наплатиће се разлика између плаћеног износа и износа који би требало платити ако би се роба ставила у слободан промет на дан кад је стављена у поступак привременог увоза.
- (4) Повољности у вези са плаћањем увозних дажбина, које се одобравају носиоцу одобрења, при преносу права и обавеза на друго лице утврђује царински орган.

- (5) Ако се преносом права и обавеза из става 4. овог члана на друго лице врши и делимично плаћање увозних дажбина у оквиру истог месеца, носилац првобитног обрачуна је дужан да плати царину за цео месец.

Члан 166.

- (1) Ако настане царински дуг за робу стављену у поступак привременог увоза, износ дуга одређује се на основу елемената за обрачун који се примењују на дан прихватања декларације за стављање робе у поступак привременог увоза.
- (2) Ако је прописом из члана 164. овог закона одређено да у случају привременог увоза с потпуним ослобођењем од плаћања увозних дажбина може настати царински дуг, износ дуга утврђује се на основу прописа за одређивање увозних дажбина који важе на дан настанка царинског дуга.
- (3) Ако царински дуг за робу стављену у поступак привременог увоза са делимичним ослобођењем од увозних дажбина настане из других разлога а не због стављања робе у тај поступак, износ дуга је разлика између износа увозних дажбина израчунатог у складу са одредбом става 1. овог члана и износа који треба платити у складу са одредбом члана 165. овог закона.
- (4) Ако се роба стављена у поступак привременог увоза ставља у слободан промет, носилац одобрења је дужан да плати компензаторну камату на износ утврђеног царинског дуга, за период од дана прихватања декларације за привремени увоз до дана стављања у слободан промет, по стопи коју одређује Влада.

7) Поступак пасивног оплемењивања

Опште одредбе

Члан 167.

- (1) Поступак пасивног оплемењивања може се одобрити за домаћу робу која се привремено извози из царинског подручја ради оплемењивања.
- (2) Производи који настану у поступку пасивног оплемењивања могу се ставити у слободан промет са потпуним или делимичним ослобођењем од плаћања увозних дажбина.
- (3) На привремени извоз домаће робе примењују се мере комерцијалне политике и други услови предвиђени за извоз домаће робе из царинског подручја.

Члан 168.

Влада може прописати у којим се случајевима поступак пасивног оплемењивања неће одобрити.

Одобрење

Члан 169.

- (1) Одобрење за поступак пасивног оплемењивања издаје царински орган на писани захтев лица које организује или је преузело обавезу организације оплемењивања.
- (2) Царински орган, у смислу одредбе става 1. овог члана, утврђује норматив или начин утврђивања норматива.

Члан 170.

- (1) Одобрење за поступак пасивног оплемењивања издаје се:
 - 1) лицима са седиштем или пребивалиштем у царинском подручју;
 - 2) кад се може утврдити да су добијени производи произведени од привремено извезене робе;
 - 3) ако давање одобрења не угрожава основне интересе домаћих произвођача (економски услов).
- (2) Влада прописује начин утврђивања испуњености економског услова из става 1. тачка 3. овог члана.

Спровођење поступка

Члан 171.

- (1) Царински орган одређује рок у коме се добијени производи морају поново увести у царинско подручје.
- (2) Изузетно од одредбе става 1. овог члана, царински орган може продужити рок за поновни увоз добијених производа на основу благовременог и оправданог захтева носиоца одобрења. Тај рок не може бити дужи од 12 месеци од дана извоза.

Члан 172.

- (1) Потпуно или делимично ослобођење од плаћања увозних дажбина, у складу са одредбом члана 173. став 1. овог закона, може се одобрити кад се добијени производи декларишу за стављање у слободан промет у име или за рачун:
 - 1) носиоца одобрења, или
 - 2) лица које има сагласност носиоца одобрења, а испуњава услове из одобрења.
- (2) Потпуно или делимично ослобођење од плаћања увозних дажбина из члана 173. овог закона неће се одобрити ако није испуњен неки од услова, односно ако није извршена нека од обавеза у вези с поступком пасивног оплемењивања, осим ако се утврди да ти недостаци не утичу битно на правилно спровођење поступка.

Члан 173.

- (1) Износ увозних дажбина утврђује се тако што се од износа увозних дажбина обрачунатих за добијене производе који се стављају у слободан промет одбије износ увозних дажбина које би биле обрачунате на исти дан за привремено извезену робу, ако би се она увозила из државе у којој је била предмет оплемењивања или државе у којој је била у последњој фази оплемењивања.
- (2) Износ који се одбија у складу са одредбом става 1. овог члана израчунава се на основу количине и врсте робе на дан прихватања декларације за њено стављање у поступак пасивног оплемењивања и на основу осталих елемената за обрачун који важе за ту робу на дан прихватања декларације за стављање добијених производа у слободан промет.
- (3) Вредност привремено извезене робе је вредност која је утврђена приликом одређивања царинске вредности добијених производа у складу са чланом 54. став 1. тачка 2. алинеја 1. овог закона, или ако се вредност не може утврдити на тај начин – вредност која одговара разлици између царинске вредности добијених производа и трошкова оплемењивања.
- (4) Кад је привремено извезена роба пре стављања у поступак пасивног оплемењивања била стављена у слободан промет са сниженом стопом царине ради употребе у одређене сврхе, све док важе услови за примену ниже стопе, износ који треба одбити једнак је износу увозних дажбина који је био наплаћен кад је роба стављена у слободан промет.
- (5) Ако је за добијене производе предвиђена примена мере преференцијалног режима на основу уговора о слободној трговини, односно аутономних преференцијала, и ако се таква мера примењује на робу чија је тарифна ознака једнака тарифној ознаци привремено извезене робе, стопа царине на основу које се утврђује износ који треба одбити у складу са одредбом става 1. овог члана је стопа која би се била применила на привремено извезену робу ако би испуњавала услове за примену мере преференцијалног режима.
- (6) Ако је међународним уговором предвиђено потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина за одређене производе, одредбе овога члана неће се примењивати на те производе.

Члан 174.

Ако је поступак пасивног оплемењивања одобрен ради поправке привремено извезене робе, та роба може бити стављена у слободан промет с потпуним ослобођењем од плаћања увозних дажбина ако царински орган утврди да је роба бесплатно поправљена због уговорене или због законом прописане гарантне обавезе или због грешке у производњи, уочене после стављања робе у слободан промет.

Члан 175.

- (1) Ако је поступак пасивног оплемењивања одобрен ради поправке привремено извезене робе уз плаћање поправке, роба се може

делимично ослободити од плаћања увозних дажбина у складу са одредбом члана 167. став 2. овог закона.

- (2) Износ увозних дажбина утврђује се на основу елемената за обрачун који важе за добијене производе на дан прихватања декларације за њихово стављање у слободан промет, при чему царинска вредност представља износ једнак висини трошкова поправке, под условом да ти трошкови представљају једино плаћање носиоца одобрења и да нису под утицајем неког од облика повезаности носиоца одобрења и лица које је извршило поправку.

Пасивно оплемењивање уз употребу система стандардне замене

Члан 176.

- (1) У поступку пасивног оплемењивања, у складу са одредбама чл. 176. до 181. овог закона, примењује се систем стандардне замене, који омогућава да добијени производ буде замењен са увозним производом (у даљем тексту: производ за замену).
- (2) Царински орган може одобрити примену система стандардне замене ако се производна радња односи на поправку домаће робе.
- (3) Одредбе овог закона које се примењују на добијене производе односе се и на производе за замену.
- (4) Царински орган може одобрити да се под прописаним условима производи за замену увезу пре привременог извоза робе (претходни увоз).
- (5) У случају из става 4. овог члана, мора се положити обезбеђење у висини износа увозних дажбина за производ за замену.

Члан 177.

- (1) Производ за замену мора имати исту тарифну ознаку, исти квалитет и исте техничке карактеристике као роба која је привремено извезена на поправку.
- (2) Ако је привремено извезена роба била коришћена пре извоза и производ за замену мора бити коришћен.
- (3) Царински орган може дозволити изузетке у односу на одредбе ст. 1. и 2. овог члана, ако се производи за замену испоручују бесплатно на основу уговорене или законске гарантне обавезе или због грешке у производњи.

Члан 178.

Стандардни систем замене може се одобрити кад производ за замену испуњава услове из члана 177. овог закона.

Члан 179.

- (1) У случају претходног увоза из члана 176. став 4. овог закона, роба се мора привремено извести у року од два месеца од дана

кад је прихваћена декларација за стављање производа за замену у слободан промет.

- (2) Изузетно од одредбе става 1. овог члана, ако посебне околности захтевају, царински орган може, на основу благовременог захтева носиоца одобрења, да продужи рок из става 1. овог члана за период док трају те околности.

Члан 180.

У случају претходног увоза у складу са одредбом члана 173. овог закона, износ који се одбија одређује се на основу елемената за обрачун који за привремено извезену робу важе на дан прихватања декларације којом се роба ставља у поступак пасивног оплемењивања.

Остале одредбе

Члан 181.

- (1) У систему стандардне замене не примењује се одредба члана 170. став 1. тачка 2. овог закона.
- (2) Мере комерцијалне политике примењују се у поступцима пасивног оплемењивања.

8) Поступак извоза

Члан 182.

- (1) У поступку извоза царински орган одобрава изношење домаће робе из царинског подручја.
- (2) У поступку извоза примењују се мере комерцијалне политике.
- (3) Домаћа роба намењена извозу ставља се у поступак извоза, осим у случају робе стављене у поступак пасивног оплемењивања или домаће робе у поступку транзита од једног до другог места у царинском подручју преко подручја друге државе без промене њеног царинског статуса.
- (4) Влада прописује случајеве и услове кад се за робу која напушта царинско подручје не подноси извозна декларација.
- (5) Извозна декларација подноси се царинском органу надлежном према седишту или пребивалишту извозника или према месту у коме се роба пакује, односно утовара за извоз.
- (6) Кад се роба привремено извози са намером да се поново увезе у непромењеном стању, сходно се примењују одредбе овог закона којим је уређен поступак привременог увоза.

Члан 183.

Стављање робе у поступак извоза царински орган одобрава под условом да роба буде извезена из царинског подручја у стању у коме је била у тренутку прихватања извозне декларације.

ГЛАВА III

ДРУГИ ОБЛИЦИ ЦАРИНСКИ ДОЗВОЉЕНОГ ПОСТУПАЊА ИЛИ УПОТРЕБЕ РОБЕ

1. СЛОБОДНЕ ЗОНЕ

Члан 184.

Оснивање слободних зона, управљање слободним зонама и услови за обављање привредних делатности у слободним зонама прописују се посебним законом.

Члан 185.

Страна роба смештена у слободној зони може се:

- 1) ставити у слободан промет у складу са условима прописаним за тај поступак;
- 2) подвргнути уобичајеним облицима руковања, у складу са одредбом члана 135. став 1. овог закона, без посебног одобрења царинског органа;
- 3) ставити у поступак активног оплемењивања под условима прописаним за тај поступак;
- 4) ставити у поступак прераде под царинском контролом под условима прописаним за тај поступак;
- 5) привремено увести, у складу са прописаним условима и поступком;
- 6) уступити у корист државе, у складу са одредбама члана 188. овог закона;
- 7) уништити, под условом да се царинском органу на прописан начин поднесу подаци за које тај орган оцени да су потребни.

Члан 186.

Кад се роба ставља у један од поступака из члана 185. тач. 3, 4. или 5. овог закона, царински орган може, имајући у виду техничке услове за рад слободних зона, као и услове за спровођење мера царинског надзора, тим условима прилагодити мере контроле.

Члан 187.

Домаћа роба намењена извозу може у слободној зони бити предмет руковања дозвољеног за такву робу у складу са одредбом члана 135. овог закона.

2. ПОНОВНИ ИЗВОЗ, УНИШТЕЊЕ И УСТУПАЊЕ РОБЕ

Члан 188.

- (1) Страна роба може се:
 - 1) поново извести из царинског подручја,
 - 2) уништити, или
 - 3) уступити у корист државе.
- (2) Поновни извоз или уништење робе одобрава царински орган.
- (3) Влада прописује услове и начин на који се роба може уступити у корист државе.
- (4) Уништењем или уступањем робе не могу настати трошкови на терет државе.
- (5) Отпад и остаци настали уништењем остају под царинским надзором.
- (6) За отпад и остатке настале уништењем одређује се царински дозвољено поступање или употреба у складу са прописима.

3. РОБА КОЈА НАПУШТА ЦАРИНСКО ПОДРУЧЈЕ

Члан 189.

- (1) Роба која напушта царинско подручје подлеже царинском надзору и може бити предмет контроле царинског органа у складу са прописима.
- (2) Роба из става 1. овог члана, кад је то оправдано, напушта царинско подручје путем који одређује царински орган, уз примену поступка који одређује тај орган.

ГЛАВА IV

ПОСЕБНЕ ОДРЕДБЕ КОЈЕ СЕ ПРИМЕЊУЈУ НА САОБРАЋАЈ НА ДУНАВУ

Члан 190.

- (1) Бродови који Дунавом долазе из иностранства, односно одлазе у иностранство, морају да се зауставе и пријаве граничној царинарници.
- (2) За бродове који плове Дунавом, царинске радње могу да се спроводе и за време кретања брода.
- (3) Заповедник брода дужан је да царинским радницима обезбеди долазак на брод и повратак са брода и да им омогући вршење контроле.

- (4) Заповедник брода који долази из иностранства, дужан је да улазној царинарници поднесе пријаву, и да уз њу приложи:
- 1) списак бродске посаде;
 - 2) списак путника и њиховог пртљага (име и презиме путника, назив и број путне исправе, држављанство, одредиште путника и број комада ручног пртљага);
 - 3) списак намирница које се налазе на броду;
 - 4) бродске превозне исправе.

Д Е О П Е Т И

ЦАРИНСКЕ ПОВЛАСТИЦЕ

ГЛАВА I

ОСЛОБОЂЕЊЕ ОД ПЛАЋАЊА УВОЗНИХ ДАЖБИНА

1. ОСЛОБОЂЕЊЕ ОД ПЛАЋАЊА УВОЗНИХ ДАЖБИНА ЗА СТРАНА ЛИЦА

Члан 191.

- (1) Ослобођени су од плаћања увозних дажбина:
- 1) шефови страних држава, изасланици шефова страних држава у специјалној мисији, као и чланови њихове пратње – на предмете намењене службеној и личној употреби;
 - 2) међународне организације – на предмете намењене службеним потребама;
 - 3) међународне и друге стране хуманитарне организације – на робу намењену пружању хуманитарне помоћи;
 - 4) дипломатска и конзуларна представништва страних држава – на предмете намењене службеним потребама;
 - 5) шефови страних дипломатских и конзуларних представништава и чланови њихових ужих породица – на предмете намењене личној употреби.
- (2) Ослобођени су од плаћања царине у складу са одредбама међународних уговора:
- 1) дипломатско особље страних дипломатских представништава и чланови њихових ужих породица – на предмете намењене личној употреби;
 - 2) особље страних дипломатских и конзуларних представништава – на предмете домаћинства.

- (3) Предмети ослобођени од плаћања царине из ст. 1. и 2. овог члана не могу се отуђити или другом лицу дати на употребу пре пријаве царинском органу и спроведеног поступка царинења.
- (4) Повластице из ст. 1. и 2. овог члана не могу користити домаћи држављани нити стално настањени страни држављани.

2. ОСЛОБОЂЕЊЕ ФИЗИЧКИХ ЛИЦА ОД ПЛАЋАЊА УВОЗНИХ ДАЖБИНА

Члан 192.

Ослобођени су од плаћања увозних дажбина:

- 1) путници који долазе из иностранства – на предмете који служе њиховим личним потребама за време путовања (лични пртљаг), независно од тога да ли их носе са собом или су их дали на превоз возару;
- 2) домаћи путници, поред предмета личног пртљага – на предмете које уносе из иностранства, ако нису намењени препродаји;
- 3) страни држављани који су добили држављанство и страни држављани који су добили азил, односно одобрење за стално настањење у Србији – на предмете за своје домаћинство, осим на путничка моторна возила;
- 4) домаћи и страни држављани – на предмете које приме из иностранства у пошиљкама;
- 5) домаћи и страни држављани – на лекове за личну употребу које примају из иностранства у пошиљкама;
- 6) домаћи држављани и стално настањени страни држављани – на предмете наслеђене у иностранству;
- 7) домаћи држављани, стално настањени страни држављани, предузећа, заједнице и друге организације – на одликовања, медаље, спортске трофеје, и друге предмете које добијају у иностранству на такмичењима, изложбама и приредбама од међународног значаја;
- 8) научници, књижевници и уметници – на сопствена дела која уносе из иностранства;
- 9) домаћи држављани који живе у пограничном појасу – на производе земљорадње, сточарства, рибарства, пчеларства и шумарства добијене са својих имања која се налазе у пограничном појасу суседне државе, као и на приплод и остале производе добијене од стоке која се због пољских радова, испаша или зимовања налази на тим имањима;
- 10) возачи моторних возила– на гориво и мазиво у резервоарима који су фабрички уграђени у моторно возило;
- 11) инвалиди– на ортопедска и друга помагала која служе као замена телесних органа који недостају, односно оштећених телесних органа и на резервне делове и потрошни материјал

за коришћење тих помагала, осим на путничке аутомобиле, које унесу или приме из иностранства за личну употребу;

- 12) инвалиди I и II категорије, као и лица чији степен инвалидитета одговара инвалидитету I и II категорије, који се после спроведене професионалне рехабилитације оспособе за одређену делатност – на опрему за вршење те делатности која се не производи у Србији;
- 13) организације лица са посебним потребама (глуви и наглуви, слепи и слабовидни, дистрофичари, параплегичари, оболели од неуромишићних болести и др.), односно чланови тих организација – на специфичну опрему, уређаје и инструменте и на њихове резервне делове и на потрошни материјал за коришћење те опреме који се не производе у Србији;
- 14) грађани на специфичну опрему, уређаје и инструменте за здравство и на резервне делове и потрошни материјал за коришћење те опреме, за личну употребу, који се не производе у Србији.

3. ОСЛОБОЂЕЊЕ ПРАВНИХ И ДРУГИХ ЛИЦА ОД ПЛАЋАЊА УВОЗНИХ ДАЖБИНА

Члан 193.

(1) Ослобођени су од плаћања увозних дажбина:

- 1) организације црвеног крста – на робу коју увезу из иностранства, која се не производи у Србији, а која служи за извршавање њихових хуманитарних задатака;
- 2) ватрогасне и спасилачке организације и друштва – на опрему и делове те опреме који се не производе у Србији, а намењени су за гашење пожара и за спасилачке делатности;
- 3) музеји и уметничке галерије – на збирке, делове збирки и појединачне предмете који су њима намењени, као и архиви – за архивски материјал;
- 4) лица, осим физичких, која се баве научном, образовном, културном, спортском, рекреативном, хуманитарном, верском делатношћу, техничком културом, уметношћу, делатностима заштите природе и културних добара и контролом квалитета животне средине – на робу која се не производи у Србији, а служи непосредно за обављање тих делатности, осим алкохола и алкохолних пића, дуванских производа и путничких моторних возила;
- 5) лица, осим физичких – на робу коју бесплатно приме из иностранства за научне, просветне, културне, спортске, хуманитарне, верске, здравствене и социјалне сврхе, као и за заштиту животне средине, осим алкохола и алкохолних пића, дуванских производа и путничких моторних возила ;
- 6) лица, осим физичких – на робу коју бесплатно приме из иностранства или је набаве од средстава која су добила из иностранства као новчану помоћ, ако је намењена

отклањању последица проузрокованих елементарним непогодама (земљотреси, поплаве, суше, еколошки удеси и сл.), ратом или оружаном сукобом.

Право на ослобођење од плаћања увозних дажбина у складу са одредбом ове тачке, може се остварити ако Влада утврди да су последице елементарних непогода такве да за њихово отклањање треба дозволити увоз робе уз ослобођење од плаћања царине и ако се та роба увезе у року који одреди Влада;

- 7) предузећа у области здравства – на специфичну опрему, уређаје и инструменте за здравство и њихове резервне делове и на потрошни материјал за коришћење те опреме, као и за лекове који се користе у болничком лечењу, који се не производе у земљи и ако се увозе ради опремања и потреба тих предузећа у складу са програмима развоја здравства;
 - 8) предузећа за професионално оспособљавање и запошљавање инвалида – на опрему и резервне делове који се не производе у земљи, а користе се за професионално оспособљавање и радно ангажовање инвалида;
 - 9) лица, осим физичких – на опрему која се не производи у земљи, а служи непосредно за заштиту животне средине;
 - 10) лица, осим физичких – на медаље и плакете које примају из иностранства ради додељивања на међународним такмичењима која се организују у Србији.
- (2) Одредбе става 1. тач. 3. до 10. овог члана примењују се и на предузетнике.

4. РОБА НА КОЈУ СЕ НЕ ПЛАЋАЈУ УВОЗНЕ ДАЖБИНЕ

Члан 194.

Увозне дажбине не плаћају се на:

- 1) опрему по основу улога страног лица, у складу са одредбама закона којим се уређује страно улагање;
- 2) рекламни материјал и узорке који се бесплатно примају из иностранства;
- 3) предмете страних излагача који учествују на међународним сајмовима и продајним изложбама у земљи, које уносе и примају из иностранства ради уобичајене расподеле или потрошње за време одржавања сајмова, односно изложби;
- 4) жигове, патенте, моделе и пратеће исправе, као и пријаве и поднеске за признавање права, који се достављају организацијама за заштиту права интелектуалне својине.

5. ОСТАЛЕ ОДРЕДБЕ

Члан 195.

Влада може да утврди врсту, количину и вредност робе из чл. 191. до 194. овог закона на коју се не плаћају увозне дажбине, као и рокове, услове и поступак за остваривање права на ослобођење од плаћања увозних дажбина.

Члан 196.

- (1) Роба која је била ослобођена од плаћања увозних дажбина у складу са одредбама чл. 191. и 192. став 1. тач. 1. и 3, чл. 193. и 194. овог закона, у року од три године од дана стављања у слободан промет, не може се отуђити, дати на коришћење другом лицу или друкчије употребити, осим у сврхе за које је била ослобођена од плаћања увозних дажбина, пре него што се увозне дажбине плате. Ова роба не може се давати у залог, на позајмицу или као обезбеђење за извршење друге обавезе.
- (2) У случају да царински орган дозволи друкчију употребу робе, висина увозних дажбина утврђује се према стању робе и у складу са прописима који важе у моменту подношења захтева за плаћање увозних дажбина.
- (3) У случају поступања са робом супротно одредби става 1. овог члана, увозне дажбине обрачунавају се према стању робе и у складу са прописима који важе на дан доношења решења о наплати увозних дажбина.

ГЛАВА II

ПОВРАЋАЈ РОБЕ

Члан 197.

- (1) На робу из члана 18. став 2. тачка 2. овог закона која се у року од две године враћа у царинско подручје и ставља у слободан промет, не плаћају се увозне дажбине.
- (2) Рок из става 1. овог члана, царински орган може продужити, на захтев декларанта, ако за то постоје оправдани разлози.
- (3) Ако је, пре него што је извезена из царинског подручја, враћена роба била стављена у слободан промет по нижој стопи увозних дажбина или без плаћања увозних дажбина због њене посебне употребе, повраћај робе без плаћања увозних дажбина из става 1. овог члана царински орган ће одобрити ако се роба поново увози у исту сврху.
- (4) Ако се роба не увози поново у исту сврху, износ увозних дажбина обрачунат за ту робу умањиће се за износ увозних дажбина плаћен приликом првог стављања робе у слободан промет.

- (5) Ако је износ претходно плаћених увозних дажбина већи од износа који би требало платити при поновном увозу, повраћај увозних дажбина неће бити одобрен.
- (6) Одредба става 1. овог члана не примењује се кад је роба извезена из царинског подручја у оквиру поступка пасивног оплемењивања, осим ако је роба остала у истом стању у каквом је извезена.

Члан 198.

За робу која се поново увози у истом стању у којем је извезена, увозне дажбине не плаћају се у складу са одредбама члана 197. овог закона.

Члан 199.

Одредбе чл. 197. и 198. овог закона сходно се примењују на враћање добијених производа претходно извезених или поново извезених после поступка активног оплемењивања.

ГЛАВА III

ПРОИЗВОДИ МОРСКОГ РИБОЛОВА И ДРУГИ ПРОИЗВОДИ ИЗВАЂЕНИ ИЗ МОРА

Члан 200.

- (1) Кад се стављају у слободан промет ослобођени су плаћања увозних дажбина следећи производи:
 - 1) производи морског риболова и други производи извађени из територијалног мора других држава или из међународних вода, уз употребу пловила која су регистрована или уписана у одговарајући регистар у Србији и која плове под њеном заставом;
 - 2) производи добијени од производа из тачке 1. овог члана на бродовима–фабрикама, који испуњавају услове из те тачке.
- (2) Одредбе члана 37. тач. 5. и 6. овог закона примењују се и у случају из става 1. овог члана.

Д Е О Ш Е С Т И

ЦАРИНСКИ ДУГ И ОБРАЧУН УВОЗНИХ ДАЖБИНА

ГЛАВА I

ОБЕЗБЕЂЕЊЕ ЗА НАПЛАТУ ЦАРИНСКОГ ДУГА

Члан 201.

- (1) Ако царински орган, у складу са царинским прописима, захтева полагање обезбеђења за наплату царинског дуга, обезбеђење полаже царински дужник или лице које може постати царински дужник.
- (2) За један царински дуг, царински орган може тражити полагање једног обезбеђења.
- (3) Царински орган може одобрити да друго лице положи обезбеђење уместо лица чија је то обавеза.
- (4) Државни органи не полажу обезбеђење за наплату царинског дуга.

Члан 202.

Ако према царинским прописима полагање обезбеђења није обавезно, царински орган може да захтева полагање обезбеђења ако оцени да није сигурно да ће наплата царинског дуга или царинског дуга који би могао настати бити благовремено извршена.

Члан 203.

На захтев лица које је царински дужник или лица које би могло постати царински дужник, царински орган може одобрити да се за два или више поступака у вези са којима је царински дуг настао или би могао настати, положи једно обезбеђење.

Члан 204.

- (1) Ако је полагање обезбеђења према царинским прописима обавезно, царински орган утврђује обезбеђење у износу који одговара:
 - 1) тачном износу царинског дуга или дугова за које се полаже обезбеђење, ако се тај износ у тренутку давања обезбеђења може одредити на неспоран начин, или
 - 2) у другим случајевима, највишем износу царинског дуга или дугова који су настали или би, према оцени царинског органа, могли настати.

- (2) У случају одобравања полагања једног обезбеђења за више царинских дугова чија висина током периода за које је положено обезбеђење подлеже променама, обезбеђење се утврђује у износу који осигурава наплату тих царинских дугова.
- (3) Ако царински орган захтева полагање обезбеђења кад према царинским прописима полагање обезбеђења за наплату царинског дуга није обавезно, износ обезбеђења не може бити виши од износа утврђеног у складу са одредбом става 1. овог члана.
- (4) Обезбеђење за наплату царинског дуга садржи и обезбеђење за наплату других обавеза које царински орган наплаћује приликом увоза или извоза робе у складу са прописима.

Члан 205.

Обезбеђење се полаже депоновањем готовине или јемством.

Члан 206.

- (1) Полагањем готовине сматра се и полагање инструмената плаћања које царински орган с обзиром на издаваоца, услове и начин њихове наплате, прихвата као средство плаћања.
- (2) Влада прописује услове и начин полагања готовине и других инструмената плаћања.

Члан 207.

- (1) Јемац се у писаној форми обавезује да ће у року доспелости, солидарно са царинским дужником, платити износ царинског дуга обухваћеног јемством, укључујући камате и трошкове настале у поступку наплате неплаћеног царинског дуга.
- (2) Јемац мора бити лице са седиштем или пребивалиштем у Србији, чије је јемство по оцени царинског органа прихватљиво.
- (3) Царински орган може одбити јемца или предложени облик јемства, ако оцени да се тиме не обезбеђује благовремена наплата царинског дуга.

Члан 208.

- (1) Лице које има обавезу давања обезбеђења слободно је при избору облика обезбеђења прописаних одредбом члана 205. овог закона.
- (2) Царински орган може одбити предложени облик обезбеђења, ако такво обезбеђење не осигурава правилно спровођење царинског поступка.
- (3) Царински орган може захтевати да изабрани облик обезбеђења важи у одређеном временском периоду.

Члан 209.

Изузетно од одредбе члана 205. овог закона, Влада може прописати и друге облике обезбеђења који осигуравају наплату царинског дуга.

Члан 210.

Ако царински орган утврди да положено обезбеђење не осигурава наплату царинског дуга у потпуности или благовремено, може захтевати да царински дужник положи додатно обезбеђење или да претходно положено обезбеђење замени новим.

Члан 211.

- (1) Обезбеђење за наплату царинског дуга не може престати да важи док царински дуг не буде наплаћен или не наступе околности због којих царински дуг више не може настати.
- (2) После наплате царинског дуга, односно након наступања околности због којих царински дуг више не може настати, враћа се обезбеђење за наплату тог царинског дуга.
- (3) Ако је царински дуг делимично наплаћен или ако може настати само у односу на део износа за који је положено обезбеђење, на захтев заинтересованог лица смањује се и обавеза по основу обезбеђења.

ГЛАВА II

НАСТАНАК ЦАРИНСКОГ ДУГА

Члан 212.

- (1) Царински дуг приликом увоза настаје:
 - 1) стављањем робе која подлеже плаћању увозних дажбина у слободан промет, или
 - 2) стављањем робе из тачке 1. овог става у поступак привременог увоза са делимичним ослобођењем од плаћања увозних дажбина.
- (2) Царински дуг настаје у тренутку прихватања декларације.
- (3) Царински дужник је декларант, а у случају посредног заступања из члана 26. став 2. тачка 2. овог закона царински дужник је лице за чији је рачун декларација поднета.
- (4) Ако су у декларацији приказани нетачни подаци на основу којих увозне дажбине нису обрачунате и наплаћене, делимично или у целини, царинским дужником сматра се и лице које је дало податке у декларацији, а које је знало или је могло знати да ти подаци нису истинити.

Члан 213.

- (1) Царински дуг настаје и:
 - 1) незаконитим уношењем робе која подлеже плаћању увозних дажбина у царинско подручје, или

- 2) незаконитим уношењем робе из тачке 1. овог става из слободне зоне у други део царинског подручја.
- (2) Незаконитим уношењем робе из става 1. овог члана сматра се уношење робе супротно одредбама чл. 64. до 68. овог закона.
- (3) Царински дуг настаје у тренутку незаконитог уношења робе у царинско подручје.
- (4) Царински дужник за царински дуг из става 1. овог члана је:
 - 1) лице које је незаконито унело робу у царинско подручје, односно унело робу из слободне зоне у друге делове царинског подручја;
 - 2) лице које је учествовало у незаконитом уношењу робе, а знало је или је могло знати да је такво уношење незаконито, или
 - 3) лице које је стекло својину или државину робе из става 1. овог члана и које је у тренутку стицања или пријема робе знало или је могло знати да је роба незаконито унета у царинско подручје, односно незаконито унета из слободне зоне у други део царинског подручја.

Члан 214.

- (1) Царински дуг настаје и незаконитим узимањем испод царинског надзора робе која подлеже плаћању увозних дажбина.
- (2) Царински дуг из става 1. овог члана настаје у тренутку узимања робе испод царинског надзора.
- (3) Царински дужник за царински дуг из става 1. овог члана је:
 - 1) лице које је узело робу испод царинског надзора;
 - 2) лице које је учествовало у узимању робе иако је знало или је могло знати да се ради о узимању робе испод царинског надзора;
 - 3) лице које је стекло својину или државину робе из става 1. овог члана ако је у тренутку стицања, односно пријема робе знало или је могло знати да се ради о роби узетој испод царинског надзора, или
 - 4) лице које је било дужно да се придржава обавеза које произлазе из привременог смештаја робе или царинског поступка у који је роба била стављена.

Члан 215.

- (1) Царински дуг може настати и:
 - 1) неиспуњавањем обавеза које произлазе из привременог смештаја или другог царинског поступка у који је роба била стављена, или
 - 2) неиспуњавањем неких од услова за стављање робе у одговарајући царински поступак или за одобравање повољнијег третмана под условом употребе робе у сврхе ради којих је одобрен повољнији третман, осим ако се утврди

да пропусти нису битно утицали на правилно спровођење привременог смештаја или одређеног царинског поступка.

- (2) Царински дуг настаје у тренутку кад престане испуњење обавезе због чијег неиспуњења настаје царински дуг или у тренутку кад је роба била стављена у одређени царински поступак, ако се накнадно утврди да није био испуњен један од прописаних услова за њено стављање у тај поступак или за примену повољнијег третмана под условом употребе у сврхе ради којих је одобрен повољнији третман.
- (3) Царински дужник је и лице које је дужно или је било дужно да испуни прописане обавезе које произлазе из привременог смештаја робе или њеног стављања у одговарајући царински поступак.

Члан 216.

- (1) Царински дуг настаје трошењем или употребом у слободној зони робе која подлеже плаћању увозних дажбина, под условима или на начин који нису у складу с прописима.
- (2) Сматраће се да је роба која нестане у слободној зони утрошена или употребљена под условима и на начин који нису у складу са прописима.
- (3) Царински дуг из става 1. овог члана настаје у тренутку кад се роба потроши или први пут употреби под условима или на начин који нису у складу са прописима.
- (4) У случају из става 1. овог члана, царински дужник је лице које је потрошило или употребило робу, као и лице које је у трошењу или употреби робе учествовало, ако је знало или је могло знати да се роба може трошити или користити само у складу са прописима.
- (5) Ако царински дуг настане у вези са робом која је нестала у слободној зони, а није могуће одредити царинског дужника у складу са одредбом става 4. овог члана, лице за које је од стране царинског органа утврђено да је последње било у поседу робе обавезно је да плати царински дуг.

Члан 217.

- (1) Изузетно од одредаба чл. 213. и 215. став 1. тачка 1. овог закона, царински дуг за одређену робу неће настати ако лице докаже да обавезе које произлазе из одредаба чл. 64. до 68. овог закона, привременог смештаја те робе или примене царинског поступка у који је та роба била стављена, нису могле бити испуњене због потпуног уништења или неповратног губитка робе као последице природе робе, непредвиђених околности, наступања више силе или уз одобрење царинског органа.
- (2) Неповратно изгубљена роба из става 1. овог члана је роба која је неупотребљива.
- (3) Царински дуг не настаје за робу која је под условом употребе у одређене сврхе стављена у слободан промет уз повољнији третман, ако је та роба уз одобрење царинског органа извезена или поново извезена.

Члан 218.

Ако, у складу са одредбом члана 211. став 1. овог закона, није настао царински дуг за робу која је под условом употребе у одређене сврхе стављена у слободан промет уз нижу стопу увозних дажбина или без плаћања увозних дажбина, отпаци и остаци који настану приликом уништења такве робе сматрају се страном робом.

Члан 219.

- (1) Ако је у складу са одредбама чл. 214. или 215. овог закона царински дуг настао у вези са робом која је ради њене употребе у одређене сврхе била стављена у слободан промет уз нижу стопу увозних дажбина, износ плаћен приликом стављања такве робе у слободан промет одбија се од износа царинског дуга.
- (2) Одредба става 1. овог члана примењује се и у случају кад царински дуг настане у вези са остацима или отпацима који преостану после уништења такве робе.

Члан 220.

- (1) Царински дуг из одредаба чл. 212. до 216. овог закона настаје и за робу која подлеже мерама забране или ограничења увоза.
- (2) Ради примене казних одредаба за поступање супротно царинским прописима, сматраће се да је царински дуг настао у случајевима кад казнене одредбе предвиђају да је износ царине основ за изрицање казне или да је постојање царинског дуга основ за покретање казног поступка.

Члан 221.

Ослобођења од плаћања увозних дажбина прописана овим законом примењују се и у случајевима кад царински дуг настане у складу са одредбама чл. 213. до 216. овог закона, ако царински дужник није поступао намерно или са грубом непажњом и ако докаже да су остали услови за остваривање повластице испуњени.

Члан 222.

Ако је више лица у обавези да плате исти царински дуг, обавезна су да тај дуг плате појединачно, односно солидарно.

Члан 223.

- (1) Износ увозних дажбина које за одређену робу треба обрачунати утврђује се према прописима који су за ту робу важили на дан настанка царинског дуга, ако овим законом није друкчије одређено.
- (2) Ако се не може тачно одредити када је царински дуг настао, сматраће се да је дуг настао у време кад овлашћени царински орган утврди да се роба налази у статусу који условљава настанак царинског дуга.

- (3) Ако је царински дуг утврђен у складу са одредбом става 2. овог члана, на износ царинског дуга наплатиће се компензаторна камата за период од дана за који је утврђено да је настао царински дуг до дана његовог плаћања, по стопи коју утврђује Влада.

Члан 224.

- (1) Ако је међународним уговором за одређену робу предвиђен повољнији третман кад је та роба добијена у поступку активног оплемењивања, за сву страну робу која је у поступку активног оплемењивања уграђена у добијени производ, царински дуг настаје оверавањем исправе којом добијени производ стиче право на повлашћени третман у другој држави.
- (2) Царински дуг из става 1. овог члана настаје у моменту прихватања извозне декларације за ту робу.
- (3) Царински дужник је декларант. У случају посредног заступања из члана 26. став 1. тачка 2. овог закона, царинским дужником сматра се и лице за чији је рачун извозна декларација поднета.
- (4) Износ који одговара царинском дугу из става 1. овог члана одређује се на исти начин као да се ради о царинском дугу који би настао да је поднета декларација за стављање такве робе, пореклом из треће државе, у слободан промет после окончања поступка активног оплемењивања.

ГЛАВА III

ОБРАЧУН И НАПЛАТА ЦАРИНСКОГ ДУГА

Члан 225.

Царински дуг се обрачунава на основу података доступних царинском органу у складу са прописима.

Члан 226.

- (1) После обрачуна износа царинског дуга, царински орган ће дужника на одговарајући начин обавестити о износу дуга.
- (2) Ако је у декларацију унет тачан износ дуга који треба платити, као саставни део декларације, дужник неће бити посебно обавештен о износу дуга.

Члан 227.

- (1) Износ дуга о коме је дужник обавештен у складу са одредбом члана 226. овог закона мора бити плаћен у року од осам дана од дана пријема обавештења. Роба неће бити пуштена пре него што царински дуг буде плаћен, односно пре него што буде положено обезбеђење.

- (2) Царински орган, на захтев царинског дужника, одобриће периодично плаћање доспелог царинског дуга за више увозних послова једног увозника, под условом да за овакво периодично плаћање буде положено обезбеђење. Ово плаћање мора бити извршено у року који не може бити дужи од 30 дана од дана доспелости царинског дуга. Периодично плаћање неће се одобрити кад је подносилац захтева починио озбиљну повреду царинских прописа или кад повремено декларише робу за пуштање у слободан промет.
- (3) У одобрењу из става 1. овог члана мора бити одређен царински орган надлежан за прихватање декларације за које је одобрено периодично плаћање из става 2. овог члана, као и обезбеђење за покриће царинског дуга који може настати.
- (4) За одобрење периодичног плаћања могу се од царинског дужника наплатити додатни трошкови везани за вођење евиденције и пружене услуге.

Члан 228.

- (1) Царински орган може, на захтев царинског дужника, у целини или делимично, одложити плаћање царинског дуга, ако плаћање царинског дуга на дан доспелости:
 - 1) за царинског дужника представља непримерено велико оптерећење, и
 - 2) наноси битну економску штету царинском дужнику.
- (2) Влада прописује услове за примену одредаба става 1. овог члана.
- (3) О захтеву за одлагање плаћања царинског дуга одлучује директор.
- (4) Одлуком из става 3. овог члана, која мора да садржи образложене разлоге због којих се одлагање одобрава, може се одобрити једнократно одлагање или плаћање царинског дуга на рате, у року који не може бити дужи од 12 месеци од дана доспелости царинског дуга.
- (5) О условима одлагања плаћања царинског дуга сачињава се споразум између Управе царина и царинског дужника, који у име Управе царина потписује директор.
- (6) Ако је плаћање царинског дуга одложено у складу са одредбом става 1. овог члана, односно ако је наплата дуга привремено одложена из другог разлога (у току управног спора и сл.), камата се обрачунава и за време док траје одлагање, по стопи из члана 231. став 2. овог закона.

Члан 229.

Плаћање може да се изврши готовински или на други начин, у складу са прописима којима се уређује начин плаћања.

Члан 230.

Износ царинског дуга може уместо дужника платити треће лице.

Члан 231.

- (1) Ако износ царинског дуга није плаћен у року из чл. 227. и 228. овог закона царински орган обрачунава затезну камату на износ дуга и предузима све законом прописане мере за наплату дуга, укључујући и принудно извршење.
- (2) Камата из става 1. овог члана обрачунава се и плаћа, почев од дана доспелости, по стопи једнакој годишњој есконтној стопи централне емисионе банке увећаној за 15 процентних поена, применом комфорне методе обрачуна.
- (3) Влада може прописати износе увозних дажбина и камата за које се неће вршити принудна наплата.

ГЛАВА IV

ГАШЕЊЕ ЦАРИНСКОГ ДУГА

Члан 232.

- (1) Царински дуг се гаси:
 - 1) плаћањем износа царинског дуга;
 - 2) поништавањем износа царинског дуга;
 - 3) наступањем застарелости потраживања;
 - 4) за робу декларисану за царински поступак у коме настаје обавеза плаћања царине, ако је:
 - декларација поништена;
 - роба задржана и истовремено или накнадно одузета, уништена по налогу царинског органа, уништена или уступљена у корист државе у складу са одредбом члана 188. овог закона или уништена или неповратно изгубљена због њене врсте или непредвиђених околности или због деловања више силе;
 - 5) ако је роба за коју је царински дуг настао у складу са одредбама члана 213. овог закона, задржана због незаконитог уношења и истовремено или накнадно одузета.
- (2) У случају да је роба задржана или одузета, сматраће се да царински дуг није угашен ако је износ царинског дуга основ за утврђивање прекршајне или кривичне одговорности.
- (3) Царински дуг који настане у складу са одредбама члана 224. овог закона угасиће се када царински орган донесе одлуку о стављању ван снаге радњи и поступака учињених ради стицања права на повлашћени царински третман.

Члан 233.

- (1) Царински дуг који није наплаћен у року од пет година од дана његовог настанка не може се наплатити.

- (2) Поступање надлежног органа које има за циљ наплату царинског дуга прекида протек времена у коме је могуће наплатити царински дуг.
- (3) У случају из става 2. овог члана рок почиње да тече од почетка.
- (4) По истеку рока од 10 година од дана настанка царинског дуга, право царинског органа да наплати царински дуг застарева.

ГЛАВА V

ПОВРАЋАЈ НАПЛАЋЕНОГ ЦАРИНСКОГ ДУГА

Члан 234.

- (1) Повраћај наплаћеног царинског дуга врши се до износа за који се утврди да:
 - 1) није требало да буде плаћен у време када је плаћен;
 - 2) према подацима унетим у декларацију или додатну исправу употребљену за обрачун царинског дуга, царински дуг не одговара стварном стању робе, односно да је царински дуг плаћен у вишем износу него што је требало;
 - 3) је царински дуг плаћен више пута.
- (2) Захтев за повраћај из става 1. овог члана може се поднети царинском органу у року од три године од дана кад је царински дужник обавештен о висини царинског дуга.
- (3) Царински орган враћа наплаћени царински дуг по службеној дужности, ако у року од три године од дана кад је дужник обавештен о износу дуга, утврди постојање услова за повраћај из става 1. овог члана.

Члан 235.

- (1) Износ царинског дуга царински орган враћа ако је декларација поништена, а увозне дажбине плаћене.
- (2) Царински орган одобрава повраћај царинског дуга на захтев лица које тај захтев подноси уз захтев за поништај декларације у складу са одредбом члана 93. овог закона.

Члан 236.

- (1) Царински дуг враћа се увознику и за робу која је стављена у одговарајући царински поступак, ако увозник докаже да је вратио робу због њеног недостатка у тренутку прихватања царинске декларације или зато што роба није одговарала условима утврђеним уговором који је основ за увоз робе.
- (2) Повраћај царинског дуга одобрава се ако:

- 1) роба није била употребљавана, осим радњи нужних да би се утврдили недостаци, односно да роба не одговара условима из уговора; и
- 2) је роба извезена из царинског подручја.
- (3) Царински орган, на захтев увозника, одобрава да роба уместо да буде извезена, буде уништена или ради поновног извоза буде стављена у поступак транзита, поступак складиштења или у слободну зону.
- (4) Приликом стављања робе у један од царинских поступака или употреба из ст 1. и 3. овог члана, роба стиче статус стране робе.
- (5) Царински дуг не враћа се за робу која је пре него што је стављена у слободан промет била привремено увезена ради испитивања, осим у случају кад се утврди да се таквим испитивањем није могло установити да роба има недостатке или да не одговара условима из уговора.
- (6) Захтев за повраћај наплаћеног царинског дуга може се поднети царинском органу у року од 12 месеци од дана кад је дужник обавештен о износу тог дуга .

Члан 237.

Ако царински орган изврши повраћај износа увозних дажбина, укључујући и износ камате, односно затезне камате, који је зарачунат приликом плаћања тих дажбина, обрачунаће и платити камату на повраћени износ од дана наплате дажбина до дана повраћаја, по стопи из члана 231. став 2. овог закона.

Члан 238.

- (1) Ако је царински дуг незаконито или грешком враћен, дужник је обавезан да плати првобитно утврђени дуг.
- (2) У случају из става 1. овог члана, дужник је обавезан, ако је плаћена камата из члана 237. овог закона, да је врати.

Члан 239.

Правила за повраћај царинског дуга утврђена одредбама чл. од 234. до 238. овог закона сходно се примењују и на поништавање царинског дуга.

ГЛАВА VI

МЕРЕ ЗА ЗАШТИТУ ПРАВА ИНТЕЛЕКТУАЛНЕ СВОЈИНЕ НА ГРАНИЦИ

Члан 240.

Увоз, извоз или транзит робе којим се повређују права интелектуалне својине утврђена прописима који уређују то питање и међународним уговорима није дозвољен.

Члан 241.

- (1) Царински орган, на захтев носиоца права интелектуалне својине, прекинуће царински поступак и задржати робу у случају постојања сумње да се увозом, извозом или транзитом робе која је предмет царинског поступка повређују права интелектуалне својине.
- (2) Захтев из става 1. овог члана може бити појединачан, ако се односи на једну пошиљку робе, или општи, у ком случају носилац права доставља царинском органу детаљне податке о оригиналној роби, произвођачима и дистрибутерима такве робе, као и све остале податке које царинском органу могу помоћи да идентификује пошиљке за које постоји сумња да повређују права интелектуалне својине.

Члан 242.

Царински орган може, по службеној дужности, прекинути царински поступак и пуштање увезене или извезене робе, ако посумња да је повређено неко од права интелектуалне својине.

Члан 243.

- (1) Царински орган не одговара увознику или власнику робе за накнаду штете која настане због задржавања робе у складу са одредбама чл. 241. и 242. овог закона.
- (2) Лице из члана 241. став 1. овог закона дужно је да увознику или власнику робе плати накнаду за штету насталу због задржавања робе, ако је до неоснованог задржавања робе дошло на захтев тог лица.

Члан 244.

- (1) Кад царински орган, у складу са одредбом члана 242. овог закона, по службеној дужности прекине царински поступак, о томе без одлагања обавештава:
 - 1) увозника;
 - 2) носиоца права интелектуалне својине, ако је царинском органу позната његова адреса;

- 3) орган надлежан за заштиту права интелектуалне својине.
- (2) Ако у року од 15 дана од дана када су заинтересоване стране обавештене о прекиду поступка царински орган не буде обавештен да је покренут поступак који води мериторној одлуци, или да је надлежни орган одредио привремену меру на основу које се одлаже пуштање робе, роба ће бити пуштена ако су испуњени услови за увоз, извоз или транзит.
- (3) Царински орган може, на захтев подносиоца, у оправданим случајевима, да продужи рок из става 2. овог члана за још 15 дана.

Члан 245.

Носилац права интелектуалне својине, увозник, извозник и власник робе имају право да идентификују робу, укључујући и преглед робе, под условом да се преглед обави у царинским просторијама и под царинским надзором.

Члан 246.

Мере за заштиту права интелектуалне својине из чл. 240. до 245. овог закона, не примењују се на некомерцијалну робу, лични пртљаг и поклоне које уносе путници.

Члан 247.

Влада може прописати услове и начин за примену мера из чл. 240. до 246. овог закона.

Д Е О С Е Д М И

НАКНАДА ЗА УСЛУГЕ ЦАРИНСКОГ ОРГАНА

Члан 248.

- (1) Износи накнада које наплаћује царински орган, осим увозних дажбина, не могу бити виши од стварних трошкова царинског органа за услуге пружене у царинском поступку и не могу представљати посредну заштиту домаћих производа или посредно опорезивање увоза или извоза, и приход су буџета Републике.
- (2) Врсту, висину и начин плаћања накнаде из става 1. овог члана, прописује Влада.
- (3) Управи царина припадају накнаде из става 1. овог члана наплаћене на име:
- 1) процесне обраде царинске исправе која се користи за одржавање рачунарске опреме царинске службе;
 - 2) вршења услуга лицима у вези са царинским поступком;

- 3) обрачуна и наплате накнаде за коришћење путева у међународном друмском саобраћају, извршене за рачун другог органа, у висини од 1% од износа наплаћеног по том основу.
- (4) Распоред средстава из става 3. овог члана врши се финансијским планом Управе царина.

Д Е О О С М И

ПРОДАЈА ЦАРИНСКЕ РОБЕ И РАСПОРЕД ПРИХОДА

Члан 249.

- (1) Продаја царинске робе врши се после испуњења услова утврђених овим законом, по правилу, јавном продајом.
- (2) Царински орган може, без јавне продаје, одмах продати лако кварљиву робу и живе животиње, задржане у складу са одредбом члана 386. став 3. овог закона.
- (3) Влада прописује услове и начин продаје царинске робе.

Члан 250.

- (1) Влада може уступити без накнаде робу од историјске, археолошке, етнографске, културне, уметничке и научне вредности, као и робу намењену за хуманитарне сврхе, државним органима, установама културе које су одговорне за заштиту културних добара, хуманитарним организацијама и другим корисницима хуманитарне помоћи, као и у друге оправдане сврхе.
- (2) Роба која се не може продати, односно употребити због здравствених, ветеринарских, фитосанитарних, сигурносних или других разлога прописаних законом уништава се под царинским надзором, у складу са прописима.
- (3) Робом из става 2. овог члана, сматрају се и дуванске прерађевине које нису обележене на прописан начин.
- (4) Трошкове уништења сноси власник или увозник робе, а ако су они непознати или недоступни, трошкове уништења сноси царински орган.

Члан 251.

Приходи остварени по основу наплаћених казни и продаје царинске робе представљају приход буџета Републике, а 10% од износа наплаћених казни и 10% од износа наплаћене вредности продате царинске робе, припадају Управи царина.

Д Е О Д Е В Е Т И

УПРАВА ЦАРИНА

ГЛАВА I

НАДЛЕЖНОСТ И ОРГАНИЗАЦИЈА УПРАВЕ ЦАРИНА

1. НАДЛЕЖНОСТ УПРАВЕ ЦАРИНА

Члан 252.

- (1) Управа царина обавља послове из свог делокруга на основу принципа професионалности и интегритета, јавности рада, пружања услуга јавности, одговорности и доследности у примени закона и употреби законских овлашћења.
- (2) Управа царина, у складу са делокругом утврђеним законом који уређује образовање и делокруг министарстава:
 - 1) спроводи мере царинског надзора и контроле над царинском робом одређене овим законом и другим прописима;
 - 2) спроводи царински поступак;
 - 3) врши обрачун, наплату и принудну наплату увозних и других дажбина, акциза и пореза на промет и накнада за робу која се увози, односно када је то посебним прописима одређено, извози;
 - 4) спроводи превентивну и накнадну контролу;
 - 5) издаје општа обавештења о примени царинских прописа, обавезујућа обавештења о сврставању и пореклу робе, као и обавештења о примени других прописа из надлежности царинских органа;
 - 6) спроводи законом предвиђени поступак у циљу откривања царинских прекршаја, привредних преступа и кривичних дела;
 - 7) води првостепени и другостепени царинско–управни поступак;
 - 8) води првостепени царинско–прекршајни поступак за прекршаје прописане овим законом и другим прописима којима јој је то дато у надлежност;
 - 9) врши контролу уношења и изношења динарских и девизних средстава у међународном путничком и пограничном промету са иностранством;
 - 10) врши контролу уношења, изношења и транзита робе за коју су прописане посебне мере ради сигурности, заштите здравља и живота људи, животиња и биљака, заштите животне средине, националног блага, историјских, уметничких

или археолошких вредности, заштите интелектуалне или индустријске својине и друго;

- 11) води евиденције из свог делокруга;
- 12) обрађује и статистички прати податке о увозу и извозу;
- 13) обавља и друге послове у складу са законом и другим прописима.

2. ОРГАНИЗАЦИЈА И УПРАВЉАЊЕ УПРАВОМ ЦАРИНА

Члан 253.

Послове из надлежности Управе царина врше организационе јединице у седишту и ван седишта Управе царина.

Члан 254.

- (1) Царинарнице, као подручни органи Управе царина, оснивају се у привредним и саобраћајним центрима када то захтевају обим, структура и токови роба у путничком и робном промету са иностранством.
- (2) Ради обављања појединих послова из надлежности царинарница оснивају се, као организационе јединице, царинске испоставе, одсеци и реферати, у седишту или ван седишта царинарнице.
- (3) Одлуку о седишту Управе царина, оснивању, почетку и престанку рада царинарница, царинских испостава, одсека и реферата, доноси Влада на предлог министара.

3. ДИРЕКТОР УПРАВЕ ЦАРИНА

Члан 255.

- (1) Управом царина руководи директор кога поставља и разрешава Влада, на предлог министра.
- (2) Директор обезбеђује координацију рада и јединствену примену прописа из делокруга Управе царина на целом царинском подручју.

4. ОРГАНИЗАЦИЈА УПРАВЕ ЦАРИНА

Члан 256.

Министар, на предлог директора:

- 1) уређује унутрашњу организацију и систематизацију радних места у Управи царина којом се прописују посебна знања и способности за поједина радна места;

- 2) одлучује о правима и обавезама запослених у Управи царина из радног односа (звања, плате, накнаде зарада и додатна примања);
- 3) одлучује о стручном образовању, оспособљавању и усавршавању запослених у Управи царина;
- 4) одлучује о приговору на одлуке о правима и обавезама из радног односа.

Члан 257.

Царинарницом руководи управник царинарнице, који је одговоран директору.

5. СТРУКТУРА РАДНИХ МЕСТА У УПРАВИ ЦАРИНА

Члан 258.

- (1) Министар, на предлог директора, утврђује број радних места, опис радних места, посебне услове који се односе на одговарајућа радна места, као и структуру радних места по следећим групама:
 - 1) руководиоци високог нивоа;
 - 2) руководиоци средњег нивоа;
 - 3) руководиоци нижег нивоа;
 - 4) овлашћени извршиоци;
 - 5) помоћно и административно особље.
- (2) Лица из става 1. тач. 1. до 4. овог члана су овлашћени царински службеници, у смислу одредаба овог закона.

6. ОВЛАШЋЕЊА ДИРЕКТОРА И ЦАРИНСКИХ СЛУЖБЕНИКА

Члан 259.

Овлашћени царински службеник може, у примени одредаба овог закона или других прописа који се односе на увоз, извоз или транзит робе, да:

- 1) привремено задржи лице за које постоје основи сумње да је извршило кривично дело прописано овим законом, о чему одмах обавештава надлежног истражног судију или министарство надлежно за унутрашње послове. Привремено задржавање може трајати најдуже до доласка овлашћеног службеног лица министарства надлежног за унутрашње послове;
- 2) затражи од лица исправу којом то лице доказује идентитет, као и да изврши проверу података из исправе;

- 3) прегледа пословне просторије, објекте, предмете, превозна средства, документацију, робу и лица, привремено одузме робу и средства којима је почињена повреда прописа лицу за које постоје основи сумње да је свесно учествовало у увозу, намеравало да извезе робу или је учествовало у увозу робе у супротности са овим законом и другим прописима, и спроводи накнадне контроле увозних и извозних послова, у складу са овим законом и другим прописима;
- 4) остварује сарадњу и размењује информације са надлежним државним органима, јавним или приватним организацијама;
- 5) размењује информације о увозу, извозу или транзиту робе са страним царинским администрацијама, ради спровођења одредаба овог закона и других прописа;
- 6) врши испитивање у име других царинских администрација (замолним путем), у случајевима када је та администрација започела кривично испитивање или је дошла до сазнања у вези са чињеницом, која се односи на царински прекршај; и
- 7) прикупља и располаже информацијама потребним за вођење поступка и предузима посебне радње ради откривања и спречавања царинских прекршаја, привредних преступа и кривичних дела.

Члан 260.

Управа царина може да затражи помоћ од органа министарства надлежног за унутрашње послове и Војске Србије и Црне Горе у спровођењу одредаба овог закона и других прописа чија је примена у надлежности царинских органа.

Члан 261.

Органи који при обављању послова из своје надлежности, утврде да су повређени царински и други прописи за чије је спровођење надлежна Управа царина, односно да постоји могућност да се то догоди, дужни су да о томе, без одлагања, извести најближу царинарницу.

Члан 262.

Управа царина може, ради обављања својих задатака, да користи специјалну техничку опрему, службена возила опремљена светлосним и звучним сигнаlima и посебно обучене животиње. Службена возила могу имати ознаку "царина" и службену ознаку царинске службе.

Члан 263.

Директор може, у писаној форми, да пренесе овлашћење за одређене послове, осим послова руковођења, овлашћеном царинском службенику или групи службеника, с тим што се сматра да је такво овлашћење користио или извршио директор.

Члан 264.

Директор распоређује царинске службенике у складу са актом о организацији и систематизацији радних места и одлучује о њиховим правима и обавезама из радног односа.

Члан 265.

Директор може да суспендује, распореди у нижу групу, изрекне меру престанка радног односа или да рехабилитује царинског службеника којег је распоредио у нижу групу, у складу са одредбама овог закона и акта о дисциплинској одговорности.

Члан 266.

Директор може да стимулише лице које је допринело откривању царинских кривичних дела, царинских прекршаја и других повреда царинских прописа. Новчана средства за те намене одобрава министар.

Члан 267.

Директор, на основу пријаве линијског руководиоца, покреће поступак за утврђивање недоличног понашања или повреде радне дужности царинског службеника које су утврђене Кодексом понашања из члана 317. овог закона.

Члан 268.

Директор може да одреди посебно радно време за поједине организационе јединице и царинске службенике зависно од потребе службе и обављања посебних послова, као и када царински службеници треба да буду на располагању ради обављања посебних дужности.

Члан 269.

Директор може, ради заштите прихода и спровођења забране или ограничења која су на снази, на основу закона и других прописа у вези са увозом или извозом робе, да одреди места за подношење декларације и преглед робе, која се увози или извози.

Члан 270.

Директор може да изда акт којим уређује под којим условима и на који начин се роба, која се увози или извози може кретати местима одређеним за њено пријављивање, преглед и смештај.

Члан 271.

- (1) Директор може да утврди услове или ограничења у погледу:
 - 1) кретања увезене робе од места увоза до места које је одредио као место царињења;
 - 2) кретања робе између:

- складишта или слободне зоне и места које је одредио као место царињења;
- одобреног места и складишта из алинеје 1. ове тачке или слободне зоне;
- складишта или слободне зоне и другог складишта.

(2) Директор може, у складу са одредбама става 1. овог члана, да:

- 1) захтева да се роба, у одређеном периоду, креће одређеним путем;
- 2) захтева да се превоз робе возилом или контејнером обави на одређени начин и под одређеним условима, уз одговарајуће мере обезбеђења;
- 3) забрани истовар или утовар у возило или контејнер, осим у изузетним случајевима и уз одговарајуће обезбеђење робе.

Члан 272.

Министар може, ради спровођења мера царинског надзора и царинске контроле, да пропише услове:

- 1) у погледу стандарда возила, пловила или авиона за превоз одређене робе;
- 2) у погледу начина утовара, истовара, кретања и пуштања робе приликом њеног увоза.

Члан 273.

Директор може да наложи лицу које је, у складу са одредбама овог закона, дужно да обезбеди просторије за царинске службенике или места која се користе за преглед робе, да:

- 1) обезбеди и одржава неопходне услове, инвентар и средства који су потребни да царински службеник изврши преглед или претрес или да обавља своје дужности у просторијама тог лица, у просторијама под царинским надзором или на месту које одреди директор, као и да чува тај инвентар и средства;
- 2) дозволи овлашћеном царинском службенику да користи инвентар и средства из тачке 1. овог става и пружи му сву неопходну помоћ у обављању његових дужности.

Члан 274.

Директор може да даје информације за јавност, у вези са спровођењем царинског поступка и осталим радњама у том поступку.

Члан 275.

Директор и овлашћени линијски руководиоци дужни су да пријаве кривична дела за која се гони по службеној дужности надлежном државном тужиоцу, у складу са Закоником о кривичном поступку.

Члан 276.

- (1) Овлашћени царински службеник обавља послове Управе царина у службеној и цивилној одећи, у случајевима и под условима које утврди директор. Службена одећа је царинска униформа и радно одело са прописаним знаком Управе царина.
- (2) Овлашћени царински службеник доказује овлашћење за обављање царинских послова службеном легитимацијом и службеном значком са идентификационим бројем.
- (3) Образац службене легитимације, изглед службене значке и службеног одела прописује министар.
- (4) Поступак издавања службене легитимације и значке, начин употребе и трајање службене одеће, као и радна места на којима су овлашћени и други царински службеници дужни да носе службену одећу и врсту службене одеће прописује директор.
- (5) Овлашћени царински службеник дужан је да се, на захтев учесника у царинском поступку, легитимише службеном легитимацијом и значком, а када послове обавља у цивилној одећи дужан је да се легитимише службеном легитимацијом пре предузимања било које радње.
- (6) Овлашћени царински службеник има право и обавезу да носи оружје и муницију под условима и на начин који пропише министар, а може употребити оружје под условима и на начин који су прописани за овлашћена службена лица министарства надлежног за унутрашње послове.

Члан 277.

- (1) Овлашћени царински службеник може да:
 - 1) прегледа сву робу која се увози, отвори или нареди да се отвори свако колето са увезеном робом и узме узорак увезене робе у одговарајућој количини. Прегледи робе врше се на местима које за ту сврху одреди директор. Отварање, распакивање, мерење тежине и димензија, поновно паковање, сакупљање, сортирање, формирање лотова, означавање бројева, утовар, истовар, ношење или искрцавање робе или контејнера, изношење или складиштење робе обавља власник робе, који, о свом трошку, обезбеђује средства или помоћ која је неопходна за такав преглед;
 - 2) прегледа поштанске пошиљке које су увезене и, у складу са одредбама овог члана, отвори или нареди да се отвори поштанска пошиљка за коју сумња да садржи робу чији је увоз забрањен, ограничен или уређен посебним прописима и узме узорке те робе у одговарајућој количини;
 - 3) прегледа робу која је пријављена за извоз, отвори или нареди да се отвори колето или контејнер са таквом робом и узме узорке те робе у одговарајућој количини;
 - 4) кад из оправданих разлога сумња да је направљена грешка приликом сврставања робе по Царинској тарифи, утврђивања

вредности робе која подлеже плаћању дажбина или у погледу количине робе или када се тражи поништење или повраћај увозних дажбина у вези са увозном робом, у складу са одредбама овог закона или у складу са Царинском тарифом, прегледа робу и узме узорке те робе у одговарајућој количини;

- 5) кад из оправданих разлога сумња да је направљена грешка у вези са пријављеним или утврђеним пореклом робе, прегледа робу и узме узорке те робе у одговарајућој количини;
 - 6) кад из оправданих разлога сумња да су одредбе овог закона и других прописа које спроводи, прекршене или би могле бити прекршене у погледу врсте робе, прегледа робу, отвори или нареди да се отвори колето или контејнер са робом;
 - 7) кад из оправданих разлога сумња да су одредбе овог закона и других прописа које спроводи, прекршене или би могле бити прекршене у вези са превозним средством, заустави и претражи превозно средство, прегледа робу у њему и отвори или нареди да се отвори колето или контејнер и да захтева да се то превозно средство допреми у царинарницу или друго место погодно за претрес, преглед или отварање.
- (2) Царински службеник не мора да отвори или нареди да се отвори, увозна поштанска пошиљка тежине до тридесет грама.
 - (3) Царински службеник може да нареди да се увозна поштанска пошиљка тежине до тридесет грама отвори у његовом присуству од стране примаоца или лица које прималац овласти.
 - (4) Директор одређује начин на који се располаже са узорцима који се узимају у складу са одредбама става 1. овог члана.

Члан 278.

Овлашћени царински службеник може, осим ако није друкчије одређено овим законом или међународним уговором, у свако доба, да уђе у превозно средство, изврши преглед и претрес ма ког његовог дела, док то средство:

- 1) улази или излази из царинског подручја;
- 2) налази се унутар одобреног простора;
- 3) налази се у границама простора који служи за упловљавање или испловљавање из пристаништа или копна уз пристаниште које се користи за активности које се изводе у пристаништу;
- 4) долази на аеродром или га напушта;
- 5) долази или напушта одобрено пристаниште, царинско складиште или слободну зону.

Члан 279.

Овлашћени царински службеник има слободан приступ сваком делу возила, пловила или ваздухоплова, на месту одређеном за царинску контролу и може да:

- 1) нареди да се роба означи пре него што се истовари;
- 2) закључа, пломбира, означи или на други начин обезбеди робу која се транспортује, као и место или контејнер у коме се роба превози, и
- 3) нареди да се отвори место или контејнер који је закључан, а кључеви се налазе код другог лица.

Члан 280.

Овлашћени царински службеник може да задржи превозно средство док не буду плаћени трошкови настали у поступку царинског надзора и царинске контроле или трошкови претовара робе у царинско складиште који је извршен по његовом налогу.

Члан 281.

- (1) Овлашћени царински службеник може да захтева да капетан ваздухоплова омогући, у свако доба и на сваком месту, улазак у ваздухоплов и преглед:
 - 1) ваздухоплова и робе коју превози, и
 - 2) докумената која се односе на ваздухоплов, робу или лица која превози.
- (2) Овлашћени аеродромски службеник дужан је, у свако доба, да дозволи овлашћеном царинском службенику да уђе и изврши преглед аеродрома, зграда и робе у њима, да направи копије и узме изводе из докумената и евиденције коју овлашћени аеродромски службеник води у складу са прописима.

Члан 282.

- (1) Царински службеник може да прегледа робу која се превози или ће се превозити пловилом:
 - 1) у свако доба док је роба на пловилу, или
 - 2) било где на царинском подручју где је роба смештена ради транспорта пловилом или у којем је истоварена са пловила.
- (2) Ради прегледа робе у складу са одредбом става 1. овог члана, овлашћени царински службеник може да нареди да се отвори контејнер или да се роба распакује, а трошкове отварања, распакивања или поновног паковања сноси власник робе.
- (3) Овлашћени царински службеник може да:
 - 1) уђе на пловило и изврши преглед пловила током пловидбе,
 - 2) затражи да му се изда или донесе на увид сваки документ који треба да се налази на пловилу. Овлашћени царински службеник може да направи копије и узме изводе из тих докумената.

Члан 283.

Овлашћени царински службеник може од сваког лица да захтева да покаже робу:

- 1) коју је набавило ван царинског подручја,
- 2) која подлеже царињењу или опорезивању, а коју је лице набавило на царинском подручју без плаћања увозних и других дажбина и по основу по коме нема право на ослобођење од плаћања увозних и других дажбина.

Члан 284.

Лице које улази на царинско подручје или га напушта, дужно је да одговори на питања царинског службеника која се односе на његов пртљаг, предмете у пртљагу или друге предмете које носи са собом, а ако овлашћени царински службеник затражи, дужно је да пртљаг и предмет да на преглед. Царински службеник може да захтева од лица које долази на царинско подручје или га напушта да одговори на питања у вези његовог путовања.

Члан 285.

- (1) Ако овлашћени царински службеник, из оправданих разлога, посумња да је лице прећутало или дало нетачне податке на његова питања, чиме је извршена или би била да буде извршена повреда одредаба овог закона или другог прописа или ако постоји доказ о томе или ако је лице сакрило робу чији је увоз или извоз забрањен, ограничен или уређен посебним прописима, може претрести:
 - 1) лице које улази на царинско подручје,
 - 2) лице које напушта царинско подручје, или
 - 3) лице које је имало приступа подручју које је под посебном царинском контролом и које је означено као подручје под посебном царинском контролом, које користи лице које одлази из тог подручја, али не и из царинског подручја.
- (2) Ако овлашћени царински службеник намерава да претресе лице из става 1. овог члана, на захтев тог лица, одмах ће га одвести код надлежног линијског руководиоца.
- (3) Ако линијски руководиоца из става 2. овог члана утврди да нема основа за претрес, пустиће то лице, а ако има основа за претрес, наложиће да се претрес обави.
- (4) Претрес лица из става 2. овог члана врши овлашћени царински службеник истог пола, а ако га у месту где се претрес врши нема, овлашћени царински службеник може да одреди погодно лице истог пола да изврши претрес. Претрес малолетних лица врши се у присуству лица које је за малолетно лице одговорно или уколико то лице није присутно, у присуству социјалног радника.
- (5) Претрес који подразумева физички преглед телесних отвора извршиће лекар или други медицински радник јавне здравствене установе.

Члан 286.

- (1) Царински службеник може да заустави и претресе превозно средство на било ком месту на царинском подручју, ако из оправданих разлога, посумња да превозно средство превози робу:
 - 1) за коју се плаћају увозне и друге дажбине, а које нису плаћене нити обезбеђене, или
 - 2) која је бесправно премештена.
- (2) Лице које превози или носи робу из става 1. овог члана, дужно је да одговори на питања овлашћеног царинског службеника која се односе на превозно средство и робу која се у њему налази или коју оно носи са собом, а ако овлашћени царински службеник затражи, дужно је да покаже робу и документа ради прегледа.
- (3) Овлашћени царински службеник може да испита свако лице за које претпоставља да поседује сазнања о околностима из става 1. овог члана.
- (4) Лица која се не придржавају одредаба овог члана, подлежу одговорности предвиђеној овим законом и другим прописима.
- (5) Овлашћени царински службеник може, у складу са прописима, привремено да одузме превозно средство и робу из става 1. овог члана.
- (6) Кад се роба преноси другим средством или путем скривене цеви, примењују се одредбе овог члана.
- (7) Овлашћени царински службеник може да користи сва средства ради проналажења скривене цеви и пута те цеви.

Члан 287.

Ако у поступку прегледа робе, претреса превозних средстава или лица, овлашћени царински службеник нађе предмете или робу чији је увоз или извоз забрањен, која се бесправно увози или извози у или ван царинског поручја, без одлагања ће привремено задржати те предмете или робу, а лице ће задржати до предаје надлежном органу у складу са законом.

Члан 288.

Овлашћени царински службеник може, у оквиру царинског подручја, од лица које превози акцизну робу или робу чији је увоз посебно уређен, да захтева да докаже да је роба набављена у царинском подручју или да је увезена у складу са законом и другим прописима, као и да то лице са робом поступа у складу са одредбама овог и других закона за чију примену је надлежна Управа царина. Ако се такви докази не обезбеде, покренуће се поступак у складу са законом.

Члан 289.

- (1) Овлашћени царински службеник може да захтева од лица које улази или излази из слободне зоне одговор на питања у вези са

робом. То лице је дужно да стави робу на увид ради прегледа, ако то царински службеник захтева.

- (2) Овлашћени царински службеник може, приликом уласка или изласка возила из слободне зоне, да уђе у возило и претражи сваки његов део.
- (3) Овлашћени царински службеник може, у свако доба, да уђе и изврши преглед слободне зоне и свих зграда и робе у слободној зони.

Члан 290.

- (1) Овлашћени царински службеник може да захтева да лице, које је по закону и другим прописима, дужно да да податке или да испуни одређену обавезу, поднесе, у одређеном року и на одређеном месту, књиговодствену исправу, уговор, евиденцију или другу исправу, укључујући извештај и извод из банке, коју сматра потребном за спровођење царинске контроле.
- (2) Овлашћени царински службеник може да захтева испуњење обавезе из става 1. овог члана, од подносиоца декларације, произвођача или другог лица које учествује у царинском поступку, као и од другог лица које располаже или би могло располагати траженим исправама или подацима.
- (3) Овлашћени царински службеник има право, ако се пословне књиге и прописане евиденције воде електронским путем, да прегледа базу података рачунарског система, као и да захтева израду, односно предају сваког документа или декларације која потврђује неки податак вођен на електронском медију.
- (4) Овлашћени царински службеник може да узме копије и направи изводе из документа који је прибављен у складу са одредбама овог члана.
- (5) Овлашћени царински службеник, при обављању царинске контроле, може да привремено одузме или забрани располагање исправама из става 1. овог члана, носачима података из става 3. овог члана (дискети, дискете, филмови, микрофилмови, меморије, итд.), као и предметима и узорцима предмета у вези којих се спроводи царински поступак, у року који не може бити дужи од 15 дана од дана њиховог привременог одузимања, односно забране располагања, ако је то потребно ради осигурања доказа, утврђивања неисправности или ако је лице те исправе, носаче података, предмете и узорке користило за повреду царинских и других прописа, односно ако је до њих дошло повредом царинских и других прописа.

Члан 291.

Овлашћени царински службеник може да уђе у пословне просторије, у току редовног радног времена корисника тих просторија ако, из оправданих разлога, посумња да се те просторије користе у вези са набавком, увозом или извозом робе за коју се обрачунавају дажбине, да се та роба налази у тим просторијама, као и да изврши преглед тих просторија и робе, укључујући и просторије које су означене као седиште привредног субјекта или просторије које се користе као складиште робе.

Члан 292.

Овлашћени царински службеник може да привремено задржи робу која је увезена или намењена извозу, док не утврди да се са робом поступало у складу са овим и другим законима, којим се забрањује, ограничава или посебно уређује увоз или извоз робе.

Члан 293.

- (1) Овлашћени царински службеник може, уместо да привремено одузме робу или превозно средство, да остави робу или превозно средство под надзором на чување лицу од кога се привремено одузима или лицу које сматра погодним за чување.
- (2) Ако овлашћени царински службеник остави робу или превозно средство под надзором лицу које сматра погодним, обавештава о томе лице коме је привремено одузео робу. Роба, односно превозно средство сматра се привремено одузетим од дана када је дато обавештење о привременом одузимању.
- (3) Лице коме је дата на чување роба или превозно средство из става 1. овог члана, дужно је да ту робу односно превозно средство држи на безбедном месту, без трошкова по државу, за време док се не донесе коначна одлука у вези те робе односно превозног средства. Овлашћеном царинском службенику роба мора бити доступна на његов захтев и робом се не може располагати нити однети из царинског подручја, док је под надзором, у складу са ставом 1. овог члана, осим ако овлашћени царински службеник не овласти лице да поступи друкчије.
- (4) Овлашћени царински службеник може, у свако доба да изврши надзор над робом или превозним средством остављеним на чување лицу из става 1. овог члана, а после коначног одузимања робе или превозног средства, дужан је да ту робу, односно превозно средство преузме.

Члан 294.

Овлашћени царински службеник може захтевати од других лица помоћ у вршењу претреса, привременог одузимања робе, односно превозног средства или привременог задржавања лица. Лице од кога се захтева таква помоћ дужно је да поступи по том захтеву.

Члан 295.

- (1) Извештај у писаној форми о чињеничном стању утврђеном приликом претреса лица, превозних средстава и пословних просторија, као и привремено одузети предмети и документација у било којој форми или они предмети који су прибављени у складу са овим законом и другим прописима које примењује Управа царина, могу се користити као доказ у прекршајном, односно кривичном поступку.
- (2) Изјаве дате овлашћеном царинском службенику у поступку, могу се употребити као доказ у кривичном поступку ако су дате под условима утврђеним Закоником о кривичном поступку.

ГЛАВА II

ПРИКУПЉАЊЕ, ЕВИДЕНЦИЈА, ОБРАДА И ЗАШТИТА ПОДАТАКА

Члан 296.

- (1) Управа царина прикупља личне и друге податке за обављање послова из своје надлежности, непосредно од лица на које се ти подаци односе, као и од лица која поседују тражене податке или из већ постојећих евиденција, при чему овлашћени царински службеник није дужан да о томе обавести лице на која се ти подаци односе, ако би то онемогућило или отежало извршење одређеног задатка.
- (2) Ако царински службеник, за обављање одређених задатака, прикупља личне или друге податке из већ постојећих евиденција, органи, организације и други субјекти који те податке воде по службеној дужности, на захтев овлашћеног царинског службеника, пружиће те податке.

Члан 297.

Управа царина води евиденцију о личним и другим подацима који се прикупљају и обједињују у вези обављања њених послова, у складу са законом којим се уређује заштита података о личности, другим законима којима је уређена заштита, прикупљање и чување личних података и података о привредним активностима.

ГЛАВА III

РАД ЗАПОСЛЕНИХ У УПРАВИ ЦАРИНА

1. ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 298.

На запослене у Управи царина примењују се прописи о државној управи, прописи о радним односима и платама у државним органима, као и прописи из области здравственог и пензијско–инвалидског осигурања и образовања, ако овим законом није друкчије прописано.

Члан 299.

- (1) Лица која се први пут запошљавају у Управи царина и царински службеници који су на дан ступања на снагу овог закона запослени у Управи царина, полажу и потписују пред директором заклетву следеће садржине:

"Ја, _____, заклињем се да ћу поштовати Устав Републике Србије и законе, да ћу савесно и одговорно обављати послове царинског службеника и да ћу градити и чувати углед Управе царина."

- (2) Потписана заклетва чува се у персоналном досијеу царинског службеника.
- (3) Ако царински службеник одбије да положи и потпише заклетву из става 1. овог члана престаје му радни однос у Управи царина.

2. ЗДРАВСТВЕНА ПРОВЕРА ЦАРИНСКИХ СЛУЖБЕНИКА

Члан 300.

Пре запошљавања у Управи царина или када то директор сматра потребним, од кандидата за заснивање радног односа и царинских службеника може се захтевати да прођу кроз стручну здравствену проверу ради утврђивања физичке и менталне способности за обављање посла.

3. РАДНО ВРЕМЕ

Члан 301.

У зависности од потребе посла директор одређује рад у сменама и радно време, укључујући и рад у време празника и прековремени рад.

4. ОДСУСТВА СА РАДА

Члан 302.

Запослени има право на одмор и одсуство у складу са законом који уређује права и обавезе запослених у органима државне управе.

5. НАКНАДА ЗА ПРЕМЕШТАЈ

Члан 303.

Царински службеник, који је привремено или трајно премештен ради извршења послова из делокруга Управе царина, у складу са поступком из чл. 318. до 324. овог закона, има право на накнаду трошкова путовања, за одвојени живот, као и на накнаду путних и селидбених трошкова ако је трајно премештен, у складу са законом који уређује права и обавезе запослених у органима државне управе.

6. ПРЕСТАНАК РАДНОГ ОДНОСА

Члан 304.

- (1) Запосленом, поред случајева предвиђених законом, престаје радни однос , и ако:
 - 1) је утврђено да, у складу са одредбама овог закона, незадовољавајуће испуњава обавезе;
 - 2) је утврђено да се није прилагодио новим пословима у складу са одредбом члана 307. овог закона;
 - 3) је правноснажно осуђен за кривично дело предвиђено одредбама овог закона;
 - 4) неоправдано одсуствује са радног места у трајању од најмање пет радних дана.
- (2) Ако је за кривично дело предвиђена казна затвора до годину дана, а кривично дело није везано за надлежности Управе царина, није било почињено на послу, није у вези са насиљем, преваром, дрогом и опојним средствима и не руши углед Управе царина, директор може одлучити да поново прими на посао царинског службеника након издржане казне, имајући у виду његов претходни рад.

Члан 305.

Директор доноси, у писаној форми, одлуку о престанку радног односа царинском службенику, односно његовом враћању на рад.

7. ПРЕСТАНАК РАДА И РЕОРГАНИЗАЦИЈА ОРГАНИЗАЦИОНИХ ЈЕДИНИЦА УПРАВЕ ЦАРИНА

Члан 306.

- (1) Ако организационе јединице Управе царина престају са радом у складу са одредбама члана 254. овог закона или се реорганизују или се у њима поједина радна места укидају, директор распоређује царинске службенике, који су нераспоређени, на друго слободно радно место исте групе, ако је то могуће у најближу организациону јединицу, а ако то није могуће, у другу организациону јединицу Управе царина.
- (2) Ако царинског службеника није могуће распоредити у смислу одредбе става 1. овог члана, царинском службенику се може понудити радно место ниже групе.
- (3) Царинском службенику који није распоређен у складу са одредбама ст. 1. и 2. овог члана, до распоређивања на друго радно место исплаћује се плата најдуже шест месеци. Ако царински службеник одбије радно место које му је понуђено, престаје му радни однос.

8. ПРОМЕНЕ У ЗАХТЕВИМА ПОСЛА

Члан 307.

- (1) Царински службеник има право, ако се послови радног места из члана 258. овог закона значајно промене, на обуку на новим пословима коју обезбеђује Управа царина, у трајању од шест месеци.
- (2) На царинског службеника, који се у периоду из става 1. овог члана, није обучио за рад на новим пословима примениће се одредбе члана 306. овог закона.

9. ДИСЦИПЛИНСКА ОДГОВОРНОСТ

Члан 308.

- (1) Дисциплински поступак покреће се против царинског службеника ако не извршава службене дужности, односно ако учини повреду службене дужности или Кодекса понашања из члана 317. овог закона. На дисциплинску одговорност царинских службеника примењују се одредбе закона који уређује радне односе у државним органима.
- (2) Поред повреда службене дужности предвиђених одредбама Закона о радним односима у државним органима, тежом повредом сматра се и:
 - 1) одавање државне, војне или службене тајне, односно немарно вршење послова и задатака које може довести до одавања тих тајни;
 - 2) непредузимање или недовољно предузимање мера заштите на раду;
 - 3) извршење или помагање при извршењу царинског кривичног дела или царинског или девизног прекршаја за време рада или ван рада;
 - 4) примање мита, односно поклона или остваривање других користи у вези са задацима и пословима радника или службе или позајмица, односно послуга или омогућавање позајмице, односно послуге новцем и другим стварима од вредности;
 - 5) фалсификовање или уништење службене исправе, књиге или списка, односно употреба или овера фалсификоване службене исправе, књиге или списка као да су истинити или подношење лажног обрачуна, односно довођење у заблуду надлежног органа да треба извршити незакониту или неправилну исплату;
 - 6) неношење или непрописно и неуредно ношење службеног одела и ознака.
- (3) Министар, на предлог директора, утврђује начин вођења дисциплинског поступка и изрицање дисциплинских мера, као и

овлашћење за вођење дисциплинског поступка и преношење тог овлашћења.

- (4) Дисциплински поступак се не може покренути нити водити после истека рока од једне године од дана када је повреда из става 1. овог члана учињена. Ако повреда има обележје кривичног дела, за покретање и вођење дисциплинског поступка примениће се рок застарелости који је предвиђен за то кривично дело.
- (5) Поред дисциплинских мера предвиђених одредбама Закона о радним односима у државним органима, за теже повреде службене дужности може се изрећи и мера распоређивања на радно место ниже групе на период до годину дана.
- (6) Кривична одговорност не искључује примену дисциплинских мера које су у вези са кривичним делом због кога се води кривични поступак.
- (7) Кривична, односно прекршајна одговорност не искључује дисциплинско кажњавање за исто дело које је било предмет кривичног, односно прекршајног поступка, без обзира на то да ли је царински службеник ослобођен кривичне, односно прекршајне одговорности .
- (8) Ако је покренут кривични поступак, дисциплински поступак се прекида до окончања кривичног поступка.
- (9) Дисциплинске мере бришу се из персоналног досијеа царинског службеника по истеку годину дана од дана изрицања мере изречене за лакше повреде службене дужности, а по истеку три године од дана изрицања мере изречене за теже повреде службене дужности, ако му у том периоду није изречена друга дисциплинска мера.

10. ПРИЈАВЉИВАЊЕ ИМОВИНЕ

Члан 309.

- (1) Царински службеник, приликом заснивања радног односа, под кривичном и материјалном одговорношћу, даје Управи царина писану изјаву о свом имовинском стању, имовинском стању чланова своје уже породице, као и писану изјаву да је сагласан да се врше провере у вези изнетог стања.
- (2) Писана изјава из става 1. овог члана чува се у персоналном досијеу царинског службеника у који увид имају овлашћена лица Управе царина, ради провере истинитости изјава царинског службеника.
- (3) Царински службеник је дисциплински одговоран за нетачне податке у изјави из става 1. овог члана.
- (4) Члановима уже породице, у смислу одредаба овог члана, сматрају се брачни друг и деца (брачна, ванбрачна, усвојена и на издржавању), као и родитељи царинског службеника ако их царински службеник издржава или са њима живи у заједничком домаћинству.

11. ДРУГИ ПОСЛОВИ

Члан 310.

- (1) Царински службеник не може да обавља плаћени или неплаћени посао који је неспојив са његовим послом у Управи царина или са радом Управе царина.
- (2) Царински службеник, као и чланови његове уже породице, не може бити власник или сувласник привредног субјекта, чија је делатност неспојива са радом Управе царина.
- (3) Царински службеник дужан је да да писану изјаву о чињеницама из ст. 1. и 2. овог члана.
- (4) Царински службеник дужан је, пре преузимања плаћеног посла или функције, осим оних из става 1. овог члана, да о томе обавести директора.
- (5) Изјава из става 3. овог члана чува се у персоналном досијеу царинског службеника, у који могу имати увид овлашћена лица Управе царина, ради провере могућих злоупотреба почињених од стране царинског службеника.
- (6) Министар, на предлог директора, утврђује послове из става 1. овог члана.
- (7) Царински службеник који се понаша супротно одредбама овог члана дисциплински одговара у складу са чланом 308. овог закона.

12. ПРИНЦИП НЕПРИСТРАСНОСТИ

Члан 311.

- (1) Царински службеник дужан је да буде непристрасан приликом обављања свог посла.
- (2) Ако царински службеник спроводи царински поступак у коме је учесник лице које је са њим у сродству или пријатељском односу или у коме је учесник предузеће чији је власник или сувласник са њим у сродству или пријатељском односу, одмах ће о томе обавестити свог линијског руководиоца.
- (3) У случајевима из става 2. овог члана, линијски руководиоца предузима неопходне мере ради заштите угледа Управе царина и запослених у њој и обезбеђује очигледну непристрасност.
- (4) Царински службеник који поступа супротно одредбама овог члана, дисциплински је одговоран.

13. ПРИНЦИП ТАЈНОСТИ И ПОВЕРЉИВОСТИ

Члан 312.

- (1) Информације и подаци до којих царински службеник дође, у обављању својих дужности, поверљиви су, осим ако су јавни.
- (2) Царински службеник не може да преноси информације и податке из става 1. овог члана неовлашћеним лицима, и не може да их користи за добит своју или других лица.
- (3) Захтев тајности је трајан.
- (4) Царински службеник који поступа супротно одредбама овог члана, дисциплински је одговоран и може кривично одговарати у складу са законом.
- (5) Лице које је напустило Управу царина, које поступи супротно одредбама овог члана, може кривично одговарати у складу са законом.

14. ОДГОВОРНОСТ ПРЕМА ИМОВИНИ КОЈУ КОРИСТИ УПРАВА ЦАРИНА

Члан 313.

Поред дисциплинске одговорности, царински службеник одговара и материјално, за штету коју је, на раду или у вези са радом, проузроковао имовини коју користи Управа царина.

15. ОДГОВОРНОСТ ПРЕМА ИМОВИНИ ТРЕЋИХ ЛИЦА

Члан 314.

- (1) Држава је одговорна за штету коју је на имовини трећих лица, проузроковао царински службеник за време обављања службене дужности, осим ако се докаже да је царински службеник поступао у складу са законом и другим прописима.
- (2) Царински службеник који намерно или грубом непажњом проузрокује штету поступајући супротно закону и другим прописима, дисциплински је одговоран а Управа царина може покренути поступак за накнаду штете пред надлежним органима.
- (3) Царински службеник може, за непажњу, да одговара дисциплински.

16. ОБАВЕЗЕ ЦАРИНСКИХ СЛУЖБЕНИКА

Члан 315.

Царински службеник има следеће обавезе:

- 1) да, за време рада и ван радног времена, поштује, примењује и понаша се у складу са овим законом, другим законима и прописима, актима издатим на основу овог закона;
- 2) да обезбеди заинтересованим странама и јавним институцијама информације које траже, осим информација које представљају државну тајну, поверљивих информација и информација за интерну употребу, у складу са законима и другим прописима;
- 3) да поштује радно време и да га користи за службене обавезе;
- 4) да унапређује своје стручне способности и да користи обуку која је обезбеђена за усавршавање царинских службеника;
- 5) да не користи привилегије и да не тражи и не прима материјалну корист за испуњење својих обавеза, осим оних које им на основу закона припадају;
- 6) да користи имовину и опрему, која му је дата у службене сврхе, у складу са њиховом наменом и да их не користи у приватне сврхе;
- 7) да се понаша у складу са Кодексом понашања из члана 317. овог закона.

17. ПРАВА ЦАРИНСКИХ СЛУЖБЕНИКА

Члан 316.

- (1) Царински службеник има следећа права:
 - 1) на сталан посао у складу са одредбама овог закона;
 - 2) на унапређење и премештај на друго радно место истог ранга у складу са одредбама из чл. 318. до 324. овог закона;
 - 3) на заштиту надлежних органа у обављању својих дужности;
 - 4) на рад и бављење другим дозвољеним пословима ван својих дужности и ван радног времена, уколико тај рад и послови нису у супротности са његовим службеним дужностима и њиховим извршењем;
 - 5) да образује синдикат и буде члан синдиката и стручних организација, у складу са законом и да на тај начин учествује у поступку доношења одлука које се односе на услове рада;
 - 6) на чланство у политичкој странци, под условом да није члан органа руковођења странке и да то не утиче на његов рад, права и обавезе у Управи царина;
 - 7) на зараду и друга примања у складу са овим и другим законом;
 - 8) на обуку у вези са својим послом, а у складу са својим потребама и потребама Управе царина.
- (2) Царински службеник може, ако су му ускраћена или повређена права из овог закона, да поднесе писани приговор министру,

који је дужан да испита тај приговор, обезбеди остваривање ускраћених права и одговори подносиоцу приговора у писаној форми.

ГЛАВА IV

КОДЕКС ПОНАШАЊА ЦАРИНСКИХ СЛУЖБЕНИКА

Члан 317.

- (1) Кодексом понашања утврђују се општа правила понашања царинских службеника приликом обављања послова у Управи царина и ван ње, као и понашање царинских службеника у току и ван радног времена. Кодексом понашања утврђује се понашање царинских службеника према јавности, колегама, руководиоцима и службеницима, којима руководе, као и према другим државним службеницима.
- (2) Кодекс понашања, на предлог директора, утврђује министар.
- (3) Примену Кодекса понашања, ради његове правилне примене, контролишу руководиоци.

ГЛАВА V

ЗАПОШЉАВАЊЕ, ПРЕМЕСТАЈИ И УНАПРЕЂЕЊА

1. УСЛОВИ ЗА ЗАПОШЉАВАЊЕ

Члан 318.

У Управи царина може да се запосли лице које, поред услова прописаних другим законима, испуњава и следеће услове:

- 1) да је држављанин Србије и Црне Горе;
- 2) да има одговарајућу врсту и степен стручне спреме за обављање одређених послова;
- 3) да није осуђивано за кривично дело на казну затвора од најмање три месеца, нити је осуђивано за дела у вези са преваром, насиљем, дрогом и опојним средствима;
- 4) да испуњава посебне здравствене и психофизичке услове за вршење одређених послова;
- 5) да му није престао радни однос у државном органу због изречене дисциплинске мере.

2. ПОСТУПАК ЗАПОШЉАВАЊА

Члан 319.

- (1) Пријем у радни однос у Управу царина спроводи се путем јавног конкурса или на други начин у складу са прописима о радним односима.
- (2) Конкурс се објављује у службеном гласилу и у једном од дневних листова у Србији. Конкурс садржи опште и посебне услове које кандидати треба да испуњавају, стручну спрему, посебне способности које ће се проценити и начин на који ће се ова процена извршити.
- (3) Евиденцију, потребне провере пријава и приложене документације, као и селекцију кандидата, врши Управа царина.
- (4) Поступак избора кандидата спроводи се на основу писменог испита и разговора или само на основу разговора, у зависности од посебних захтева радног места која треба попунити, који су наведени у јавном конкурс.
- (5) Директор ће затражити од надлежних органа податке о кандидату из евиденције коју воде ти органи. Прикупљени подаци могу да утичу на одлуку о избору кандидата.
- (6) Одлуку о избору кандидата за пријем у радни однос доноси директор.
- (7) Кандидати који су одбијени имају право приговора у вези са спровођењем и резултатима конкурса министру, у року од осам дана од дана пријема одлуке о извршеном избору кандидата.
- (8) Министар ближе уређује поступак за пријем у радни однос.

3. ПРОБНИ РАД

Члан 320.

- (1) Ако је актом о унутрашњој организацији и систематизацији радних места предвиђен пробни рад као услов за заснивање радног односа, царински службеник се прима у радни однос на одређено време, до 12 месеци, током којих се врши процена његове радне способности.
- (2) За време пробног рада, царински службеник је под надзором надлежног линијског руководиоца и обезбеђује му се стручна обука за обављање послова на радном месту.
- (3) Одлука о престанку радног односа може да се донесе и пре истека периода пробног рада, односно пробни рад може престати ако се проценом радне способности утврди да царински службеник не задовољава захтеве радног места.
- (4) Директор ближе уређује начин обављања пробног рада.

4. ПРЕМЕШТАЈИ

Члан 321.

- (1) Промена радног места исте групе у Управи царина (премештај) врши се по потреби Управе царина или на захтев царинског службеника.
- (2) Критеријуме за утврђивање потребе из става 1. овог члана одређује директор.

5. УНАПРЕЂЕЊЕ

Члан 322.

- (1) Распоређивање на радно место више групе у Управи царина врши се на основу интерног огласа за попуњавање упражњеног радног места. У интерном огласу утврђују се посебни услови потребни за то радно место.
- (2) Процена радне способности царинских службеника који су распоређени на радно место више групе врши се на основу оцене радног учинка у складу са поступком из члана 325. овог закона, односно проценом резултата рада и стручног испита.

6. ПРИВРЕМЕНИ ПРЕМЕШТАЈИ И УНАПРЕЂЕЊА

Члан 323.

Царински службеник, може, ако потребе посла захтевају да се слободно радно место или ново радно место попуни одмах, да се привремено премести или унапреди. Привремени премештај и унапређење не могу трајати дуже од 12 месеци. Привремено премештени и унапређени царински службеник има право на плату и друге погодности вишег радног места на које је привремено премештен, односно унапређен.

7. ПРЕМЕШТАЈ ИЗ ЛИЧНИХ РАЗЛОГА

Члан 324.

Директор може, на захтев царинског службеника, да одобри његов сталан или привремени премештај, имајући у виду потребу Управе царина и личне разлоге царинског службеника.

ГЛАВА VI

ОЦЕНА РАДНОГ УЧИНКА ЦАРИНСКИХ СЛУЖБЕНИКА

1. НАЧИН ОЦЕЊИВАЊА РАДНОГ УЧИНКА

Члан 325.

- (1) Лিনিјски руководиоца годишње оцењује радни учинак царинских службеника којима руководи, на основу резултата рада царинског службеника које је постигао у извршавању његових дужности, послова и задатака као и способности које је показао у њиховом обављању и његове способности да обавља друге послове и за унапређење.
- (2) Царински службеник оцењује се према јединственој скали, у складу са утврђеним стандардима за радни учинак у периоду из става 1. овог члана.
- (3) Подаци из става 1. овог члана користе се:
 - 1) за плаћање у складу са одредбама члана 329. овог закона;
 - 2) за утврђивање способности кандидата за унапређење или привремени премештај у складу са одредбама чл. 321. до 324. овог закона;
 - 3) за утврђивање потребе за обуку појединих царинских службеника;
 - 4) за утврђивање учинка царинског службеника;
 - 5) за утврђивање да царински службеник, на пробном раду, задовољава захтеве радног места пре потврђивања његовог унапређења, односно распоређивања у складу са чл. 321. до 324. овог закона.
- (4) Царински службеник има право да буде обавештен о оцени из става 1. овог члана и право жалбе на оцену.
- (5) Оцена радног учинка може се дати, по потреби, и за период краћи од годину дана.
- (6) Провера знања у вези са радом царинског службеника може да се врши путем писменог испита.
- (7) Оцене из става 1. овог члана чувају се у персоналном досијеу.
- (8) Министар, на предлог директора, утврђује начин оцењивања радног учинка царинског службеника.

2. ПОСЛЕДИЦЕ НЕЕФИКАСНОСТИ

Члан 326.

- (1) Царински службеник који, на основу оцене линијског руководиоца, не оствари утврђени ниво радног учинка има право, на предлог линијског руководиоца, на потребну обуку ради побољшања свог радног учинка.
- (2) Ако царински службеник, после обуке из става 1. овог члана не оствари задовољавајући радни учинак, покреће се поступак за престанак радног односа у складу са одредбама члана 304. овог закона.

ГЛАВА VII

КАДРОВСКА ЕВИДЕНЦИЈА

Члан 327.

- (1) Управа царина води евиденцију о битним личним и професионалним подацима царинских службеника. Евиденција о подацима може да се води и у електронској форми и чува се у складу са законом којим се уређује заштита података о личности.
- (2) Персонални досије царинског службеника је поверљив. Царински службеник има право увида у свој персонални досије. Приступ персоналном досијеу је ограничен и податке које садржи, могу користити овлашћени царински службеници надлежне организационе јединице у свом раду и линијски руководиоци тог лица, када је потребно. Подаци који се налазе у досијеу могу се дати суду на његов захтев.
- (3) Персонални досијеи руководиоца из групе високог нивоа из члана 258. овог закона, чувају се код директора.
- (4) Подаци које садрже кадровске евиденције, персонални досијеи, као и врста података и поступци у вези са вођењем и приступањем подацима, утврђују се актом директора.

ГЛАВА VIII

ФИНАНСИРАЊЕ ЦАРИНСКЕ СЛУЖБЕ

Члан 328.

Средства за рад Управе царина, као и средства за стимулацију царинских службеника на основу годишње оцене њиховог радног учинка, обезбеђују се из буџета Републике Србије, а распоред средстава се врши финансијским планом Управе царина.

Члан 329.

- (1) Средства за зараде царинских службеника додељују се према структури и броју запослених и распону зарада, који се утврђују према критеријуму који одражава њихов ранг и радни стаж. Додатна примања могу се дати за стимулације по основу годишње оцене радног учинка, посебне способности и одговорности, рад у посебним условима и околностима.
- (2) Царински службеник може бити посебно награђен по основу:
 - 1) откривања случајева кријумчарења и повреда прописа, и
 - 2) посебних заслуга.
- (3) Посебне награде из става 2. тач. 1. и 2. овог члана, финансирају се из средстава обезбеђених у складу са одредбама члана 248. став 3. и накнада предвиђених чланом 251. овог закона.
- (4) Одлуку о посебној награди из става 2. тач. 1. и 2. овог члана, доноси директор.

Д Е О Д Е С Е Т И

КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

ГЛАВА I

КРИВИЧНО ДЕЛО КРИЈУМЧАРЕЊА

Члан 330.

- (1) Ко преноси робу преко царинске линије, избегавајући мере царинског надзора и контроле или уноси такву робу у царинско подручје, или прима, скрива, купује, продаје или на други начин омогућава транспорт, скривање или продају такве робе, казниће се затвором од шест месеци до пет година и новчаном казном.
- (2) Ко радње из става 1. овог члана изврши у групи, наоружан или уз употребу силе или претње, казниће се затвором од једне до осам година и новчаном казном.
- (3) Ко организује мрежу ради извршења радњи из става 1. овог члана казниће се затвором од две до осам година и новчаном казном.
- (4) Роба која је предмет кривичног дела из овог члана одузеће се.
- (5) Ако су предмет кривичног дела из овог члана опојне дроге, оружје, нуклеарни материјал и опасне отпадне материје, учиниоци кривичног дела казниће се затвором од две до десет година и новчаном казном.
- (6) Превозно, преносно и друго средство које је послужило за превоз или скривање робе која је предмет извршења кривичног

дела из ст. 1, 2. и 3. овог члана одузеће се, ако вредност робе која је предмет кривичног дела прелази једну трећину вредности превозног, преносног или другог средства утврђене у складу са одредбама овог закона.

- (7) У случају када учинилац кривичног дела није власник средстава из става 6. овог члана, превозно, преносно или друго средство одузеће се ако је власник знао или је могао и био дужан да зна да ће оно бити употребљено за извршење кривичног дела. Превозно, преносно или друго средство које је специјално направљено или преправљено да омогући скривање робе одузеће се без обзира на вредност робе или право својине на том превозном средству.
- (8) Ако се роба и превозна, преносна или друга средства не пронађу, односно из других разлога се не могу одузети, наплатиће се износ који одговара вредности робе, односно средстава у време извршења кривичног дела.

ГЛАВА II

ЦАРИНСКИ ПРЕКРШАЈИ

1. ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 331.

- (1) Радње или пропусти које су у супротности са одредбама овог закона и подзаконских аката донетих на основу њега, сматрају се царинским прекршајима када је то одређено овим законом и као такви подлежу кажњавању.
- (2) Плаћање казне за царински прекршај не ослобађа починиоца прекршаја од обавезе плаћања увозних дажбина прописаних законом за робу која је предмет прекршаја.

Члан 332.

- (1) Поступак који се води по одредбама овог закона ради утврђивања учињеног царинског прекршаја, не искључује вођење поступка ради утврђивања учињеног кривичног дела.
- (2) Саучесници се сматрају учиниоцима прекршаја. Ако је учинилац прекршаја или саучесник службено лице (царински или државни службеник или полицајац), казниће се казном у висини двоструког износа казне прописане за такав прекршај.
- (3) Саучесницима, у смислу овог закона, сматрају се и лица која су примила предмете за које су знали или су могли знати да су предмет прекршаја.
- (4) Прописане казне односе се на правна и на физичка лица, ако овим законом није друкчије прописано.

2. КАЗНЕ

1) Казне за теже прекршаје

Члан 333.

- (1) Новчаном казном од једноструког до петоструког износа вредности робе која је предмет прекршаја, казниће се лице које преко царинског прелаза пренесе или покуша да пренесе скривену робу (члан 15. став 2.).
- (2) Када је извршилац прекршаја правно лице, за радње из става 1. овог члана, казниће се за прекршај и одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 10.000 до 63.000 динара.

Члан 334.

- (1) Новчаном казном од једноструког до четвороструког износа вредности робе која је предмет прекршаја, казниће се лице које:
 - 1) не пријави царинском органу робу коју уноси у царинско подручје (члан 16. став 3. и члан 64. став 1.);
 - 2) ван граничног прелаза пренесе или покуша да пренесе робу преко царинске линије (члан 8. став 1. и члан 64. став 1.);
 - 3) царинском органу лажно прикаже да уноси робу, коју је као путник привремено изнео (члан 18. став 2. тачка 3.);
 - 4) излазној царинарници пријави да привремено износи робу, коју не носи са собом (члан 15. став 2.).
- (2) Кад је извршилац прекршаја правно лице, за радње из става 1. тач. 1. и 2. овог члана, казниће се за прекршај и одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 10.000 до 63.000 динара.

Члан 335.

- (1) Новчаном казном од 4.500 динара за свако колето, односно од 12.000 динара за сваку тону, ако се ради о расутом терету, а које нису унете у манифест, казниће се заповедник брода или ваздухоплова, ако у манифест брода или ваздухоплова унесе податке о количини, вредности, врсти и пореклу робе различите од оних које утврди царински орган (члан 64. ст. 3, 4. и 6.).
- (2) За количину испод једне тоне, примениће се сразмеран износ казне из става 1. овог члана.

Члан 336.

- (1) Новчаном казном од 20.000 до 600.000 динара казниће се заповедник брода или ваздухоплова ако:
 - 1) одбије да поднесе манифест (члан 64. ст. 1, 3, 4. и 6.);
 - 2) одбије укрцај, односно улазак царинског радника (члан 14, члан 190. став 3. и члан 285.);

- 3) напусти са бродом, односно ваздухопловом луку или аеродром без одобрења царинског органа (члан 64. став 4.).
- (2) Заповедник брода или ваздухоплова који касни са подношењем манифеста казниће се новчаном казном од 18.000 динара за сваких започетих пет сати закашњења (члан 64. став 4.).

Члан 337.

- (1) Новчаном казном до 45.000 динара казниће се лице које превозећи робу под царинским надзором одступи од пута који је одредио царински орган (члан 64. став 1.).
- (2) Лице које касни са предајом робе царинарници казниће се новчаном казном од 12.000 динара за сваких започетих пет сати закашњења (члан 64. ст. 1. и 2.).
- (3) Новчаном казном до 250.000 динара казниће се лице које оде са робом без одобрења царинског органа (члан 63. став 2. и члан 64. став 1.).
- (4) Новчаном казном до 200.000 динара казниће се лице које робу која чека да јој се одобри царински дозвољено поступање или употреба држи у привременом смештају супротно условима које је одредио царински орган (члан 77. и члан 80. став 1.).
- (5) Новчаном казном у износу од 4.500 динара за сваки пакет, односно од 12.000 динара за сваку тону неприказане робе, ако се ради о расутом терету, казниће се лице које у документацији коју подноси царинском органу приликом уласка у царинско подручје прикаже податке који су различити од оних које је утврдио царински орган (члан 71.).
- (6) За количину испод једне тоне, примениће се сразмеран износ казне из става 1. овог члана.

Члан 338.

- (1) Лице које неистинито и нетачно прикаже да испуњава прописане услове и на основу тога се изда одобрење за царински дозвољено поступање или употребу робе, казниће се новчаном казном од 100.000 до 250.000 динара (члан 23. став 1. и члан 86. став 1.).
- (2) Кад је извршилац прекршаја правно лице, за радње из става 1. овог члана, казниће се за прекршај и одговорно лице у правном лицу новчаном казном до 25.000 динара.

Члан 339.

- (1) Новчаном казном до 250.000 динара казниће се лице које поступи супротно одобрењу у погледу вођења евиденције, или не води уредно евиденцију (члан 132.).
- (2) Кад је извршилац прекршаја правно лице, за радње из става 1. овог члана, казниће се за прекршај и одговорно лице у правном лицу новчаном казном до 25.000 динара.

Члан 340.

- (1) Новчаном казном од једноструког до троструког износа вредности робе која је предмет прекршаја, казниће се лице које:
 - 1) не допреми робу надлежном царинском органу (члан 64. ст. 1. и 2.), или
 - 2) приликом декларисања робе која је допремљена царинарници, у документима искаже податке о количини, вредности, врсти и пореклу робе различите од оних које је утврдио царински орган (члан 95.).
- (2) Кад је извршилац прекршаја правно лице, за радње из става 1. овог члана, казниће се за прекршај и одговорно лице у правном лицу новчаном казном до 25.000 динара.

Члан 341.

- (1) Новчаном казном од једноструког до петоструког износа вредности робе која је предмет прекршаја казниће се лице које:
 - 1) поднесе неверодостојан документ који је у вези са царинским поступком или га користи у трансакцијама у вези са пословима царине (чл. 89, 95. и 105.);
 - 2) свесно прихвати, прими или употреби неверодостојан документ (чл. 89. и 91.);
 - 3) измени званично издати документ (чл. 89, 95. и 105.);
 - 4) поднесе документ на коме је отиснут неверодостојан печат, потпис, иницијали или друга ознака службеника, ради верификовања таквог документа или са другом намером која се тиче послова царине (чл. 89, 95. и 105.).
- (2) Кад је извршилац прекршаја правно лице, за радње из става 1. овог члана, казниће се за прекршај и одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 15.000 до 63.000 динара.

Члан 342.

- (1) Новчаном казном од једноструког до двоструког износа вредности робе која је предмет прекршаја, казниће се лице које у поступку транзита преда одредишној царинарници робу у промењеном стању (члан 121. став 1. тачка 1).
- (2) Кад је извршилац прекршаја правно лице, за радње из става 1. овог члана, казниће се за прекршај и одговорно лице у правном лицу новчаном казном до 15.000 динара.

Члан 343.

- (1) Новчаном казном до једноструког износа вредности робе која је предмет прекршаја казниће се лице које у транзитне документе унесе податке о врсти, количини и вредности робе, који су различити од оних података које је утврдио царински орган (чл. 121. и 124.).

- (2) Кад је извршилац прекршаја правно лице, за радње из става 1. овог члана, казниће се за прекршај и одговорно лице у правном лицу новчаном казном до 10.000 динара.

Члан 344.

- (1) Новчаном казном до једноструког износа вредности робе која је предмет прекршаја казниће се лице које по одобрењу царинског органа привремено смести или покуша да смести, робу која је различита по количини, врсти и вредности од оне коју је утврдио царински орган (члан 80. став 1. и члан 126. став 2.).
- (2) Кад је извршилац прекршаја правно лице, за радње из става 1. овог члана, казниће се за прекршај и одговорно лице у правном лицу новчаном казном до 10.000 динара.

Члан 345.

- (1) Новчаном казном од једноструког до троструког износа вредности робе која је предмет прекршаја, казниће се лице које у увозној декларацији, односно у документацији која се подноси уз увозну декларацију, у намери да избегне плаћање увозних дажбина у прописаном износу, означи другу врсту, количину и вредност робе, у односу на ону коју је утврдио царински орган (чл. 23, 89, 95. и 105.).
- (2) Кад је извршилац прекршаја правно лице, за радње из става 1. овог члана, казниће се за прекршај и одговорно лице у правном лицу новчаном казном до 25.000 динара.

Члан 346.

- (1) Новчаном казном од 18.000 до 120.000 динара казниће се лице које у извозној декларацији, односно у документацији која се подноси уз извозну декларацију, намерно означи другу врсту, количину и вредност робе, односно порекло робе у односу на ону коју је утврдио царински орган (члан 23, члан 87. став 1, члан 89. став 2. и члан 105. став 5.).
- (2) Када је извршилац прекршаја правно лице, за радње из става 1. овог члана, казниће се за прекршај и одговорно лице у правном лицу новчаном казном до 10.000 динара.

Члан 347.

- (1) Новчаном казном од једноструког до троструког износа вредности робе која је предмет прекршаја казниће се лице које у декларацији за привремени увоз робе, поступак активног и пасивног оплемењивања, прераду робе под царинским надзором, као и за поступак система стандардне замене, у намери да избегне плаћање царине и других дажбина у прописаном износу, означи другу врсту, количину и вредност робе, у односу на ону коју је утврдио царински орган (члан 23, члан 87. став 1, члан 89. став 2. и члан 105. став 5.).
- (2) Кад је извршилац прекршаја правно лице, за радње из става 1. овог члана, казниће се за прекршај и одговорно лице у правном лицу новчаном казном до 25.000 динара.

Члан 348.

- (1) Новчаном казном од 18.000 до 120.000 динара казниће се лице које у увозној декларацији за привремени увоз робе, поступак активног и пасивног оплемењивања, прераду робе под царинским надзором, поступак система стандардне замене, или у документацији која се подноси уз ове царинске декларације, а на основу којих се не врши обрачун и наплата царине и других дажбина, означи другу врсту, количину и вредност робе у односу на ону коју је утврдио царински орган (члан 23, члан 87. став 1, члан 89. став 2. и члан 105. став 5.).
- (2) Кад је извршилац прекршаја правно лице, за радње из става 1. овог члана, казниће се за прекршај и одговорно лице у правном лицу новчаном казном до 10.000 динара.

Члан 349.

- (1) Новчаном казном од 60.000 до 300.000 динара казниће се лице које онемогући царинарници да изврши накнадну контролу комерцијалних докумената у вези са увозом или извозом робе или у вези са накнадним комерцијалним пословима са истом робом (чл. 30. и 105).
- (2) Кад је извршилац прекршаја правно лице, за радње из става 1. овог члана, казниће се за прекршај и одговорно лице у правном лицу новчаном казном до 25.000 динара.

Члан 350.

- (1) Новчаном казном од троструког до петоструког износа вредности ускраћених увозних дажбина казниће се лице које робу, која је била стављена у слободан промет уз повлашћен царински третман, употреби у друге сврхе, а не у сврхе због којих је био одређен повлашћен царински третман (члан 108.).
- (2) Кад је извршилац прекршаја правно лице, за радње из става 1. овог члана, казниће се за прекршај и одговорно лице у правном лицу новчаном казном до 10.000 динара.

Члан 351.

- (1) Новчаном казном од једноструког до троструког износа вредности робе, која је предмет прекршаја, казниће се лице које стави у слободан промет робу из царинског складишта над којом није одобрен поступак стављања робе у слободан промет (члан 106.).
- (2) Новчаном казном од 6.000 до 30.000 динара казниће се држалац царинског складишта који премести робу без одобрења царинског органа, или не поступи по налозима царинског органа у вези са складиштењем робе (члан 129.).
- (3) Кад је извршилац прекршаја правно лице, за радње из става 1. овог члана, казниће се за прекршај и одговорно лице у правном лицу новчаном казном до 20.000 динара, а за радње из става 2. овог члана новчаном казном до 5.000 динара.

Члан 352.

- (1) Лице које пријави вредност или количину робе смештене у царинско складиште која се разликује од вредности или количине коју утврди царински орган, казниће се новчаном казном од једноструког до троструког износа вредности робе, која представља разлику између пријављене и утврђене вредности или количине робе (члан 15. став 2. и члан 23. став 1.).
- (2) Кад је извршилац прекршаја правно лице, за радње из става 1. овог члана, казниће се за прекршај и одговорно лице у правном лицу новчаном казном до 25.000 динара.

Члан 353.

- (1) Лице које у декларацији за привремени увоз робе стављене у поступак активног оплемењивања пријави квалитет или количину која се разликује од квалитета или количине коју утврди царински орган, казниће се, и то:
 - 1) у случају да је утврђена разлика у квалитету, новчаном казном од једноструког до троструког износа увозних дажбина које треба платити на утврђену разлику (члан 23. став 1.);
 - 2) у случају да је утврђена разлика у количини, новчаном казном од двоструког до петоструког износа увозних дажбина које треба платити на количину робе која недостаје или на количину која је већа од пријављене (члан 23. став 1.).
- (2) Кад је извршилац прекршаја правно лице, за радње из става 1. овог члана, казниће се за прекршај и одговорно лице у правном лицу новчаном казном до 25.000 динара.

Члан 354.

- (1) Лице које у декларацији за поновни извоз робе стављене у поступак привременог увоза или поступак активног оплемењивања пријави квалитет или количину која се разликује од квалитета или количине коју утврди царински орган, казниће се, и то:
 - 1) у случају да је утврђена разлика у квалитету, новчаном казном од једноструког до троструког износа увозних дажбина које треба платити на утврђену разлику (члан 23. став 1.);
 - 2) у случају да је утврђена разлика у количини, новчаном казном од двоструког до петоструког износа увозних дажбина које треба платити на количину робе која недостаје или на количину која је већа од пријављене (члан 23. став 1.).
- (2) Кад је извршилац прекршаја правно лице, за радње из става 1. овог члана, казниће се за прекршај и одговорно лице у правном лицу новчаном казном до 25.000 динара.

Члан 355.

- (1) Лице које након подношења исправе за раздужење пријави у декларацији за поновни извоз количину робе мању од оне стављене у поступак активног оплемењивања са одлагањем, казниће се новчаном казном од једноструког до троструког износа увозних дажбина које треба платити за робу која недостаје (члан 23. став 1.).
- (2) Кад је извршилац прекршаја правно лице, за радње из става 1. овог члана, казниће се за прекршај и одговорно лице у правном лицу новчаном казном до 25.000 динара.

Члан 356.

- (1) Лице које у декларацији за привремени извоз робе, стављене у поступак пасивног оплемењивања, пријави квалитет или количину која се разликује од квалитета или количине коју утврди царински орган, казниће се новчаном казном у износу од 30.000 до 100.000 динара (члан 23. став 1.).
- (2) Кад је извршилац прекршаја правно лице, за радње из става 1. овог члана, казниће се за прекршај и одговорно лице у правном лицу новчаном казном до 5.000 динара.

Члан 357.

- (1) Лице које у декларацији за поновни увоз робе стављене у поступак пасивног оплемењивања пријави квалитет или количину која се разликује од квалитета или количине коју утврди царински орган, казниће се, и то:
 - 1) у случају да је утврђена разлика у квалитету, новчаном казном од једноструког до десетоструког износа увозних дажбина које треба платити на робу за коју се утврди разлика у квалитету (члан 23. став 1.);
 - 2) у случају да је утврђена разлика у количини, новчаном казном од двоструког до петоструког износа увозних дажбина које треба платити на утврђену разлику или на количину робе која недостаје (члан 23. став 1.).
- (2) Кад је извршилац прекршаја правно лице, за радње из става 1. овог члана, казниће се за прекршај и одговорно лице у правном лицу новчаном казном до 15.000 динара.

Члан 358.

- (1) Новчаном казном од једноструког до троструког износа вредности робе која је предмет прекршаја казниће се лице које робу стављену у царински поступак са одлагањем стави у слободан промет без овлашћења царинског органа или је употреби противно условима из овлашћења које је издао царински орган (члан. 111. и члан 113. став 1.).
- (2) Кад је извршилац прекршаја правно лице, за радње из става 1. овог члана, казниће се за прекршај и одговорно лице у правном лицу новчаном казном до 25.000 динара.

Члан 359.

- (1) Новчаном казном од двоструког до петоструког износа увозних дажбина које треба платити за робу казниће се лице које замени робу стављену у царински поступак са одлагањем без обавештавања царинског органа (члан 111. и члан 113. став 1).
- (2) Кад је извршилац прекршаја правно лице, за радње из става 1. овог члана, казниће се за прекршај и одговорно лице у правном лицу новчаном казном до 15.000 динара.

Члан 360.

- (1) Новчаном казном до 100.000 динара казниће се лице које не поштује прописане рокове или које не поступа у складу са правилима која утврде царински органи у односу на складиштење робе у поступку са одлагањем (члан 111. и члан 113. став 1).
- (2) Кад је извршилац прекршаја правно лице, за радње из става 1. овог члана, казниће се за прекршај и одговорно лице у правном лицу новчаном казном до 10.000 динара.

Члан 361.

- (1) Новчаном казном до 120.000 динара казниће се лице које је у складу са одредбама овог закона обавезно да обезбеди уређај за мерење, које употреби или омогући употребу неодговарајућег уређаја за мерење (члан 128. став 4. и члан 129. тачка 3).
- (2) Кад је извршилац прекршаја правно лице, за радње из става 1. овог члана, казниће се за прекршај и одговорно лице у правном лицу новчаном казном до 10.000 динара.

Члан 362.

- (1) Новчаном казном од једноструког до троструког износа вредности робе која је предмет прекршаја, казниће се лице које робу, за коју су одобрени неки од поступака из члана 110. став 1. овог закона, употреби у друге сврхе, а не у оне за које је одобрен поступак.
- (2) Кад је извршилац прекршаја правно лице, за радње из става 1. овог члана, казниће се за прекршај и одговорно лице у правном лицу новчаном казном до 25.000 динара.

Члан 363.

- (1) Новчаном казном од 12.000 до 60.000 динара казниће се лице које извозно оцарињену робу не преда излазној царинарници или је преда у измењеном стању (члан 183.).
- (2) Кад је извршилац прекршаја правно лице, за радње из става 1. овог члана, казниће се за прекршај и одговорно лице у правном лицу новчаном казном до 5.000 динара.

Члан 364.

- (1) Новчаном казном од једноструког до троструког износа вредности робе која је предмет прекршаја, казниће се лице:
 - 1) које лажним приказивањем чињеница издејствује или покуша да издејствује ослобођење од плаћања увозних дажбина (члан 23. став 1.);
 - 2) које робу која је пуштена у слободан промет ослобођењем од плаћања увозних дажбина због начина употребе или посебне употребе такве робе, употреби супротно условима на основу којих је ослобођење одобрено (члан 196. став 1.).
- (2) Кад је извршилац прекршаја правно лице, за радње из става 1. овог члана, казниће се за прекршај и одговорно лице у правном лицу новчаном казном до 25.000 динара.

Члан 365.

- (1) Новчаном казном од једноструког до петоструког износа вредности робе, која је предмет прекршаја, казниће се лице, које приликом превоза робе преко границе:
 - 1) истовари или депонује робу у међупростору између границе и најближе царинарнице (члан 7. став 6. и члан 64. став 1.);
 - 2) држи у царинском пограничном појасу робу за коју не може поднети доказ о легалном пореклу и статусу (члан 7. ст. 6. и 7.).
- (2) Кад је извршилац прекршаја правно лице, за радње из става 1. овог члана, казниће се за прекршај и одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 10.000 до 63.000 динара.

Члан 366.

Новчаном казном од 12.000 до 150.000 динара казниће се лице које утовари, истовари или претовари робу, путнике или њихов пртљаг, без одобрења царинског органа (члан 64. став 1.).

Члан 367.

Новчаном казном од једноструког до петоструког износа вредности робе која је предмет прекршаја, казниће се капетан или друго одговорно лице брода који:

- 1) превози робу преко границе на реци, односно језеру противно одредбама овог закона и подзаконских аката донетих на основу овог закона (чл. 64. и 67.);
- 2) док превози робу, приближи се луци, усидри се, или остане у близини луке (чл. 64. и 67.);
- 3) док превози робу, пристаје на местима где нема царинарнице, истовара или претовара ту робу противно одредбама овог закона и подзаконских аката донетих на основу овог закона (чл. 64. и 67.);
- 4) превози робу без одговарајућег манифеста (чл. 64. и 67.);

- 5) у време доласка нема робу натоварену на брод, иако би према манифесту и другим царинским документима, та роба требало да буде утоварена (чл. 23, 64. и 67.);
- 6) превози робу из једне царинарнице у другу, без докумената потребних за транзит (чл. 64. и 67.).

Члан 368.

Новчаном казном од једноструког до петоструког износа вредности робе која је предмет прекршаја, казниће се капетан или друго одговорно лице ваздухоплова, који:

- 1) унесе робу у царинско подручје ваздушним путем, противно одредбама овог закона и подзаконских аката донетих на основу овог закона (чл. 64. и 67.);
- 2) превози робу без одговарајућег манифеста (чл. 64. и 67.);
- 3) у време доласка нема робу утоварену на ваздухоплову, иако би према манифесту или другим царинским документима та роба требало да буде утоварена (чл. 23, 64. и 67.);
- 4) превози робу са места где је ваздухоплов слетео без одговарајућих царинских исправа (чл. 64. и 67.);
- 5) слети на неко друго место уместо на међународни аеродром, а о слетању одмах не обавести царински орган или орган министарства унутрашњих послова (чл. 64, 65. и 67.);
- 6) утовара, истовара или претовара робу, путнике или њихов пртљаг без одобрења царинског органа (чл. 64. и 67.).

Члан 369.

- (1) Новчаном казном од једноструког до петоструког износа вредности робе која је предмет прекршаја, казниће се лице, које:
 - 1) покуша, односно извезе или увезе робу за коју постоји забрана или ограничење, осим у случајевима робе за коју постоји ограничење, ако је надлежни орган издао писано одобрење (члан 86.);
 - 2) поседује робу која је увезена у супротности са ограничењем или забраном, ако је лице које поседује робу знало или је могло знати да је та роба увезена у супротности са ограничењем или забраном (члан 86.);
 - 3) уклони или неовлашћено измени идентификациони број моторног возила (VIN) или које остварује добит оваквим радњама (члан 23.);
 - 4) располаже са робом за коју је одобрен транзитни поступак а која није пријављена одредишној царинарници (члан 121. став 1. тачка 1.);
 - 5) уноси или износи робу од вредности за националну културу, супротно прописима (члан 86.);
 - 6) у поштанској пошиљци изнесе или унесе робу за коју постоји забрана или ограничење поштом (члан 86.).

- (2) Кад је извршилац прекршаја правно лице, за радње из става 1. овог члана, казниће се за прекршај и одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 15.000 до 63.000 динара.

Члан 370.

Новчаном казном у износу од 60.000 до 200.000 динара казниће се лице које скине, замени или измени царинску пломбу, односно друго царинско обележје које је стављено на превозно средство или робу (члан 17. став 4. и члан 99. став 2.).

Члан 371.

- (1) У складу са одредабама овог закона, предмет извршења царинског прекршаја је роба са којом је учињен прекршај.
- (2) Кад је основ за утврђивање висине казне вредност предмета прекршаја, односно износ ускраћених царинских дажбина, вредност робе утврђује се у складу са одредбама овог закона у време извршења прекршаја.

2) Казне за лакше прекршаје

Члан 372.

- (1) Новчаном казном до 30.000 динара казниће се лице, које:
 - 1) приликом декларисања робе у документима која подноси, унесе податке који нетачно приказују чињенице о роби, од којих не зависи обрачун царине и других дажбина (члан 23. и члан 87. став 1.);
 - 2) наложи да се таква документација преда царинском органу (члан 23. и члан 87. став 1.).
- (2) Кад је извршилац прекршаја правно лице, за радње из става 1. овог члана, казниће се за прекршај и одговорно лице у правном лицу новчаном казном до 5.000 динара.

Члан 373.

- (1) Новчаном казном до 30.000 динара казниће се лице које наведе нетачне податке у захтеву за издавање сертификата о пореклу робе, или у било ком другом документу, на основу којих би таква роба могла имати повлашћен третман у земљи увоза (члан 23.).
- (2) Кад је извршилац прекршаја правно лице, за радње из става 1. овог члана, казниће се за прекршај и одговорно лице у правном лицу новчаном казном до 5.000 динара.

Члан 374.

Новчаном казном од 12.000 до 30.000 динара казниће се лице које не поступи у складу са одредбама чл. 65. и 66. овог закона.

Члан 375.

- (1) Новчаном казном до 30.000 динара казниће се лице које није у роковима из члана 78. овог закона предузело радње потребне за одређивање царински одобреног поступања или употребе робе.
- (2) Кад је извршилац прекршаја правно лице, за радње из става 1. овог члана, казниће се за прекршај и одговорно лице у правном лицу новчаном казном до 5.000 динара.

Члан 376.

- (1) Новчаном казном до 30.000 динара казниће се лице које онемогући почетак прегледа робе у року који је одредио царински орган из разлога који се могу приписати декларанту (члан 96. и члан 101. тачка 1.).
- (2) Кад је извршилац прекршаја правно лице, за радње из става 1. овог члана, казниће се за прекршај и одговорно лице у правном лицу новчаном казном до 5.000 динара.

Члан 377.

- (1) Новчаном казном од 12.000 до 30.000 динара казниће се лице које не поднесе декларацију у року прописаном овим законом (члан 71. став 2. и члан 78. став 1. тач. 1. и 2.).
- (2) Кад је извршилац прекршаја правно лице, за радње из става 1. овог члана, казниће се за прекршај и одговорно лице у правном лицу новчаном казном до 5.000 динара.

Члан 378.

- (1) Новчаном казном од 50.000 динара до 200.000 динара казниће се носилац овлашћења који за робу стављену у поступак активног оплемењивања са одлагањем не поднесе на време исправу за раздужење (члан 142.).
- (2) Кад је извршилац прекршаја правно лице, за радње из става 1. овог члана, казниће се за прекршај и одговорно лице у правном лицу новчаном казном до 10.000 динара.

Члан 379.

- (1) Новчаном казном од 1.000 динара за сваки дан закашњења казниће се лице које не поступи у складу са роковима у оквиру којих је робу стављену у поступак привременог увоза требало поново извести или за такву робу одредити ново царински одобрено поступање или употребу (члан 163.).
- (2) Кад је извршилац прекршаја правно лице, за радње из става 1. овог члана, казниће се за прекршај и одговорно лице у правном лицу новчаном казном до 5.000 динара.

Члан 380.

- (1) Новчаном казном до 50.000 динара казниће се лице које не поштује било који рок који утврди царински орган у оквиру поступка са одлагањем (члан 142.).
- (2) Кад је извршилац прекршаја правно лице, за радње из става 1. овог члана, казниће се за прекршај и одговорно лице у правном лицу новчаном казном до 5.000 динара.

Члан 381.

- (1) Новчаном казном од 30.000 до 100.000 динара казниће се лице које робу у поступку активног оплемењивања не извезе или не извезе у року који је одредио царински орган (члан 142.).
- (2) Новчаном казном од 12.000 до 60.000 динара казниће се лице које прекорачи рокове које царински орган одреди за неки од поступака из члана 110. став 1. овог закона.
- (3) Новчаном казном од 12.000 до 60.000 динара казниће се лице које у одређеном року не врати из иностранства робу за коју је одобрен поступак пасивног оплемењивања (члан 171.).
- (4) Новчаном казном од 60.000 до 150.000 динара казниће се лице које у прописаном року привремено не извезе робу у систему стандардне замене (члан 179.).
- (5) Кад је извршилац прекршаја правно лице, за радње из ст. 1. до 4. овог члана казниће се за прекршај и одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 5.000 до 20.000 динара.

Члан 382.

- (1) Новчаном казном од 12.000 до 30.000 динара казниће се лице које у року који му је одредио царински орган не декларише страну робу за коју је одобрен поступак оплемењивања уз употребу еквивалентне робе (члан 142.).
- (2) Кад је извршилац прекршаја правно лице, за радње из става 1. овог члана, казниће се за прекршај и одговорно лице у правном лицу новчаном казном до 5.000 динара.

Члан 383.

- (1) Новчаном казном до једноструког износа вредности робе која је предмет прекршаја, казниће се домаће или страно физичко лице које не пријави царинском органу робу коју уноси у царинско подручје, чији увоз није забрањен, а намењена је за његове личне потребе, за личне потребе чланова његове уже породице (брачни друг, деца, родитељи, браћа и сестре), односно за потребе његовог домаћинства (чл. 64. и 67.).
- (2) Ако је вредност робе из става 1. овог члана мања од 50.000 динара, царински радник ће на лицу места наплатити новчану казну у износу до 9.000 динара, а робу оцаринити.

Члан 384.

- (1) Новчаном казном до 6.000 динара казниће се декларант који учини пропуст или грешку у царинској документацији коју је лако могуће исправити, и која је очигледно учињена без намере или грубе непажње (члан 23. став 1.).
- (2) Пропустима и грешкама из одредбе става 1. овог члана, сматрају се између осталих:
 - 1) грешке у писању;
 - 2) грешке у рачунању у декларацији и пратећим документима;
 - 3) ненамерни пропусти у односу на царинску вредност;
 - 4) грешке у прерачунавању страних средстава плаћања;
 - 5) нетачан обрачун одбитака или попушта, о чијем непостојању увозник нема сазнања, као и сличне грешке које су последица неспоразума у односу на принципе царинског вредновања.
- (3) Ако су природа и остале карактеристике робе правилно декларисани, нетачно означавање тарифног става такође ће се сматрати пропустом, односно грешком из става 1. овог члана.

3. ЗАШТИТНЕ И ДРУГЕ МЕРЕ

Члан 385.

- (1) Роба која је предмет царинског прекршаја из члана 333, члана 334. тач. 1, 2. и 3, члана 337. ст. 3. и 5, члана 341, члана 345, члана 351. став 1, члана 364. став 1. тачка 1, члана 365, члана 367. тач. 1. и 3, члана 368. тач. 1, 4, 5. и 6. и члана 369. тач. 1, 2, 3, 5. и 7, одузеће се.
- (2) Превозно, преносно и друго средство које је послужило за превоз или скривање робе која је предмет прекршаја из члана 333, члана 334. тач. 1, 2. и 3, члана 365. тач. 1. и 2, члана 367. тач. 1. и 2, члана 368. тач. 1, 4. и 6. и члана 369. тачка 1. одузеће се, ако вредност робе која је предмет прекршаја прелази једну трећину вредности возила, превозног, преносног или другог средства утврђене у складу са одредбама овог закона.
- (3) У случају када учинилац прекршаја није власник средстава из става 2. овог члана, превозно, преносно или друго средство одузеће се ако је власник знао или је могао да зна да ће оно бити употребљено за извршење прекршаја. Превозно средство које је специјално направљено или преправљено да омогући скривање робе одузеће се без обзира на вредност робе или право својине на том превозном средству.
- (4) Ако се роба која је предмет царинског прекршаја за који су прописане мере из ст. 1. и 2. овог члана не пронађе, односно из било ког разлога се не може одузети од њеног држаоца, наплатиће се њена вредност, утврђена у складу са одредбама

овог закона и спровести поступак наплате увозних дажбина у складу са одредбом члана 388. овог закона.

- (5) Роба која је предмет царинског прекршаја, за коју су прописане мере из ст. 1. и 2. овог члана, може се одузети и ако није својина учиниоца прекршаја, што не искључује права трећих лица на накнаду штете од учиниоца прекршаја.
- (6) Роба која је предмет царинског прекршаја, за коју су прописане мере из ст. 1. и 2. овог члана, одузеће се и у случају ако је прекршајни поступак обустављен зато што је учинилац у време извршења прекршаја био малолетан, или се против учиниоца није могао водити прекршајни поступак због тога што је непознат, недоступан царинском органу или због постојања других законских сметњи, осим у случају наступања апсолутне застарелости.

Члан 386.

- (1) Роба која је предмет царинског прекршаја, биће задржана и стављена под царински надзор до окончања прекршајног поступка.
- (2) Роба која је предмет царинског прекршаја, за који нису предвиђене мере из члана 385. ст. 1. и 2. овог закона која је оцарињена, неће бити задржана.
- (3) Царински орган може привремено задржану лако кварљиву робу одмах продати, уколико не постоји могућност да се одлука о прекршају донесе у року од 24 сата.

Члан 387.

Власник робе стављене под царински надзор, у складу са одредбама члана 386. овог закона, има право на накнаду штете на терет државног буџета, ако се у спроведеном прекршајном поступку утврди да царински прекршај није постојао, односно да не постоји прекршајна одговорност овог лица.

Члан 388.

Ако се роба која је предмет прекршаја не одузима, надлежни царински орган покренуће поступак царињења такве робе по службеној дужности.

Члан 389.

Лицу које је извршило царински прекршај за који је изречена мера одузимања робе која је предмет прекршаја, царинарница може у оправданим случајевима, а на његов захтев, вратити робу под условом да плати њену вредност и увозне дажбине. Вредност робе и увозне дажбине царинарница утврђује на дан доношења решења, у складу са одредбама овог закона.

Члан 390.

Царинарница која је водила прекршајни поступак у првом степену може одобрити да се новчана казна и вредност робе плате у ратама са роком отплате који не може бити дужи од 12 месеци.

ГЛАВА III

ОРГАНИ ЗА ВОЂЕЊЕ ПРЕКРШАЈНОГ ПОСТУПКА

Члан 391.

- (1) Прекршајни поступак у првом степену води и одлуку о прекршају доноси Комисија за прекршаје царинарнице (у даљем тексту: комисија). Комисија се образује у свакој царинарници и чине је председник и два члана. Председник и чланови комисије могу имати заменике.
- (2) Комисија може овластити појединог свог члана да предузима поједине радње у прекршајном поступку.
- (3) Директор именује председника и чланове комисије, као и њихове заменике, из састава радника царинарнице.

Члан 392.

Ако је прекршајни поступак покренут против лица чије је боравиште ван царинског подручја, а испуњени су сви услови за вођење поступка и доношење одлуке, прекршајни поступак сматра се хитним и одлука се мора донети у року од 48 сати од тренутка покретања прекршајног поступка.

Члан 393.

- (1) Против првостепеног решења о прекршају може се изјавити жалба Министарству финансија и економије.
- (2) Жалба се подноси у року од 8 дана од дана саопштавања решења, односно дана пријема писменог отправка решења.

Члан 394.

- (1) Прекршајни поступак не може се покренути, ако протекну три године од дана кад је прекршај учињен.
- (2) Застаревање се прекида сваком радњом надлежног органа која се предузима ради гоњења учиниоца прекршаја.
- (3) Застаревање почиње поново да тече сваким прекидом, али застарелост гоњења настаје у сваком случају по истеку рока од шест година од дана кад је прекршај учињен.

Члан 395.

На поступак по царинским прекршајима примењују се и одредбе Закона о прекршајима, ако овим законом није друкчије прописано.

Д Е О Ј Е Д А Н А Е С Т И

ПРЕЛАЗНИ РЕЖИМИ И МЕРЕ

Члан 396.

- (1) Ако страна држава у погледу плаћања царине или у току царинског поступка не поступи са робом пореклом из Србије или са бродовима и другим превозним средствима из Србије исто као са робом, бродовима и другим превозним средствима других држава, Влада може прописати да се на увоз робе из односне државе плаћа додатна царина, односно да се на робу или превозна средства те државе примени посебан поступак, водећи рачуна о обавезама преузетим у складу са међународним уговорима.
- (2) Ако царинске стопе за пољопривредне производе у одређеном периоду не обезбеђују стабилност домаће производње и домаћег тржишта, Влада може, поред прописаних царинских стопа, да пропише и сезонске стопе, не више од 20 % од царинске вредности, уз временско ограничење њихове примене.

Члан 397.

- (1) Влада, у складу са циљевима утврђене економске политике, може донети критеријуме на основу којих се одређују царински контингенти.
- (2) Министар, на основу критеријума из става 1. овог члана, може одобрити увоз робе без плаћања царине или увоз робе уз плаћање царине по стопи нижој од стопе утврђене у Царинској тарифи, при чему се тако увезена роба не сматра ослобођеном од плаћања царине.
- (3) Контролу, односно евиденцију о коришћењу царинских контингената по врстама робе врши, односно води Управа царина.

Члан 398.

- (1) Одредбе овог закона сходно се примењују и на промет роба са Аутономном покрајином Косово и Метохија у периоду важења Резолуције Савета безбедности број 1244, као и у промету стране робе са Републиком Црном Гором.
- (2) У складу са одредбом члана 8. став 4. овог закона, Влада утврђује царинске контролне пунктове на којима ће се вршити мере царинског надзора и царинске контроле, односно водити царински поступак, у вези примене става 1. овог члана.

- (3) Лице које уноси или износи робу преко царинског контролног пункта из става 2. овог члана дужно је да робу пријави царинском органу, у складу са одредбом члана 64. овог закона.
- (4) Влада може утврдити посебне услове за вршење промета робе из става 1. овога члана.

Д Е О Д В А Н А Е С Т И

ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 399.

- (1) Права из појединачних аката у вези са ослобођењем од плаћања увозних дажбина или другим царинским повластицама која су донели надлежни органи, а нису у целини искоришћена или су делимично искоришћена до дана почетка примене овог закона могу се искористити у роковима утврђеним тим актима.
- (2) Ако је, према прописима који даном почетка примене овог закона престају да важе, за робу увезену уз ослобођење од плаћања увозних дажбина за одређени период била предвиђена забрана отуђења, давања другоме на употребу или употреба робе у друге сврхе, а не у оне због којих је ослобођење одобрено, одговарајуће одредбе тих прописа које се односе на период забране располагања примењују се и после почетка примене овог закона па до истека тим прописима утврђеног рока забране отуђења, давања на употребу или употребу робе у друге сврхе.

Члан 400.

Царински поступци који су започети пре дана почетка примене овог закона биће окончани у складу са прописима који су важили до дана почетка примене овог закона.

Члан 401.

- (1) Сви прекршајни поступци који су започети пре дана почетка примене овог закона биће окончани у складу са одредбама овог закона, ако је то повољније за учиниоца прекршаја.
- (2) Сви прекршајни поступци који су започети пре почетка примене овог закона за дела која нису као прекршаји прописана овим законом биће обустављени.

Члан 402.

За робу која је била привремено увезена пре дана почетка примене овог закона и за коју постоји обавеза плаћања увозних дажбина у складу са прописима који су важили до дана почетка примене овог закона, увозне дажбине ће се обрачунати и платити према тим прописима.

Члан 403.

- (1) Железничко царински магацини, царинска складишта и царинска сместишта отворена према прописима који даном почетка примене овог закона престају да важе могу наставити пословање као царинска складишта у складу са одредбама овог закона, под условом да власник или држалац складишта у року од три месеца од дана почетка примене овог закона прибави решење о оснивању и пословању царинског складишта у складу са одредбама овог закона и усклади своје пословање са одредбама овог закона.
- (2) Захтев за отварање царинског складишта, у складу са одредбама овог закона, може се поднети и пре дана почетка примене овог закона, с тим да се решење примењује од дана почетка примене овог закона.
- (3) Ако власник или држалац простора из става 1. овог члана не поднесе захтев за отварање царинског складишта у складу са одредбама овог закона или ако царински орган утврди да власник или држалац не испуњава услове прописане овим законом за оснивање и управљање царинским складиштем, царинарница ће донети решење о престанку рада тог складишта.

Члан 404.

- (1) Консигнациона складишта, централна складишта и специјализована складишта стране робе и робе домаће производње, која су отворена по одредбама раније важећих прописа, престају са радом даном почетка примене овог закона, ако посебним прописом није друкчије одређено.
- (2) Са робом затеченом у просторима из става 1. овог члана на дан почетка примене овог закона поступиће се по одредбама овог закона.

Члан 405.

Царинске зоне отворене у складу са раније важећим прописима наставиће са радом и после почетка примене овог закона, при чему ће се на њихово пословање сходно примењивати одредбе овог закона које се односе на царинска складишта.

Члан 406.

Царински службеници који су на дан ступања овог закона запослени у Управи царина дужни су да изјаву из члана 309. став. 1. овог закона дају Управи царина у року од 60 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 407.

Прописи за примену овог закона биће донети до 31. децембра 2003. године.

Члан 408.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о царинској служби ("Службени лист СФРЈ", бр. 56/80 и 49/87) и прописи донети на основу тог закона, а 1. јануара 2004. године престаје да важи Царински закон ("Службени лист СРЈ", бр. 45/92, 16/93, 50/93, 28/96, 29/97, 59/98, 23/2001, 36/2002 и 7/2003) и прописи донети на основу тог закона.

Члан 409.

Лица регистрована за послове међународне шпедиције која су евидентирана код Управе царина до 31. децембра 2003. године, за обављање послова посредног заступања морају испунити услове из члана 26. овог закона до 31. децембра 2004. године.

Члан 410.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Србије", а одредбе чл. 1. до 16, чл. 18. до 251. и одредбе чл. 330. до 406. овог закона примењиваће се од 1. јануара 2004. године.